

LEKCJONARZ MSZALNY

Środa Popielcowa

Pierwsze czytanie

Rozdzierajcie wasze serca, a nie szaty

Jl 2, 12-18

Czytanie z Księgi proroka Joela

Tak mówi Pan:

«Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, lament. Rozdzierajcie jednak wasze serca, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana Boga waszego! On bowiem jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli. Któż wie, czy się nie zastanowi, czy się nie zlituje i pozostawi po sobie błogostawieństwo plonów na ofiarę z pokarmów i ofiarę płynną dla Pana, Boga waszego.

Dmijcie w róg na Syjonie, zarządzcie święty post, ogłoście zgromadzenie. Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci i ssących piersi; niech wyjdzie oblubieniec ze swojej komnaty, a oblubienica ze swego pokoju.

Między przedsionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, sładzy Pana! Niech mówią: „Przepuść, Panie, ludowi Twojemu i nie daj dziedzictwa swego na pohańbienie, aby poganie nie zapanowali nad nami. Czemuż mówić mają między narodami: Gdzież jest ich Bóg?»

Pan zapalił się zazdrosną miłością ku swojej ziemi, i zmiłował się nad swoim ludem.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 51 (50), 3-4. 5-6a. 12-13. 14 i 17 (R.: por. 3a)

Refren: Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni.

- 3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, *
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.

4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Refren.

5 Uznaję bowiem nieprawość swoją, *
a grzech mój jest zawsze przede mną.

6 Przeciwno Tobie zgrzeszyłem *
i uczyniłem, co złe jest przed Tobą,

Refren.

12 Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste *
i odnów we mnie moc ducha.

13 Nie odrzucaj mnie od swego oblicza *
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Refren.

14 Przywróć mi radość z Twojego zbawienia *
i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.

17 Panie, otwórz wargi moje, *
a usta moje będą głosić Twoją chwałę.

Refren.

Drugie czytanie

2 Kor 5, 20 — 6, 3

Pojednajcie się z Bogiem, oto teraz czas upragniony

Czytanie z Drugiego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

W imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

Współpracując zaś z Nim napominamy was, abyście nie przyjmowali na próżno łaski Bożej. Mówi bowiem Pismo: «W czasie pomyślnym wysłuchałem ciebie, w dniu zbawienia przyszedłem ci z pomocą».

Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia.
Oto słowo Boże.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nawróćcie się do waszego Boga,
On bowiem jest łaskawy i miłosierny.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Zamiast śpiewu przed ewangelią, wyznaczonego na poszczególne dni powszednie wielkiego postu, można wybrać inny spośród podanych na stronie 201.

Ewangelia

Mt 6, 1-6. 16-18

Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie.

Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Kiedy pościcie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że postują. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukry-

ciu, odda tobie».

Oto słowo Pańskie.

Czwartek po Popielcu

Pierwsze czytanie

Wierność i grzech, życie i śmierć

Pwt 30, 15-20

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

Mojżesz przemówił do ludu:

«Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc Jego polecenia, prawa i nakazy, abys żył i mnożył się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w kraju, który idziesz posiąść.

Ale jeśli swe serce odwrócisz, nie usłuchasz, zbłądzisz i będziesz oddawał pokłon obcym bogom, służąc im, oświadczam wam dzisiaj, że na pewno zginiecie, niedługo zabawicie na ziemi, którą idziecie posiąść, po przejściu Jordanu.

Biorę dziś przeciwko wam na świadków niebo i ziemię, kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo, miłując Pana, Boga swego, słuchając Jego głosu, Ignąc do Niego; bo tu jest twoje życie i długie trwanie twego pobytu na ziemi, którą Pan poprzysiągł dać przodkom twoim: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6 (R.: Ps 40 (39), 5a)

Refren: Błogosławiony, kto zaufał Panu.

- 1 Błogosławiony człowiek,
który nie idzie za radą występnych, †
nie wchodzi na drogę grzeszników *
i nie zasiada w gronie szyderców,

2 lecz w prawie Pańskim upodobał sobie *
i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

Refren.

3 On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą *
które wydaje owoc w swoim czasie,
liście jego nie więdną, *
a wszystko, co czyni; jest udane.

Refren.

4 Co innego grzesznicy: *
są jak plewa, którą wiatr rozmiata.

6 Albowiem znana jest Panu droga sprawiedliwych, *
a droga występnych zaginie.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 4, 17

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pan mówi: Nawracajcie się,
bliskie jest Królestwo niebieskie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa

Łk 9, 22-25

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszyznę, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie».

Potem mówił do wszystkich: «Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladowuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?»

Oto słowo Pańskie.

Piątek po Popielcu

Pierwsze czytanie

Post należy łączyć z uczynkami miłości

Iz 58, 1-9

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

To mówi Pan Bóg:

«Krzycz na całe gardło, nie przestawaj. Podnoś głos twój jak trąba. Wytknij mojemu ludowi jego przestępstwa i domowi Jakuba jego grzechy. Szukają Mnie dzień za dniem, pragną poznać moje drogi, jak naród, który kocha sprawiedliwość i nie opuszcza Prawa swego Boga. Proszą Mnie o sprawiedliwe prawa, pragną bliskości Boga:

„Czemu pościliśmy, a Ty nie wejrzałeś? Umartwialiśmy siebie, a Tyś tego nie uznał?”

Otóż w dzień waszego postu wy znajdujecie sobie zajęcie i uciskacie wszystkich waszych robotników. Otóż pościcie wśród waśni i sporów, i wśród bicia niegodziwą pięścią. Nie pościcie tak, jak dziś czynicie, żeby się rozlegał zgiewek wasz na wysokość.

Czyż Ja taki post ja ten wybieram sobie w dniu, w którym się człowiek umartwia? Czy zwiesić głowę jak sitowie i użyć woru z popiołem za poślanie, czyż to nazwiesz postem i dniem miłym dla Pana?

Czyż nie jest raczej ten post, który wybieram: Rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciskanych i wszelkie jarzmo połamać? Dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrysz, przyodziać i nie odwrócić się od współziomków?

Wtedy twoje światło wzejdzie jak zorza i szybko rozkwitnie tve zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie, chwała Pana iść będzie za tobą. Wtedy zawołasz, a Pan odpowie, wezwiesz pomocy, a On rzecze: „Oto jestem”».

Oto słowo Boże.

Refren: Sercem skruszonym nie pogardzisz, Panie.

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, *
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.

4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Refren.

5 Uznaję bowiem nieprawość swoją, *
a grzech mój jest zawsze przede mną.

6 Przeciwno Tobie samemu zgrzeszyłem *
i uczyniłem, co złe jest przed Tobą.

Refren.

18 Ofiarą bowiem Ty się nie radujesz, *
a całopalenia, choćbym dał, nie przyjmiesz.

19 Boże, moją ofiarą jest duch skruszony, *
pokornym i skruszonym sercem Ty, Boże, nie gardzisz.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli,
a Pan Bóg będzie z wami.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Kiedy zabiorą im oblubieńca, wtedy będą pościć

Am 5, 14

Mt 9, 14-15

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Po powrocie Jezusa z krainy Gadareńczyków podeszli do Niego uczniowie Jana i zapytali: «Dlaczego my i faryzeusze dużo pościmy, Twoi zaś uczniowie nie poszczą?»

Jezus im rzekł: «Czy goście weselni mogą się smucić,

dopóki oblubieniec jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im oblubieńca, a wtedy będą pościć».

Oto słowo Pańskie.

Sobota po Popielcu

Pierwsze czytanie

Obietnice dla sprawiedliwych

Iz 58, 9b-14

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

To mówi Pan Bóg:

«Jeśli u siebie usuniesz jarzmo, przestaniesz grozić palcem i mówić przewrotnie, jeśli podasz twój chleb zgłodniałemu i nakarmisz duszę przygnębia, wówczas twe światło zabłyśnie w ciemnościach, a twoja ciemność stanie się południem. Pan cię zawsze prowadzić będzie, nasyci duszę twoją na pustkowiach. Odmłodzi twoje kości, tak że będziesz jak zroszony ogród i jak źródło wody, co się nie wyczerpie.

Twoi ludzie zabudują prastare zwaliska, wzniesiesz budowle z odwiecznych fundamentów. I będą cię nazywać Naprawcą wyłomów, Odnowicielem rumowisk na zamieszkanie.

Jeśli powściągniesz twe nogi od przekraczania szabatu, żeby w dzień mój święty spraw swych nie załatwiać, jeśli nazwiesz szabat rozkoszą, a święty dzień Pana czcigodnym, jeśli go uszanujesz przez unikanie podróży, tak by nie przeprowadzać swej woli ani nie omawiać spraw swoich, wtedy znajdziesz twą rozkosz w Panu. Ja cię powiodę w triumfie przez wyżyny kraju, karmić cię będę dziedzictwem Jakuba, twojego ojca.

Albowiem usta Pańskie to wyrzekły».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 86 (85), 1-2. 3-4. 5-6 (R.: por. 11)

Refren: Naucz mnie chodzić drogą Twojej prawdy.

- 1 Nakłoń swe ucho i wysłuchaj mnie, Panie, *
bo biedny jestem i ubogi.
- 2 Strzeż mojej duszy, bo jestem pobożny, *
zbaw sługę Twego, który Tobie ufa.
Ty jesteś moim Bogiem.

Refren.

- 3 Panie, zmiłuj się nade mną, *
bo nieustannie wołam do Ciebie.
- 4 Rozraduj życie swego sługi, *
bo ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę.

Refren.

- 5 Tyś bowiem, Panie, dobry i łaskawy, *
pełen łaski dla wszystkich, którzy Cię wzywają.
- 6 Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją *
i zważ na głos mojej prośby.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Ez 33, 11

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pan mówi: Nie chcę śmierci grzesznika,
lecz aby się nawrócił i miał życie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Łk 5, 27-32

Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus zobaczył celnika, imieniem Lewi, siedzącego w komorze celnej. Rzekł do niego: «Pójdź za Mną». On zostawił wszystko, wstał i poszedł za Nim.

Potem Lewi sprawił dla Niego wielkie przyjęcie u siebie w domu; a była spora liczba celników oraz innych, którzy zasiadali z nimi do stołu. Na to szemrali faryzeusze i uczeni ich w Piśmie i mówili do Jego uczniów: «Dlaczego

jecie i pijecie z celnikami i grzesznikami?»

Lecz Jezus im odpowiedział: «Nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników».

Oto słowo Pańskie.

Pierwszy tydzień Wielkiego Postu

1 Niedziela Wielkiego Postu, rok A

Pierwsze czytanie

Stworzenie i grzech pierwszych ludzi

Rdz 2, 7-9; 3, 1-7

Czytanie z Księgi Rodzaju

Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą.

A zasadziwszy ogród w Eden na wschodzie, Pan Bóg umieścił tam człowieka, którego ulepił. Na rozkaz Pana Boga wyrosły z gleby wszelkie drzewa miłe z wyglądu i smaczny owoc rodzące oraz drzewo życia w środku tego ogrodu i drzewo poznania dobra i zła.

A wąż był najbardziej przebiegły ze wszystkich zwierząt polnych, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: «Czy to prawda, że Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?»

Niewiasta odpowiedziała wężowi: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli».

Wtedy rzekł wąż do niewiasty: «Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło».

Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu

mężowi, który był z nią: a on zjadł. A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadzy; spleli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 51 (50), 3-4. 5-6a. 12-13. 14 i 17

Refren: Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni.

- 3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej,
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.
4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Refren.

- 5 Uznaję bowiem nieprawość swoją,
a grzech mój jest zawsze przede mną.
6 Przeciwno Tobie zgrzeszyłem
i uczyniłem, co złe jest przed Tobą.

Refren.

- 12 Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i odnow we mnie moc ducha.
13 Nie odrzucaj mnie od swego oblicza
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Refren.

- 14 Przywróć mi radość z Twojego zbawienia
i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.
17 Panie, otwórz wargi moje,
a usta moje będą głosić Twoją chwałę.

Refren.

Drugie czytanie dłuższe

Rz 5, 12-19

Przestępstwo sprowadziło śmierć, ale obficie spłynęła łaska

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a

przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli. Bo i przed Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa. A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść.

Ale nie tak samo ma się rzecz z przestępstwem jak z darem łaski. Jeżeli bowiem przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich śmierć, to o ileż obficie spłynęła na nich wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa. I nie tak samo ma się rzecz z tym darem jak i ze skutkiem grzechu, spowodowanym przez jednego grzeszącego. Gdy bowiem jeden tylko grzech przynosi wyrok potępiający, to łaska przynosi usprawiedliwienie ze wszystkich grzechów.

Jeżeli bowiem przez przestępstwo jednego śmierć królowała z powodu jego jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru sprawiedliwości, królować będą w życiu z powodu Jednego — Jezusa Chrystusa.

A zatem, jak przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich ludzi wyrok potępiający, tak czyn sprawiedliwy Jednego sprowadza na wszystkich ludzi usprawiedliwienie dające życie. Albowiem jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi.

Oto słowo Boże.

Drugie czytanie krótsze

Rz 5, 12. 17-19

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli.

Jeżeli bowiem przez przestępstwo jednego śmierć za-

królowała z powodu jego jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru sprawiedliwości, królować będą w życiu z powodu Jednego — Jezusa Chrystusa.

A zatem, jak przestępstwo jednego sprowadziło na wszystkich ludzi wyrok potępiający, tak czyn sprawiedliwy Jednego sprowadza na wszystkich ludzi usprawiedliwienie dające życie. Albowiem jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 4, 4b

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Mt 4, 1-11

Jezus przez czterdzieści dni pości i jest kuszony

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód.

Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem».

Lecz on mu odparł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych».

Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o Tobie, a na rękach nosić Cię będą, byś przy-

padkiem nie uraził swej nogi o kamień».

Odrzekł mu Jezus: «Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego».

Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon».

Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz».

Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu.

Oto słowo Pańskie.

1 Niedziela Wielkiego Postu, rok B

Pierwsze czytanie

Przymierze Boga z Noem po potopie

Rdz 9, 8-15

Czytanie z Księgi Rodzaju

Tak rzekł Bóg do Noego i do jego synów:

«Oto Ja zawieram przymierze z wami i z waszym potomstwem, które po was będzie; z wszelką istotą żywą, która jest z wami: z ptactwem, ze zwierzętami domowymi i polnymi, jakie są przy was, ze wszystkimi, które wyszły z arki, z wszelkim zwierzęciem na ziemi. Zawieram z wami przymierze tak, iż nigdy już nie zostanie zgładzona żadna istota żywa wodami potopu i już nigdy nie będzie potopu niszczącego ziemię».

Po czym Bóg dodał: «A to jest znak przymierza, które Ja zawieram z wami i każdą istotą żywą, jaka jest z wami, na wieczne czasy: łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną i ziemią. A gdy rozciągnę obłoki nad ziemią i gdy ukaże się ten łuk na obłokach, wtedy wspomnę na moje przymierze, które zawarłem z wami i z wszelką istotą żywą, z każdym człowiekiem; i nie będzie już nigdy wód potopu na zniszczenie jakiegokolwiek stworzenia».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 25 (24), 4-5. 6-7bc. 8-9 (R.: por. 10)

Refren: Drogi Twe, Panie, to łaska i wierność.

- 4 Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
- 5 Prowadź mnie w prawdzie według Twych pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Refren.

- 6 Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, *
na swoją miłość, która trwa na wieki.
- 7 Tylko o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu, *
ze względu na dobroć Twą, Panie.

Refren.

- 8 Dobry jest Pan i prawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
- 9 Pomaga pokornym czynić dobrze, *
uczy pokornych dróg swoich.

Refren.

Drugie czytanie

Woda chrztu nas ocala

1 P 3, 18-22

Czytanie z Pierwszego Listu św. Piotra Apostoła

Najdrożsi:

Chrystus raz umarł za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was do Boga przyprowadzić; zabity wprawdzie na ciele, ale powołany do życia Duchem. W nim poszedł nawet ogłosić zbawienie duchom zamkniętym w więzieniu, niegdyś nieposłusznym, gdy za dni Noego cierpliwość Boża oczekiwała, a budowana była arka, w której niewielu, to jest osiem dusz zostało uratowanych przez wodę.

Teraz również zgodnie z tym wzorem ratuje was ona we chrzcie nie przez obmycie brudu cielesnego, ale przez

zwróconą do Boga prośbę o dobre sumienie, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. On jest po prawicy Bożej, gdyż poszedł do nieba, gdzie poddani Mu zostali aniołowie i Moce, i Potęgi.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 4, 4b

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Mk 1, 12-15

Jezus był kuszony przez szatana, aniołowie zaś Mu usługiwali.

✠ Słowa Ewangelii według świętego Marka

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś Mu usługiwali.

Po uwięzieniu Jana przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię».

Oto słowo Pańskie.

1 Niedziela Wielkiego Postu, rok C

Pierwsze czytanie

Pwt 26, 4-10

Wyznanie wiary ludu wybranego

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

Mojżesz powiedział do ludu:

«Kapłan weźmie z twoich rąk koszyk i położy go przed ołtarzem Pana Boga twego. A ty wówczas wypowiesz te słowa wobec Pana Boga swego:

„Ojciec mój, Aramejczyk błędzący, zstąpił do Egiptu, przybył tam w niewielkiej liczbie ludzi i tam się rozrósł w naród ogromny, silny i liczny.

Egipcjanie źle się z nami obchodzili, gnębili nas i nałożyli na nas ciężkie roboty przymusowe. Wtedy myśmy wołali do Pana, Boga przodków naszych. Usłyszał Pan nasze wołanie, wejrzał na naszą nędzę, nasz trud i nasze ucieszenie. Wyprowadził nas Pan z Egiptu mocną ręką i wyciągniętym ramieniem wśród wielkiej grozy, znaków i cudów. Zaprowadził nas na to miejsce i dał nam ten kraj opływający w mleko i miód.

Teraz oto przyniosłem pierwociny płodów ziemi, którą dałeś mi, Panie."

Rozłożysz je przed Panem Bogiem swoim i oddasz pokłon Panu Bogu swemu».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 91 (90), 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (R.: por. 15b)

Refren: Bądź ze mną, Panie, w moim utrapieniu.

- 1 Kto się w opiekę oddał Najwyższemu *
i mieszka w cieniu Wszechmocnego,
- 2 mówi do Pana: «Tyś moją ucieczką i twierdzą, *
Boże mój, któremu ufam».

Refren.

- 10 Nie przystąpi do ciebie niedola, *
a cios nie dosięgnie twego namiotu.
- 11 Bo rozkazał swoim aniołom, *
aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.

Refren.

- 12 Będą cię nosili na rękach, *
abyś nie uraził stopy o kamień.
- 13 Będziesz stąpał po węzłach i żmijach, *
a lwa i smoka podepczesz.

Refren.

- 14 «Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie, *

oślonię go, bo poznał moje imię.

15 Będzie Mnie wzywał, a Ja go wysłucham †
i będę z nim w utrapieniu, *
wyzwolę go i sławą obdarzę».

Refren.

Drugie czytanie

Wyznanie wiary prowadzi do zbawienia

Rz 10, 8-13

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Cóż mówi Pismo? «Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim». A jest to słowo wiary, którą głosimy. Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej do zbawienia. Wszak mówi Pismo: «Żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony».

Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem. Jeden jest bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. «Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony».

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 4, 4b

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Jezus przebywał w Duchu Świętym na pustyni i był kuszony

Łk 4, 1-13

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus pełen Ducha Świętego powrócił znad Jordanu i

czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem».

Odpowiedział mu Jezus: «Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek”».

Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego:

«Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje».

Lecz Jezus mu odrzekł: «Napisane jest: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”».

Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: „Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli”, i „na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”».

Lecz Jezus mu odparł: «Powiedziano: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”».

Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.

Oto słowo Pańskie.

Poniedziałek

1 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Prawo świętości

Kpl 19, 1-2. 11-18

Czytanie z Księgi Kapłańskiej

Pan powiedział do Mojżesza:

«Mów do całej społeczności synów Izraela i powiedz im: „Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz. Nie będziecie kraść, nie będziecie kłamać, nie będzie-

cie oszukiwać jeden drugiego. Nie będziecie przysięgać fałszywie na moje imię. Byłoby to zbezczeszczeniem imienia Boga twego. Ja jestem Pan.

Nie będziesz uciskał bliźniego, nie będziesz go wyzykiwał. Zapłata najemnika nie będzie pozostawać w twoim domu przez noc aż do poranka. Nie będziesz złorzeczył głuchemu. Nie będziesz kładł przeszkody przed niewidomy, ale będziesz się bał Boga twego. Ja jestem Pan.

Nie będziesz wydawać niesprawiedliwych wyroków. Nie będziesz stronniczym na korzyść ubogiego ani nie będziesz miał względów dla bogatego, sprawiedliwie będziesz sądził bliźniego. Nie będziesz szerzył oszczerstw między krewnymi, nie będziesz czyhał na życie bliźniego. Ja jestem Pan.

Nie będziesz żywił w sercu nienawiści do brata. Będziesz upominał bliźniego, aby nie zaciągnąć winy z jego powodu. Nie będziesz mściwy, nie będziesz żywił urazy do synów twego ludu, ale będziesz kochał bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan"»).

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 19 (18), 8-9. 10 i 15 (R.: por. J 6, 63b)

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

- 8 Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
świadectwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.
- 9 Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Refren.

- 10 Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.
- 15 Niech znajdą uznanie przed Tobą
słowa ust moich i myśli mego serca, *
Panie, moja Opoko i mój Zbawicielu.

Refren.

Spiw przed Ewangelią

2 Kor 6, 2b

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Oto teraz czas upragniony,
oto teraz dzień zbawienia.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Chrystus będzie nas sądził z uczynków miłości

Mt 25, 31-46

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jedne od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie.

Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogostawieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie.”

Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?”

A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili.”

Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: „Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom. Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem chory i w wię-

zieniu, a nie odwiedziliście Mnie."

Wówczas zapytają i ci: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?"

Wtedy im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili."

I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego».

Oto słowo Pańskie.

Wtorek

1 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Skuteczność słowa Bożego

Iz 55, 10-11

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

To mówi Pan Bóg:

«Podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 34 (33), 4-5. 6-7. 16-17. 18-19 (R.: por. 18)

Refren: Bóg sprawiedliwych uwolnił z ucisków.

- 4 Wystawiajcie ze mną Pana, *
wspólnie wywyższajmy Jego imię.
- 5 Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał *
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Refren.

- 6 Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.
- 7 Oto wołał biedak i Pan go usłyszał, *
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Refren.

- 16 Oczy Pana zwrócone na sprawiedliwych, *
uszy Jego otwarte na ich wołanie.
- 17 Pan zwraca swe oblicze przeciw zło czyniącym, *
by pamięć o nich wymazać z ziemi.

Refren.

- 18 Pan słyszy wołających o pomoc *
i ratuje ich od wszelkiej udreki.
- 19 Pan jest blisko ludzi skruszonych w sercu, *
ocala upadłych na duchu.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 4, 4b

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Jezus uczy, jak się modlić

Mt 6, 7-15

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani. Nie bądźcie podobni do nich. Albowiem wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba, wpierw zanim Go poprosicie.

Wy zatem tak się módlcie:

Ojczy nasz, któryś jest w niebie: święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam

dzisiaj; i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom; i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie, ale nas zbaw ode złego.

Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień».

Oto słowo Pańskie.

Środa

1 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Nawrócenie sprowadza miłosierdzie Boże

Jon 3, 1-10

Czytanie z Księgi proroka Jonasza

Pan przemówił do Jonasza po raz drugi tymi słowami: «Wstań, idź do Niniwy, wielkiego miasta, i głoś jej upomnienie, które Ja ci zlecam».

Jonasz wstał i poszedł do Niniwy, jak powiedział Pan. Niniwa była miastem bardzo rozległym, na trzy dni drogi. Począł więc Jonasz iść przez miasto jeden dzień drogi i wołał, i głosił: «Jeszcze czterdzieści dni, a Niniwa zostanie zburzona».

I uwierzyli mieszkańcy Niniwy Bogu, ogłosili post i oblekli się w wory od największego do najmniejszego. Doszła ta sprawa do króla Niniwy. Wstał więc z tronu, zdjął z siebie płaszcz, oblókł się w wór i siadł na popiele. Z rozkazu króla i jego dostojników zarządzono i ogłoszono w Niniwie co następuje:

«Ludzie i zwierzęta, bydło i trzoda niech nic nie jedzą, niech się nie pasą i wody nie piją. Niech obloką się w wory, niech żarliwie wołają do Boga. Niech każdy odwróci się od swojego złego postępowania i od nieprawości, którą popełnia swoimi rękami. Kto wie, może się odwróci i ulituje Bóg, odstąpi od zapalczywości swego gniewu, a nie zginiemy?»

Zobaczył Bóg czyny ich, że odwrócili się od swojego złego postępowania. I ulitował się Bóg, i nie zesłał niedo-

li, którą im zagroził.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 51 (50), 3-4. 12-13. 18-19 (R.: por. 19)

Refren: Sercem skruszonym nie pogardzisz, Panie.

- 3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, *
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.
- 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Refren.

- 12 Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste *
i odnow we mnie moc ducha.
- 13 Nie odrzucaj mnie od swego oblicza *
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Refren.

- 18 Ofiarą bowiem Ty się nie radujesz *
a całopalenia, choćbym dał, nie przyjmiesz.
- 19 Boże, moją ofiarą, jest duch skruszony, *
pokornym i skruszonym sercem Ty, Boże, nie gardzisz.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Jl 2, 13

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.
Nawróćcie się do Boga waszego.
On bowiem jest łaskawy, miłosierny.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Łk 11, 29-32

Znak proroka Jonasza: śmierć i zmartwychwstanie

✠ **Słowa Ewangelii według świętego Łukasza**

Gdy tłumy się gromadziły, Jezus zaczął mówić:

«To plemię jest plemiem przewrotnym. Żąda znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany, prócz znaku Jonasza. Jak bowiem Jonasz był znakiem dla mieszkańców Niniwy, tak będzie Syn Człowieczy dla tego plemienia.

Królowa z Południa powstanie na sądzie przeciw ludziom tego plemienia i potępi ich; ponieważ ona przybyła z krańców ziemi słuchać mądrości Salomona, a oto tu jest coś więcej niż Salomon.

Ludzie z Niniwy powstaną na sądzie przeciw temu plemieniu i potępią je; ponieważ oni dzięki nawoływaniu Jonasza się nawrócili, a oto tu jest coś więcej niż Jonasz».

Oto słowo Pańskie.

Czwartek

1 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Modlitwa Estery w niebezpieczeństwie

Est (Wlg) 14, 1. 3-5. 12-14

Czytanie z Księgi Estery

Królowa Estera zwróciła się do Pana, przejęta niebezpieczeństwem śmierci.

I błagała Pana, Boga Izraela, i rzekła:

«Panie mój, Królu nasz, Ty jesteś jedyny, wspomóż mnie samotną, nie mającą prócz Ciebie żadnego wspomóżyciela, bo niebezpieczeństwo jest niejako w ręce mojej. Ja słyszałam od młodości mojej w pokoleniu moim w ojczyźnie, że Ty, Panie, wybrałeś Izraela ze wszystkich narodów i ojców naszych ze wszystkich przodków na wieczną posiadłość i uczyniłeś im tak wiele rzeczy według obietnicy.

Wspomnij, Panie, pokaż się w chwili udręczenia naszego i dodaj mi odwagi, Królu bogów i Władco nad wszystkimi władcami. Daj odpowiednią mowę w usta moje przed obliczem Iwa i obróć serce jego ku nienawiści do wroga naszego, aby zginął on sam i ci, którzy z nim jedno myślą.

Wybaw nas ręką Twoją i wspomóż mnie opuszczoną i nie mającą nikogo prócz Ciebie, Panie, który wiesz wszystko».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 138 (137), 1-2a. 2bc-3. 7c-8 (R.: por. 3a)

Refren: Pan mnie wysłuchał, kiedy Go wzywałem.

- 1 Będę Cię sławił, Panie, z całego serca, *
bo usłyszalesz słowa ust moich.
Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów, *
- 2 pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku.

Refren.

- 1 Będę sławił Twe imię *
za łaskę Twoją i wierność.
- 3 Wysłuchałeś mnie, kiedy Cię wzywałem, *
pomnożyłeś moc mojej duszy.

Refren.

- 7 Wybawia mnie Twoja prawica. *
- 8 Pan za mnie wszystkiego dokona.
Panie, Twa łaska trwa na wieki, *
nie porzucaj dzieła rąk Twoich.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Ps 51, 12a. 14a

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.
Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i przywróć mi radość z Twojego zbawienia.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Kto prosi, otrzymuje

Mt 7, 7-12

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie;
kołaczcie, a otworzą wam. Albowiem każdy, kto prosi,

otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą.

Gdy którego z was syn prosi o chleb, czy jest taki, który poda mu kamień? Albo gdy prosi o rybę, czy poda mu węża?

Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec wasz, który jest w niebie, da to co dobre tym, którzy Go proszą.

Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie. Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy».

Oto słowo Pańskie.

Piątek

1 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Bóg nie chce śmierci grzesznika

Ez 18, 21-28

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

To mówi Pan Bóg:

«Jeśliby występny porzucił wszystkie swoje grzechy, które popełniał, a strzegł wszystkich moich ustaw i postępowałby według prawa i sprawiedliwości, żyć będzie, a nie umrze: nie będą mu poczytane wszystkie grzechy, jakie popełnił, lecz będzie żył dzięki sprawiedliwości, z jaką postępował. Czyż ma mi zależeć na śmierci występnego, mówi Pan Bóg, a nie raczej na tym, by się nawrócił i żył?

A gdyby sprawiedliwy odstąpił od swej sprawiedliwości i popełniał zło, naśladując wszystkie obrzydliwości, którym się oddaje występny, czy taki będzie żył? Żaden z wykonanych czynów sprawiedliwych nie będzie mu poczytany, ale umrze z powodu nieprawości, której się dopuszczał, i grzechu, który popełnił.

Wy mówicie: „Sposób postępowania Pana nie jest słuszny.” Słuchaj jednakże, domu Izraela: Czy mój sposób postępowania jest niesłuszny, czy raczej wasze postępowanie jest przewrotne?

Jeśli sprawiedliwy odstąpił od sprawiedliwości, dopuszczał się grzechu i umarł, to umarł z powodu grzechów,

które popełnił. A jeśli bezbożny odstąpi od bezbożności, której się oddawał, i postępuje według prawa i sprawiedliwości, to zachowa duszę swoją przy życiu. Zastanowił się i odstąpił od wszystkich swoich grzechów, które popełniał, i dlatego na pewno żyć będzie, a nie umrze».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 130 (129),1-2. 3-4. 5-7a. 7bc-8 (R.: por. 3)

Refren: Gdy grzechy wspomnisz, któż się z nas ostoi?

- 1 Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, *
- 2 Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl Twe ucho *
na głos mojego błagania.

Refren.

- 3 Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, *
- Panie, któż się ostoi?
- 4 Ale Ty udzielasz przebaczenia, *
- aby Ci służono z bojaźnią.

Refren.

- 5 Pokładam nadzieję w Panu, †
- dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie, *
- 6 dusza moja oczekuje Pana.
- Bardziej niż strażnicy poranka *
- 7 niech Izrael wygląda Pana.

Refren.

- U Pana jest bowiem łaska, *
- u Niego obfite odkupienie.
- 8 On odkupi Izraela *
- ze wszystkich jego grzechów.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pan mówi: Nie chcę śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i miał życie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Mt 5, 23-24

Przed złożeniem ofiary trzeba pojednać się z braćmi

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

Słyszeliście, że powiedziano przodkom: „Nie zabijaj”; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega sądowi. A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. A kto by rzekł swemu bratu „Raka”, podlega Wysockiej Radzie. A kto by mu rzekł „Bezbożniku”, podlega karze piekła ognistego.

Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i ofiaruj dar swój.

Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko, dopóki jesteś z nim w drodze, by cię przeciwnik nie podał sędziemu, a sędzia dozorczy, i aby nie wtrącono cię do więzienia. Zaprawdę powiadam ci: nie wyjdiesz stamtąd, aż zwrócisz ostatni grosz».

Oto słowo Pańskie.

Sobota

1 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Świętość ludu Bożego

Pwt 26, 16-19

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

Mojżesz powiedział do ludu:

«Dziś twój Pan, Bóg, rozkazuje ci wykonać te prawa i nakazy. Strzeż ich, pełnij z całego swego serca i z całej duszy.

Dziś uzyskałeś to, że Pan ci powiedział, iż będzie dla ciebie Bogiem, o ile ty będziesz chodził Jego drogami, strzegł Jego nakazów, praw i rozporządzeń i słuchał Jego głosu.

A Pan uzyskał to, żeś ty dziś obiecał być dla Niego ludem wybranym, jak ci powiedział, jeśli zachowasz Jego przykazania. On cię wtedy wywyższy we czci, sławie i wspaniałości ponad wszystkie narody, które uczynił, jak sam powiedział».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 119 (118), 1-2. 4-5. 7-8 (R.: por. 1)

Refren: Błogostawieni słuchający Pana.

- 1 Błogostawieni, których droga nieskalana, *
którzy postępują zgodnie z prawem Pańskim.
- 2 Błogostawieni, którzy zachowują Jego upomnienia *
i szukają Go całym sercem.

Refren.

- 4 Ty po to dałeś swoje przykazania, *
by przestrzegano ich pilnie.
- 5 Oby niezawodnie zmierzały me drogi *
ku przestrzeganiu Twych ustaw.

Refren.

- 7 Będę Cię wystawiał prawym sercem, *
gdy nauczę się Twych sprawiedliwych wyroków.
- 8 Przestrzegać będę Twoich ustaw, *
abyś mnie nigdy nie opuścił.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

2 Kor 6, 2b

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Oto teraz czas upragniony,
oto teraz dzień zbawienia.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Mt 5, 43-48

Bądźcie doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec niebieski

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Słyszeliście, że powiedziano: „Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził.”

A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec niebieski».

Oto słowo Pańskie.

Drugi tydzień Wielkiego Postu

2 Niedziela Wielkiego Postu, rok A

Pierwsze czytanie

Rdz 12, 1-4a

Powołanie Abrahama na ojca ludu Bożego

Czytanie z Księgi Rodzaju

Pan Bóg rzekł do Abrama:

«Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukażę. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogostawił i twoje imię rozstawię: staniesz

się błogostawieństwem. Będę błogosławił tym, którzy
ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorze-
czyli, i Ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały
błogosławieństwo ludy całej ziemi».

Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim
poszedł i Lot.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 33 (32), 4-5. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 22)

Refren: Mamy nadzieję w miłosierdziu Pana.

- 4 Słowo Pana jest prawe,
a każde Jego dzieło godne zaufania.
5 On miłuje prawo i sprawiedliwość,
ziemia jest pełna Jego łaski.

Refren.

- 18 Oczy Pana zwrócone na bogobojnych,
na tych, którzy czekają na Jego łaskę,
19 aby ocalił ich życie od śmierci
i żywił ich w czasie głodu.

Refren.

- 20 Dusza nasza oczekuje Pana,
On jest naszą pomocą i tarczą.
22 Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska według na-
dziei,
którą pokładamy w Tobie.

Refren.

Drugie czytanie

Bóg nas powołuje i oświeca

2 Tm 1, 8b-10

Czytanie z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła
do Tymoteusza

Najdroższy:

Weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych
dla Ewangelii według danej mocy Boga, który nas wybawił

i wezwał świętym wezwaniem, nie dzięki naszym czynom, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami, ukazana natomiast została teraz przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który zwyciężył śmierć, a rzucił światło na życie i nieśmiertelność przez Ewangelię.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Por. Mt 17, 7

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Z obłoku świetlanego odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie».

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Przemienienie Pańskie

Mt 17, 1-9

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką osobno. Tam przemienił się wobec nich: Twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim.

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza».

Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie». Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli.

A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się». Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy

zmarłych wstanie».

Oto słowo Pańskie.

2 Niedziela Wielkiego Postu, rok B

Pierwsze czytanie

Ofiara Abrahama

Rdz 22, 1-2. 9-13. 15-18

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę».

A gdy przyszedł na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związaawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna.

Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!»

A on rzekł: «Oto jestem».

Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet swego jedynego syna».

Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna.

Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na sobie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to i nie szczeniłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie twych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny Ps 116B (115), 10 i 15. 16-17. 18-19 (R.: Ps 116 (114), 9)

Refren: W krainie życia będę widział Boga.

- 10 Nawet wtedy ufałem, gdy mówiłem: *
«Jestem w wielkim ucisku».
- 15 Cenna jest w oczach Pana *
śmierć świętych Jego.

Refren.

- 16 O Panie, jestem Twoim sługa, *
jam sługa Twój, syn Twej służebnicy.
Ty rozerwałeś moje kajdany, †
- 17 Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.

Refren.

- 18 Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.
- 19 W dziedzińcach Pańskiego domu, *
pośrodku ciebie, Jeruzalem.

Refren.

Drugie czytanie

Bóg nie oszczędził dla nas własnego Syna

Rz 8, 31b-34

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby nam wraz z Nim i wszystkiego nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł za nas śmierć, co więcej — zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

Oto słowo Boże.

Spiew przed Ewangelią

Mt 17, 7

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Z obłoku świetlanego odezwał się głos Ojca:
«To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie».

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Przemienienie Pańskie

Mk 9, 2-10

✠ Słowa Ewangelii według świętego Marka

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniącym białym tak, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasza z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem.

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni.

I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie». I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy powstać z martwych.

Oto słowo Pańskie.

2 Niedziela Wielkiego Postu, rok C

Pierwsze czytanie

Bóg zawiera przymierze z Abrahamem

Rdz 15, 5-12. 17-18

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg poleciwszy Abramowi wyjść z amiotu, rzekł: «Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić»; a potem dodał: «Tak liczne będzie twoje potomstwo». Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za wielką zasługę.

Potem zaś rzekł do niego: «Ja jestem Pan, którym cię wywiódł z Ur chaldejskiego, aby ci dać ten oto kraj na własność».

A na to Abram: «O Panie, o Panie, jak będę mógł się upewnić, że otrzymam go na własność?»

Wtedy Pan rzekł: «Wybierz dla Mnie trzyletnią jałowicę, trzyletnią kozę i trzyletniego barana, a nadto synogarlicę i gołębicę».

Wybrawszy to wszystko, Abram poprzerałbywał je wzdłuż na połowy i przerażane części ułożył jedną naprzeciw drugiej; ptaków nie porozcinał. Kiedy zaś do tego mięsa zaczęło zlatywać się ptactwo drapieżne, Abram je odpędzał. A gdy słońce chyliło się ku zachodowi, Abram zapadł w głęboki sen i opanowało go uczucie lęku, jak gdyby ogarnęła go wielka ciemność.

A kiedy słońce zaszło i nastał mrok nieprzenikniony, ukazał się dym jakby wydobywający się z pieca i ogień niby gorejąca pochodnia i przesunęły się między tymi połowami zwierząt. Wtedy to właśnie Pan zawarł przymierze z Abramem, mówiąc: «Potomstwu twemu daję ten kraj od Rzeki Egipskiej aż do rzeki wielkiej rzeki Eufkrat».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 27 (26), 1. 7-8a. 8b-9abc. 13-14 (R.: 1a)

Refren: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

- 1 Pan moim światłem i zbawieniem moim, *
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia, *
przed kim miałbym czuć trwogę?

Refren.

7 Usłysz, o Panie, kiedy głośno wołam, *
zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mnie.

8 O Tobie mówi moje serce: *
«Szukaj Jego oblicza».

Refren.

Będę szukał oblicza Twego, Panie. *

9 Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy,
nie odtrącaj w gniewie Twojego sługi. *
Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj.

Refren.

13 Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.

14 Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Refren.

Drugie czytanie dłuższe

Flp 3, 17 — 4, 1

Chrystus przekształci nasze ciała na podobne do swego chwalebного ciała

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia, bądźcie wszyscy razem moimi naśladowcami i wpatrujcie się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór macie w nas. Wielu bowiem postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego, o których często wam mówiłem, a teraz mówię z płaczem. Ich losem — zagłada, ich bogiem — brzuch, a chwała — w tym, czego winni się wstydzić. To ci, których dążenia są przyziemne.

Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa, który przekształci nasze ciało poniżone na podobne do swego chwalebного ciała, tą potęgą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować.

Przeto bracia umiłowani, za którymi tęsknię, radości i chwała moja, tak stóście mocno w Panu, umiłowani.

Oto słowo Boże.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia:

Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa, który przekształci nasze ciało poniżone na podobne do swego chwalebного ciała, tą potęgą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować.

Przeto bracia umiłowani, za którymi tęsknię, radości i chwałę moja, tak stóćcie mocno w Panu, umiłowani.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

por. Mt 17, 7

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Z obłoku świetlanego odezwał się głos Ojca:
«To jest mój Syn umiłowany, jego słuchajcie».

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Przemienienie Pańskie

Łk 9, 28b-36

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniaco białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwóch mężów, stojących przy Nim.

Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlékli się, gdy weszli w obłok.

A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój wybrany, Jego słuchajcie». W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam.

A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmili o tym, co widzieli.

Oto słowo Pańskie.

Poniedziałek

2 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Wyznanie grzechów

Dn 9, 4b-10

Czytanie z Księgi proroka Daniela

O Panie mój, Boże wielki i straszliwy, który dochowujesz wiernie przymierza tym, co Ciebie kochają i przestrzegają Twoich przykazań!

Zgrzeszyliśmy, zbłądziliśmy, popełniliśmy nieprawość i zbuntowaliśmy się, odstąpiliśmy od Twoich przykazań. Nie byliśmy posłuszni Twoim sługom, prorokom, którzy przemawiali w Twoim imieniu do naszych królów, do naszych przywódców, do naszych przodków i do całego narodu kraju.

Tobie, Panie, należy się sprawiedliwość, nam zaś wstyd na twarzach, jak to jest dziś: mieszkańcom Judy i Jerozolimy oraz całemu Izraelowi, bliskim i dalekim we wszystkich krajach, do których ich wypędziłeś z powodu niewierności, jaką Ci okazali.

Panie! Wstyd na twarzach niech okrywa nas, naszych królów, naszych przywódców i naszych przodków, bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie. Pan zaś, nasz Bóg, jest miłosierny i okazuje łaskawość, mimo że zbuntowaliśmy się przeciw Niemu i nie słuchaliśmy głosu Pana, naszego Boga, by postępować według Jego wskazań, które nam dał przez swoje sługi, proroków.

Oto słowo Boże.

Refren: Nie czyń nam, Panie, według naszych grzechów.

- 8 Nie pamiętaj nam win przodków naszych, †
niech szybko nas spotka Twoje miłosierdzie, *
bo bardzo jesteśmy słabi.
- 9 Wspomóż nas, Boże nasz, Zbawco, †
dla chwały Twojego imienia nas wyzwól *
i odpuść nam grzechy przez wzgląd na swoje imię.

Refren.

- 11 Niech jęk pojmanych dojdzie do Ciebie *
i mocą Twojego ramienia ocal na śmierć skazanych.
- 13 My zaś, lud Twój i owce Twojej trzody, †
będziemy wielbić Ciebie na wieki *
i przez pokolenia głosić Twoją chwałę.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Am 5,14

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli,
a Pan Bóg będzie z wami.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Łk 6, 36-38

Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny. Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.

Dawajcie, a będzie wam dane: miarą dobrą, natłoczoną, utrzesioną i opływającą wsypią w zanadrze wasze. Odmierzą wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie».

Oto słowo Pańskie.

Wtorek

2 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Przestańcie czynić zło, zaprawiajcie się w dobrym

Iz 1, 10. 16-20

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Słuchajcie słowa Pana, wodzowie sodomscy, daj posłuch prawu naszego Boga, ludu Gomory:

«Obmyjcie się, bądźcie czysti. Usuńcie zło uczynków waszych sprzed moich oczu. Przestańcie czynić zło. Zaprawiajcie się w dobrym. Troszczcie się o sprawiedliwość, wspomagajcie uciśnionego, oddajcie słuszość sierocie, stawajcie w obronie wdowy.

Chodźcie i spór ze Mną wiedźcie, mówi Pan. Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby czerwone były jak purpura, staną się jak wełna.

Jeżeli będziecie ulegli i posłuszni, dóbr ziemskich będziecie zażywać. Ale jeśli się zatniecie w oporze, miecz was wytepi. Albowiem usta Pana to wyrzekły».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 50 (49), 8-9. 16bc-17. 21 i 23 (R.: por. 23b)

Refren: Temu, kto prawy, ukażę zbawienie.

- 8 «Nie oskarżam cię za twe ofiary, *
bo twoje całopalenia zawsze są przede Mną.
9 Nie przyjmę z twego domu cielca *
ani kozłów ze stad twoich».

Refren.

- 16 «Czemu wymieniasz moje przykazania *
i na ustach masz moje przymierze?
17 Ty, co nienawidzisz karności, *
a słowa moje odrzuciłeś za siebie?

Refren.

- 21 Ty tak postępujesz, a Ja mam milczeć? *
Czy myślisz, że jestem do ciebie podobny?
- 23 Kto składa ofiarę dziękczynną, ten cześć Mi oddaje,
*
a tym, którzy postępują uczciwie, ukażę Boże zbawienie».

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Ez 18, 31

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy
i utwórzcie sobie nowe serca i nowego ducha.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Strzeżcie się pychy i obłudy

Mt 23, 1-12

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus przemówił do tłumów i do swych uczniów tymi słowami:

«Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecą, lecz uczynków ich nie naśladowajcie. Mówią bowiem, ale sami nie czynią. Wiążą ciężary wielkie i nie do uniesienia i kładą je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć ich nie chcą.

Wszystkie swe uczynki spełniają w tym celu, żeby się ludziom pokazać. Rozszerzają swoje filakterie i wydłużają frędzle u płaszczów. Lubią zaszczytne miejsce na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach. Chcą, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich Rabbi.

Wy zaś nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście. Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten, który jest w niebie. Nie chcecie również, żeby was nazywano mistrzami, bo tylko

jeden jest wasz Mistrz, Chrystus.

Największy z was niech będzie waszym sługą. Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

Oto słowo Pańskie.

Środa

2 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Modlitwa prześladowanego Jeremiasza

Jr 18, 18-20

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Niegodziwi rzekli: «Chodźcie, uknujemy zamach na Jeremiasza. Bo przecież nie zabraknie kapłanowi pouczenia ani mędrcom rady, ani prorokowi słowa. Chodźcie, uderzmy go językiem, nie zważajmy wcale na jego słowa».

Ustysz mnie, Panie, i słuchaj głosu moich przeciwników. Czy złem za dobro się płaci? A oni wykopali dół dla mnie. Wspomnij, jak stawałem przed Tobą, aby się wstać za nimi, aby odwrócić od nich Twój gniew.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 31 (30), 5-6. 14. 15-16 (R.: 17b)

Refren: Wybaw mnie, Panie, w miłosierdziu swoim

5 Wydobądź mnie z sieci zastawionej na mnie, *
bo Ty jesteś moją ucieczką.

6 W ręce Twoje powierzam ducha mego: *
Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.

Refren.

14 Słyszałem bowiem, jak wielu szeptało: *
«Trwoga jest dokoła!»

Gromadzą się przeciw mnie, *
zamierzając odebrać mi życie.

Refren.

- 15 Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie, *
i mówię: «Ty jesteś moim Bogiem».
- 16 W Twoim ręku są moje losy, *
wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

J 8, 12b

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ja jestem światłością świata,
kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Mt 20, 17-28

Syn Człowieczy zostanie wydany na ukrzyżowanie

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Mając udać się do Jerozolimy, Jezus wziął osobno Dwunastu i w drodze rzekł do nich: «Oto idziemy do Jerozolimy: tam Syn Człowieczy zostanie wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie. Oni skazą Go na śmierć i wydadzą Go poganom na wyszydzenie, ubiczowanie i ukrzyżowanie; a trzeciego dnia zmartwychwstanie».

Wtedy podeszła do Niego matka synów Zebedeusza ze swoimi synami i oddając Mu pokłon, o coś Go prosiła.

On ją zapytał: «Czego pragniesz?»

Rzekła Mu: «Powiedz, żeby ci dwaj moi synowie zasiedli w Twoim królestwie jeden po prawej, a drugi po lewej Twojej stronie».

Odpowiadając Jezus rzekł: «Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić?»

Odpowiedzieli Mu: «Możemy».

On rzekł do nich: «Kielich mój pić będziecie. Nie do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej i lewej, ale dostanie się ono tym, dla których mój Ojciec je przygotował».

Gdy dziesięciu pozostałych to usłyszało, oburzyli się na tych dwóch braci. A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł:

«Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie u was. Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym.

Na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu».

Oto słowo Pańskie.

Czwartek

2 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Błogostawiony, kto ufa Bogu

Jr 17, 5-10

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

To mówi Pan Bóg:

«Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku i który w ciele upatruje swą siłę, a od Pana odwraca swe serce. Jest on podobny do dzikiego krzaka na stepie. Nie dostrzega, gdy przychodzi szczęście. Wybiera miejsca spalone na pustyni, ziemię słoną i bezludną.

Błogostawiony mąż, który pokłada ufność w Panu, i Pan jest jego nadzieją! Jest on podobny do drzewa zasadzonego nad wodą, co swe korzenie puszcza ku strumieniowi. Nie obawia się, skoro przyjdzie upał, bo utrzyma zielone liście. Także w roku posuchy nie doznaje niepokoju i nie przestaje wydawać owoców.

Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i niepoprawne. Któż je zgłębi? Ja, Pan, badam serce i doświadczam sumienie, bym mógł każdemu oddać stosownie do jego postępowania, według owoców jego uczynków».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6 (R.: por. 40 (39), 5a)

Refren: Błogostawiony, kto zaufał Panu.

- 1 Błogosławiony człowiek,
który nie idzie za radą występnych, †
nie wchodzi na drogę grzeszników *
i nie zasiada w gronie szyderców,
2 lecz w prawie Pańskim upodobał sobie *
i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

Refren.

- 3 On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, *
które wydaje owoc w swoim czasie,
liście jego nie więdną, *
a wszystko, co czyni, jest udane.

Refren.

- 4 Co innego grzesznicy: *
są jak plewa, którą wiatr rozmiata.
6 Albowiem znana jest Panu droga sprawiedliwych, *
a droga występnych zaginie.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

por. Łk 8, 15

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Błogosławieni, którzy w sercu dobrym i szlachetnym
zatrzymują słowo Boże
i wydają owoc przez swoją wytrwałość.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Łk 16, 19-31

Przypowieść o Łazarzu i bogaczu

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus powiedział do faryzeuszów:

«Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizały jego wrzody.

Umarł żebrak, i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz, i został pogrzebany.

Gdy w Otchłani, pogrążony w mękach, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: „Ojcze Abrahamie, ulituj się nade mną i poślij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu.”

Lecz Abraham odrzekł: „Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedole; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać.”

Tamten rzekł: „Proszę cię więc, ojcze, poślij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci: niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki.”

Lecz Abraham odparł: „Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają. Nie, ojcze Abrahamie, odrzekł tamten, lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą. Odpowiedział mu: Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą”».

Oto słowo Pańskie.

Piątek

2 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Rdz 37, 3-4. 12-13a. 17b-28

Sprzedany przez braci Józef jest typem Chrystusa

Czytanie z Księgi Rodzaju

Izrael miłował Józefa najbardziej ze wszystkich swych synów, gdyż urodził mu się on w podeszłych jego latach. Sprawił mu też długą szatę z rękawami. Bracia Józefa widząc, że ojciec kocha go więcej niż ich wszystkich, tak go znienawidzili, że nie mogli zdobyć się na to, aby przyjaźnie z nim porozmawiać.

Kiedy bracia Józefa poszli paść trzody do Sychem, Izrael rzekł do niego: «Wiesz, że bracia twoi pasą trzody w Sychem. Chcę więc posłać cię do nich». Józef zatem

udał się za swymi braćmi i znalazł ich w Dotain.

Oni ujrzeli go z daleka, i zanim się do nich zbliżył, postanowili podstępnie go zgładzić, mówiąc między sobą: «Oto nadchodzi ten, który miewa sny. Teraz zabijmy go i wrzucimy do którejkolwiek studni, a potem powiemy: „Dziki zwierz go pożarł.” Zobaczymy, co będzie z jego snów».

Gdy to usłyszał Ruben, postanowił ocalić go z ich rąk; rzekł więc: «Nie zabijajmy go». I mówił Ruben do nich: «Nie doprowadzajcie do rozlewu krwi. Wrzucicie go do studni, która jest tu na pustkowiu, ale ręki nie podnoście na niego». Chciał on bowiem ocalić go z ich rąk, a potem zwrócić go ojcu.

Gdy Józef przyszedł do swych braci, oni zdarli zeń jego odzienie, długą szatę z rękawami, którą miał na sobie. I pochwyciwszy go, wrzucili go do studni: studnia ta była pusta, pozbawiona wody.

Kiedy potem zasiedli do posiłku, ujrzeli z dala idących z Gileadu kupców izmaelskich, których wielbłądy niosły wonne korzenie, żywicę i olejki pachnące; szli oni do Egiptu. Wtedy Juda rzekł do swych braci: «Cóż nam przyjdzie z tego, gdy zabijemy naszego brata i nie ujawnimy naszej zbrodni? Chodźcie, sprzedamy go Izmaelitom. Nie zabijajmy go, wszak jest on naszym bratem». I usłuchali go bracia.

I gdy kupcy madianiccy ich mijali, wyciągnąwszy spieszenie Józefa ze studni, sprzedali go Izmaelitom za dwadzieścia sztuk srebra, a ci zabrali go z sobą do Egiptu».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 105 (106), 16-17. 18-19. 2021 (R.: por. 5a)

Refren: Wspomnijcie cuda, które Pan Bóg zdziałał.

16 Pan przywołał głód na ziemię *
i odebrał cały zapas chleba.

17 Wysłał przed nimi męża: *
Józefa, którego sprzedano w niewolę.

Refren.

- 18 Kajdanami ścisnęli mu nogi, *
jego kark zakuto w żelazo,
19 aż się spełniła jego przepowiednia, *
i poświadczyło ją słowo Pana.

Refren.

- 20 Król postął, aby go uwolnić, *
wyzwolił go władca ludów.
21 Ustanowił go panem nad swoim domem, *
władcą nad całą swą posiadłością.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 3, 16

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Tak Bóg umiłował świat,
że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Mt 21, 33-43. 45-46

Przypowieść o dzierżawcach winnicy

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu:
«Postłuchajcie innej przypowieści: Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał.

Gdy nadszedł czas zbiorów, postął swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś kamieniami obrzucili. Wtedy postął inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu postął do nich swego syna, tak sobie myśląc: „Uszanują mojego syna.”

Lecz rolnicy zobaczywszy syna mówili do siebie: „To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego

dziedzictwo." Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc właściciel winnicy przyjdzie, co uczyni z owymi rolnikami?»

Rzekli Mu: «Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze».

Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: „Kamień, który odrzucili budujący, ten stał się kamieniem węgielnym. Pan to sprawił i jest cudem w naszych oczach.” Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce».

Arcykapłani i faryzeusze słuchając Jego przypowieści poznali, że o nich mówi. Toteż starali się Go ująć, lecz bali się tłumów, ponieważ Go miały za proroka.

Oto słowo Pańskie.

Sobota

2 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Mi 7, 14-15. 18-20

Bóg wrzuci w głębokości morskie wszystkie nasze grzechy

Czytanie z Księgi proroka Micheasza

Paś lud Twój, Panie, laską Twoją, trzodę dziedzictwa Twego; co mieszka samotnie w lesie, pośród ogrodów. Niech wypasają Baszan i Gilead, jak za dawnych czasów. Jak za dni Twego wyjścia z ziemi egipskiej ukaż nam dziwy.

Któryż Bóg podobny Tobie, który oddalasz nieprawość, odpuszczasz występki Reszcie dziedzictwa Twego? Nie żywi On gniewu na zawsze, bo upodobał sobie miłosierdzie.

Ulituje się znowu nad nami, zetrze nasze nieprawości i wrzuci w głębokości morskie wszystkie nasze grzechy. Okażesz wierność Jakubowi, Abrahamowi łaskawość, co poprzysiągłeś przodkom naszym od najdawniejszych czasów.

Oto słowo Boże.

Refren: Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

- 1 Błogosław, duszo moja, Pana *
i wszystko, co jest we mnie, święte imię Jego.
- 2 Błogosław, duszo moja, Pana *
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziej-
stwach.

Refren.

- 3 On odpuszcza wszystkie twoje winy *
i leczy wszystkie choroby,
- 4 On twoje życie ratuje od zguby, *
obdarza cię łaską i miłosierdziem.

Refren.

- 9 Nie zapamiętuje się w sporze, *
nie płonie gniewem na wieki.
- 10 Nie postępuje z nami według naszych grzechów *
ani według win naszych nam nie odptaca.

Refren.

- 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, *
tak wielka jest łaska Pana dla Jego czcicieli.
- 12 Jak odległy jest wschód od zachodu, *
tak daleko odsunął od nas nasze winy.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Łk 15, 18

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Powstanę i pójdę do mego ojca, i powiem:
«Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i względem ciebie».

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Przypowieść o synu marnotrawnym

Łk 15, 1-3. 11-32

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

W owym czasie zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: «Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi».

Opowiedział im wtedy następującą przypowieść:

«Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada.” Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zebrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie.

A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby pasł świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, które jadały świnie, lecz nikt mu ich nie dawał.

Wtedy zastanowił się i rzekł: „Iluż to najemników mego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mię choćby jednym z najemników.” Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca.

A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem.”

Lecz ojciec rzekł do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą suknię i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi. Przyprawiajcie utuczone ciele i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się.” I zaczęli się bawić.

Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przy-

wołał jednego ze sług i pytał go, co to znaczy. Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone ciele, ponieważ odzyskał go zdrowego.”

Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służyć i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawiał z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone ciele.”

Lecz on mu odpowiedział: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”».

Oto słowo Pańskie.

Trzeci tydzień Wielkiego Postu

3 Niedziela Wielkiego Postu, rok A

Pierwsze czytanie

Woda wydobyta ze skały

Wj 17, 3-7

Czytanie z Księgi Wyjścia

Synowie Izraela rozbili obóz w Refidim, ale lud pragnął tam wody i dlatego szemrał przeciw Mojżeszowi i mówił:

«Czy po to wyprowadziłeś nas z Egiptu, aby nas, nasze dzieci i nasze bydło wydać na śmierć z pragnienia?» Mojżesz wołał wtedy do Pana i mówił: «Co mam uczynić z tym ludem? Niewiele brakuje, a ukamienują mnie!»

Pan odpowiedział Mojżeszowi: «Wyjdź przed lud i weź kilku ze starszych Izraela ze sobą. Weź w rękę laskę, którą uderzyłeś Nil, i idź. Oto Ja stanę przed tobą na skale, na Horebie. Uderzysz w skałę, a wypłynie z niej woda, i lud zaspokoi swe pragnienie».

Mojżesz uczynił tak na oczach starszyny izraelskiej.

I nazwał to miejsce Massa i Meriba, ponieważ tutaj kłócili się synowie izraelscy i wystawiali Pana na próbę, mówiąc:

«Czy też Pan jest rzeczywiście w pośrodku nas, czy nie?»

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 95 (94), 1-2. 6-7ab. 7c-9 (R.: por. 7c-8a)

Refren: Kiedy Bóg mówi, nie gardź Jego słowem.

- 1 Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
- 2 Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
radośnie śpiewajmy Mu pieśni.

Refren.

- 6 Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze, *
zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
- 7 Albowiem On jest naszym Bogiem, *
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego rękę.

Refren.

- Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
- 8 «Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
 - 9 gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

Refren.

Drugie czytanie

Rz 5, 1-2. 5-8

Miłość Boża rozlana jest w naszych sercach przez Ducha Świętego

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Dostąpiwszy usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej.

A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w naszych sercach przez Ducha Świętego,

który został nam dany. Chrystus bowiem umarł za nas jako za grzeszników w oznaczonym czasie, gdyśmy jeszcze byli bezsilni. A nawet za człowieka sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko z największą trudnością. Chociaż może jeszcze za człowieka życzliwego odważyłby się ktoś ponieść śmierć. Bóg zaś okazuje nam swoją miłość przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami.

Oto słowo Boże.

Spiew przed Ewangelią

Por. J 4, 42. 15

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Panie, Ty jesteś prawdziwie Zbawicielem świata, daj nam wody żywej, byśmy nie pragnęli.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia dłuższa

J 4, 5-42

Rozmowa z Samarytanką o wodzie żywej

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które Jakub dał synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny.

Nadeszła tam kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić». Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności.

Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem prosisz mnie, Samarytanke, bym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem nie utrzymują stosunków z Samarytanami.

Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś znała dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: „Daj Mi się napić”, prosiłabyś Go wówczas, a dałby Ci wody żywej».

Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody

żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie, i jego bydło?»

W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu».

Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać».

A On jej odpowiedział: «Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj».

A kobieta odrzekła Mu nato: «Nie mam męża».

Rzekł do niej Jezus: «Dobrze powiedziałaś: „Nie mam męża.” Miałaś bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem: To powiedziałaś zgodnie z prawdą».

Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga».

Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, niewiasto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, owszem, już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, i takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie».

Rzekła do Niego Kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko».

Powiedział do niej Jezus: «Jestem Nim Ja, który z tobą mówię».

Na to przyszli Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Jednakże żaden nie powiedział: «Czego od niej chcesz?» lub «Czemu z nią rozmawiasz?» Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła tam lu-

dziom: «Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?» Wyszli z miasta i szli do Niego.

Tymczasem prosili Go uczniowie, mówiąc: «Rabbi, jedz!» On im rzekł: «Ja mam do jedzenia pokarm, o którym wy nie wiecie».

Mówili więc uczniowie jeden do drugiego: «Czyż Mu kto przyniósł coś do jedzenia?»

Powiedział im Jezus: «Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło. Czyż nie mówicie: Jeszcze cztery miesiące, a nadejdą żniwa? Oto powiadam wam: Podnieście oczy i popatrzcie na pola, jak bieleją na żniwo. Żniwiarz otrzymuje już zapłatę i zbiera plon na życie wieczne, tak iż siewca cieszy się razem ze żniwiarzem. Tu bowiem okazuje się prawdziwym powiedzenie: Jeden siewca, a drugi zbiera. Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli».

Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: «Powiedział mi wszystko, co uczyniłam». Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, a do tej kobiety mówili: «Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

Oto słowo Pańskie.

Ewangelia krótsza

J 4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które Jakub dał synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny.

Nadeszła tam kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić». Jego uczniowie bowiem

udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności.

Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem prosisz mnie, Samarytanę, bym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem nie utrzymują stosunków z Samarytanami.

Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś znała dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: „Daj Mi się napić”, prosiłabyś Go wówczas, a dałby Ci wody żywej».

Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie, i jego bydło?»

W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu».

Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać. Widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga».

Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, niewiasto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, owszem, już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, i takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie».

Rzekła do Niego Kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko».

Powiedział do niej Jezus: «Jestem Nim Ja, który z tobą mówię».

Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety. Kiedy więc Samarytanie przybyli

do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, a do tej kobiety mówili: «Wierzimy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

Oto słowo Pańskie.

3 Niedziela Wielkiego Postu, rok B

Całą liturgię słowa można zaczerpnąć z roku A, strona 78.

Pierwsze czytanie dłuższe

Ogłoszenie przykazań Bożych

Wj 20 1-17

Czytanie z Księgi Wyjścia

W owych dniach mówił Bóg wszystkie te słowa:
«Ja jestem Pan, twój Bóg, którym cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie.

Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią.

Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrośnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i strzegą moich przykazań.

Nie będziesz wzywał imienia Boga twego, Pana, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy.

Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci twego Boga, Pana. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cu-

dzodziemiec, który mieszka pośród twych bram. Bo w sześciu dniach uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest na nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabat i uznał go za święty.

Czcij ojca twego i matkę swoją, abys długo żył na ziemi, którą twój Bóg, Pan, da tobie.

Nie będziesz zabijał.

Nie będziesz cudzołożył.

Nie będziesz kradł.

Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.

Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego».

Oto słowo Boże.

Pierwsze czytanie krótsze

Wj 20, 1-3. 7-8. 12-17

Czytanie z Księgi Wyjścia

W owych dniach mówił Bóg wszystkie te słowa:

«Ja jestem Pan, twój Bóg, którym cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie.

Nie będziesz wzywał imienia Boga twego, Pana, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy.

Pamiętaj o dniu szabat, aby go uświęcić.

Czcij ojca twego i matkę swoją, abys długo żył na ziemi, którą twój Bóg, Pan, da tobie.

Nie będziesz zabijał.

Nie będziesz cudzołożył.

Nie będziesz kradł.

Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.

Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika,

ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 19 (18), 8. 9. 10. 11 (R.: por. J 6, 68b)

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

- 8 Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
świadećstwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.
- 9 Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśniej przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Refren.

- 10 Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.
- 11 Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
słodsze od miodu płynącego z plastra.

Refren.

Drugie czytanie

Chrystus ukrzyżowany jest mądrością Bożą

1 Kor 1, 22-25

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Gdy Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą i mądrością Bożą. To bowiem, co jest głupstwem u Boga, przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u Boga, przewyższa mocą ludzi.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

J 3, 16

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Tak Bóg umiłował świat,
że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Zapowiedź męki i zmartwychwstania

J 2, 13-25

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. W świątyni napotkał tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie oraz siedzących za stołami bankierów. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powyrzucił wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu Ojca mego targowiska». Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: «Gorliwość o dom Twój pożera Mnie».

W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: «Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?» Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo».

Powiedzieli do Niego Żydzi: «Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?»

On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo dobrze wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co się kryje w człowieku.

Oto słowo Pańskie.

3 Niedziela Wielkiego Postu, rok C

Całą liturgię słowa można zaczerpnąć z roku A, storna 78.

Pierwsze czytanie

Wj 3, 1-8a. 13-15

Powołanie Mojżesza

Czytanie z Księgi Wyjścia

Mojżesz pasł owce teścia swego Jetry, kapłana Madianitów; zawiódł pewnego razu owce w głąb pustyni i przyszedł do góry Bożej Horeb. Wtedy ukazał mu się anioł Pana w płomieniu ognia w środku krzewu. Mojżesz widział, jak krzew płonął ogniem, a nie sponął od niego.

Rzekł wtedy Mojżesz: «Zbliżę się, aby ujrzeć lepiej to niezwykle zjawisko, dlaczego krzew się nie spala». Gdy zaś Pan ujrzał, że Mojżesz się zbliżał, aby lepiej mógł ujrzeć, zawołał doń Bóg: «Mojżeszu, Mojżeszu!».

On zaś odpowiedział: «Oto jestem».

Rzekł mu: «Nie zbliżaj się tu. Zdejm sandały z nóg, gdyż miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą». Powiedział jeszcze Pan: «Jestem Bogiem ojca twego, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba».

Mojżesz załonił twarz, bał się bowiem ujrzeć Boga.

Pan mówił: «Dostyc napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemiężców, znam tedy dobrze jego uciężenie. Zstąpiłem, aby go wyrwać z jarzma egipskiego i wyprowadzić z tej ziemi do ziemi żyznej i przestronnej, do ziemi, która opływa w mleko i miód».

Mojżesz zaś rzekł Bogu: «Oto pójdę do synów Izraela i powiem im: „Bóg ojców naszych posłał mię do was.” Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć?». Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: «Ja jestem, który jestem». I dodał: «Tak powiesz synom Izraela: „Ja jestem posłał mię do was”».

Mówił dalej Bóg do Mojżesza: «Tak powiesz synom Izraela: Pan, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba przysłał mnie do was. To jest imię moje na

wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 103 (102), 1-2. 3-4. 6-7. 8 i 11 (R.: por. 8a)

Refren: Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

- 1 Błogosław, duszo moja, Pana *
i wszystko, co jest we mnie, święte imię Jego.
- 2 Błogosław, duszo moja, Pana *
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziej-
stwach.

Refren.

- 3 On odpuszcza wszystkie twoje winy *
i leczy wszystkie choroby,
- 4 On twoje życie ratuje od zguby *
i obdarza cię łaską i zmiłowaniem.

Refren.

- 6 Dzieła Pana są sprawiedliwe, *
wszystkich uciśnionych ma w swojej opiece.
- 7 Drogi swoje objawił Mojżeszowi, *
swoje dzieła synom Izraela.

Refren.

- 8 Miłosierny jest Pan i łaskawy, *
nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy.
- 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, *
tak wielka jest łaska Pana dla Jego czcicieli.

Refren.

Drugie czytanie

1 Kor 10, 1-6. 10-12

Życie Izraela na pustyni jest zapowiedzią rzeczy przyszłych

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Nie chciałbym, bracia, żebyście nie wiedzieli, że nasi oj-
cowie wszyscy co prawda zostawali pod obłokiem, wszy-

scy przeszli przez morze i wszyscy byli ochrzczeni w imię Mojżesza, w obłoku i w morzu; wszyscy też spożywali ten sam pokarm duchowy i pili ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały, a skałą był Chrystus. Lecz w większości z nich nie upodobał sobie Bóg; polegli bowiem na pustyni.

Stało się zaś to wszystko, by mogło posłużyć za przykład dla nas, iżbyśmy nie byli skłonni do złego, jak oni zła pragnęli. Nie szemrajcie, jak niektórzy z nich szemrali i zostali wytraceni przez dokonującego zagłady.

A wszystko to przydarzyło się im jako zapowiedź rzeczy przyszłych, spisane zaś zostało ku pouczeniu nas, których dosięga kres czasów. Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy, aby nie upadł.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 4, 17

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pan mówi: Nawracajcie się,
bliskie jest Królestwo niebieskie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Łk 13, 1-9

Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

W tym czasie przyszli niektórzy i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar.

Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, że to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloe i zabiła ich, było większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Jerozolimy? Bynajmniej, powiadam wam; lecz

jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie».

I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym drzewie figowym, a nie znajduję. Wytnij je: po co jeszcze ziemię wyjąławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok je pozostaw; ja okopię je i obłożę nawozem; może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz je wyciąć”».

Oto słowo Pańskie.

Msza do wyboru

Można się nią posługiwać w jakimkolwiek dniu trzeciego tygodnia, zwłaszcza w latach B i C, gdy w 3 niedzielę wielkiego postu nie czyta się Ewangelii o Samarytance.

Pierwsze czytanie

Woda wydobyta ze skały

Wj 17, 1-7

Czytanie z Księgi Wyjścia

Cała społeczność synów Izraela wyruszyła na rozkaz Pana z pustyni Sin, aby przebyć dalsze etapy. Potem rozbili obóz w Refidim, gdzie lud nie miał wody do picia.

I kłócił się lud z Mojżeszem, mówiąc: «Daj nam wody do picia.» Mojżesz odpowiedział im: «Czemu kłóćcie się ze mną? I czemu kusicie Pana?»

Ale lud pragnął tam wody i dlatego szemrał przeciw Mojżeszowi i mówił: «Czy po to wyprowadziłeś nas z Egiptu, aby nas, nasze dzieci i nasze bydło wydać na śmierć z pragnienia?» Mojżesz wołał wtedy do Pana i mówił: «Co mam uczynić z tym ludem? Niewiele brakuje, a ukamienują mnie!»

Pan odpowiedział Mojżeszowi: «Wyjdź przed lud i weź kilku ze starszych Izraela ze sobą. Weź w rękę laskę, którą uderzyłeś Nil, i idź. Oto Ja stanę przed tobą na skale, na Horebie. Uderzysz w skałę, a wypłynie z niej woda, i lud zaspokoi swe pragnienie».

Mojżesz uczynił tak na oczach starszyny izraelskiej. I nazwał to miejsce Massa i Meriba, ponieważ tutaj kłócili się synowie izraelscy i wystawiali Pana na próbę, mówiąc:

«Czy też Pan jest rzeczywiście w pośrodku nas, czy nie?»

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 95 (94), 1-2. 6-7ab. 7c-9 (R.: por. 7c-8a)

Refren: Kiedy Bóg mówi, nie gardź Jego słowem.

- 1 Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
- 2 Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
radośnie śpiewajmy Mu pieśni.

Refren.

- 6 Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze, *
zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
- 7 Albowiem On jest naszym Bogiem, *
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego rękę.

Refren.

- Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
- 8 «Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
 - 9 gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Por. J 4, 42. 15

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Panie, Ty jesteś prawdziwie Zbawicielem świata,
daj nam wody żywej, byśmy nie pragnęli.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwane-
go Sychar, w pobliżu pola, które Jakub dał synowi swemu,
Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą
siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny.

Nadeszła tam kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody.
Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić». Jego uczniowie bowiem
udali się przedtem do miasta dla zakupienia żywności.

Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc
Żydem prosisz mnie, Samarytanke, bym Ci dała się na-
pić?» Żydzi bowiem nie utrzymują stosunków z Samaryta-
nami.

Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś znała dar Boży
i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: „Daj Mi się napić”,
prosiłabyś Go wówczas, a dałby Ci wody żywej».

Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpa-
ka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody
żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba,
który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego sy-
nowie, i jego bydło?»

W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Każdy, kto pije
tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę,
którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda,
którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytry-
skującej ku życiu wiecznemu».

Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie
pragnęła i nie przychodziła tu czerpać».

A On jej odpowiedział: «Idź, zawołaj swego męża i wróć
tutaj».

A kobieta odrzekła Mu na to: «Nie mam męża».

Rzekł do niej Jezus: «Dobrze powiedziałaś: „Nie mam
męża.” Miałaś bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz
teraz, nie jest twoim mężem: To powiedziałaś zgodnie z
prawdą».

Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś proro-
kiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a

wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga».

Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, niewiasto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, owszem, już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, i takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie».

Rzekła do Niego Kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko».

Powiedział do niej Jezus: «Jestem Nim Ja, który z tobą mówię».

Na to przyszli Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Jednakże żaden nie powiedział: «Czego od niej chcesz?» lub «Czemu z nią rozmawiasz?» Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła tam ludziom: «Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?» Wyszli z miasta i szli do Niego.

Tymczasem prosili Go uczniowie, mówiąc: «Rabbi, jedz!» On im rzekł: «Ja mam do jedzenia pokarm, o którym wy nie wiecie».

Mówili więc uczniowie jeden do drugiego: «Czyż Mu kto przyniósł coś do jedzenia?»

Powiedział im Jezus: «Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło. Czyż nie mówicie: Jeszcze cztery miesiące, a nadejdą żniwa? Oto powiadam wam: Podnieście oczy i popatrzcie na pola, jak bieleją na żniwo. Żniwiarz otrzymuje już zapłatę i zbiera plon na życie wieczne, tak iż siewca cieszy się razem ze żniwiarzem. Tu bowiem okazuje się prawdziwym powiedzenie: Jeden sieje, a drugi zbiera. Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli».

Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wie-

rzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: «Powiedział mi wszystko, co uczyniłam». Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, a do tej kobiety mówili: «Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

Oto słowo Pańskie.

Poniedziałek

3 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Uzdrowienie Naamana w wodach Jordanu

2 Krl 5, 1-15a

Czytanie z Drugiej Księgi Królewskiej

Naaman, wódz wojska króla syryjskiego, miał wielkie znaczenie u swego pana i doznawał względów, ponieważ przez niego Pan spowodował ocalenie Syryjczyków. Lecz ten człowiek, dzielny wojownik, był trędowaty.

Kiedyś podczas napadu, gromady Syryjczyków zabrały z ziemi Izraela młodą dziewczynę, którą przeznaczono do usług żonie Naamana. Ona rzekła do swojej pani : «O, gdyby pan mój udał się do proroka, który jest w Samarii! Ten by go wtedy uwolnił od trądu».

Naaman więc poszedł oznajmić to swojemu panu, powtarzając słowa dziewczyny, która pochodziła z kraju Izraela.

A król syryjski odpowiedział: «Wyruszaj! A ja pošlę list do króla izraelskiego».

Wyruszył więc, zabierając ze sobą dziesięć tysięcy talentów srebra, sześć tysięcy syklów złota i dziesięć ubrań zamiennych. I przedłożył królowi izraelskiemu list o treści następującej: «Z chwilą, gdy dojdzie do ciebie ten list, wiedz, iż pošłam do ciebie Naamana, sługę mego, abyś go uwolnił od trądu».

Kiedy przeczytano list królowi izraelskiemu, rozdarł swoje szaty i powiedział: «Czy ja jestem Bogiem, żebym

mógł uśmiercać i ożywiać? Bo ten poleca mi uwolnić człowieka od trądu! Tylko dobrze zastanówcie się i rozważcie, czy on nie szuka zaczepki ze mną!»

Lecz kiedy Elizeusz, mąż Boży, dowiedział się, iż król izraelski rozdarł swoje szaty, polecił powiedzieć królowi: «Czemu rozdarłeś szaty? Niechże on przyjdzie do mnie, a dowie się, że jest prorok w Izraelu».

Przyjechał więc Naaman swymi końmi, powozem, i stanął przed drzwiami domu Elizeusza. Elizeusz zaś kazał mu przez posłańca powiedzieć: «Idź, obmyj się siedem razy w Jordanie, a ciało twoje będzie takie jak poprzednio i staniesz się czysty!»

Rozgniewany Naaman odszedł, mówiąc: «Przecież myślałem sobie: Na pewno wyjdzie, stanie, następnie wezwie imienia Boga swego, Pana, poruszy ręką nad miejscem chorym i odejmie trąd. Czyż Abana i Parpar, rzeki Damaszku, nie są lepsze od wszystkich wód Izraela? Czyż nie mogłem się w nich wykąpać i być oczyszczony?»

Pełen gniewu zawrócił, by odejść. Lecz słudzy jego przybliżyli się i przemówili do niego tymi słowami: «Mój ojciec, gdyby prorok kazał ci spełnić coś trudnego, czy byś nie wykonał? O ileż więc bardziej, jeśli ci powiedział: „Obmyj się, a będziesz czysty”».

Odszedł więc Naaman i zanurzył się siedem razy w Jordanie według słowa męża Bożego, a ciało jego na powrót stało się jak ciało małego dziecka i został oczyszczony.

Wtedy wrócił do męża Bożego z całym orszakiem, wszedł i stanął przed nim, mówiąc: «Oto przekonałem się, że na całej ziemi nie ma Boga poza Izraelem».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 42 (41), 2-3; Ps 43 (42), 3. 4 (R.: por. Ps 42 (41), 3)

Refren: Boże mój, pragnę ujrzeć Twe oblicze.

- 2 Jak łania pragnie wody ze strumieni, *
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.
- 3 Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

Refren.

- 3 Ześlij światłość i wierność swoją, *
niech one mnie wiodą,
niech mnie zaprowadzą na Twą górę świętą *
i do Twoich przybytków.

Refren.

- 4 I przystąpię do ołtarza Bożego, *
do Boga, który jest moim weselem i radością,
i będę Cię wielbił przy dźwiękach lutni, *
Boże, mój Boże.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Ps 130 (129), 5. 7

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pokładam nadzieję w Panu i w Jego słowie,
u Pana jest bowiem łaska i obfite odkupienie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Łk 4, 24-30

Jezus został posłany do wszystkich ludów

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Kiedy Jezus przyszedł do Nazaretu, przemówił do ludu w synagodze:

«Zaprawdę powiadam wam: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie.

Naprawdę mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliaz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej.

I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman».

Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem.

Porwali Go z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić. On jednak przeszedłszy pośród nich oddalił się.

Oto słowo Pańskie.

Wtorek

3 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Modlitwa skruszonego

Dn 3, 25. 34-43

Czytanie z Księgi proroka Daniela

Powstawszy zaś Azariasz tak się modlił, a otwartwszy swe usta, mówił w środku ognia:

«Nie opuszczaj nas na zawsze, przez wzgląd na święte Twe imię nie zrywaj Twego przymierza. Nie odwracaj od nas swego miłosierdzia, przez wzgląd na Twego przyjaciela, Abrahama, sługę Twego, Izaaka, i Twego świętego Izraela. Im to przyrzekłeś rozmnożyć potomstwo jak gwiazdy na niebie i jak piasek nad brzegiem morza.

Panie, oto jesteśmy najmniejsi spośród wszystkich narodów. Oto jesteśmy dziś poniżeni na całej ziemi z powodu naszych grzechów. Nie ma obecnie władcy, proroka ani wodza, ani całopalenia, ani ofiar, ani darów pokarmowych, ani kadzielnych. Nie ma gdzie ofiarować Tobie pierwocin i doznać Twego miłosierdzia.

Niech jednak dusza strapiona i duch unижony znajdą u Ciebie upodobanie. Jak całopalenia z baranów i cielców, i z tysięcy tłustych owiec, tak niech będzie dziś nasza ofiara wobec Ciebie i podoba się Tobie. Bo ci, co pokładają ufność w Tobie, nie zaznają wstydu. Teraz zaś postępujemy za Tobą z całego serca, odczuwamy lęk przed Tobą i szukamy Twego oblicza. Nie zawstydzaj nas, lecz postępuj z nami według swej łagodności i według wielkiego swego miłosierdzia. Wybaw nas przez swe cuda i uczyni swe imię sławne, Panie».

Oto słowo Boże.

Refren: Pamiętaj o nas, miłosierny Panie.

- 4 Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
5 Prowadź mnie w prawdzie według Twych pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Refren.

- 6 Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, *
na swoją miłość, która trwa od wieków.
7 Pamiętaj o mnie w swoim miłosierdziu, *
ze względu na dobroć Twą, Panie.

Refren.

- 8 Dobry jest Pan i prawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
9 Pomaga pokornym czynić dobrze, *
uczy pokornych dróg swoich.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nawróćcie się do Boga waszego,
On bowiem jest łaskawy i miłosierny.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Przypowieść o niemiłosiernym słudze

Jl 2, 13

Mt 18, 21-35

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Piotr zbliżył się do Jezusa i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy?»

Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy,

lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.

Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, i tak dług oddać.

Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: „Panie, miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.” Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował.

Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa upadł przed nim i prosił go: „Miej cierpliwość nade mną, a oddam to bie.” On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło.

Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: „Sługo niegodziwy, darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swym współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniesiony gniewem pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda.

Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu».

Oto słowo Pańskie.

Sroda

3 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Wezwanie do zachowania przykazań

Pwt 4, 1. 5-9

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

Mojżesz przemówił do ludu, mówiąc:

«A teraz, Izraelu, słuchaj praw i nakazów, które ucze was wypełniać, abyście żyli i doszli do posiadania ziemi,

którą wam daje Pan, Bóg waszych ojców.

Patrzcie, nauczałem was praw i nakazów, jak mi rozkazał czynić Bóg mój, Pan, abyście je wypełniali w ziemi, do której idziecie, by objąć ją w posiadanie. Strzeżcie ich i wypełniajcie je, bo one są waszą mądrością i umiejętnością w oczach narodów, które, usłyszawszy o tych prawach, powiedzą: „Z pewnością ten wielki naród to lud mądry i rozumny.”

Bo któryż naród wielki ma bogów tak bliskich, jak Bóg nasz, Pan, ilekroć Go prosimy? Któryż naród wielki ma prawa i nakazy tak sprawiedliwe, jak całe to Prawo, które ja wam dziś nadaję?

Tylko się strzeż bardzo i pilnuj swej duszy, byś nie zapomniał o tych rzeczach, które widziały twe oczy: by z twego serca nie uszły po wszystkie dni twego życia, ale ucz ich swych synów i wnuków».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 147, 12-13. 15-16. 19-20 (R.: por. 12a)

Refren: Kościele święty, chwal Twojego Pana.

- 12 Chwal, Jerozolimo, Pana, *
wysławiaj Twego Boga, Syjonie.
- 13 Umacnia bowiem zawory bram twoich *
I błogosławi synom twoim w tobie.

Refren.

- 15 Śle swe polecenia na krańce ziemi, *
a szybko mknie Jego słowo.
- 16 On prószy śniegiem jak wełną *
I szron rozsypuje jak popiół.

Refren.

- 19 Oznajmił swoje słowo Jakubowi, *
Izraelowi ustawy swe i wyroki.
- 20 Nie uczynił tego dla innych narodów, *
nie oznajmił im swoich wyroków.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

J 6, 63b. 68b

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem,
Ty masz słowa życia wiecznego.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Mt 5, 17-19

Kto wypełnia przykazania, ten będzie wielki w królestwie niebieskim

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przemina, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni.

Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejsze, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim».

Oto słowo Pańskie.

Czwartek

3 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Niewierność wybranego ludu

Jr 7, 23-28

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

To mówi Pan:

«Dałem im przykazanie: „Słuchajcie głosu mojego, a będę wam Bogiem, wy zaś będziecie Mi narodem. Chodźcie każdą drogą, którą wam rozkażę, aby się wam dobrze powodziło.”

Ale nie usłuchali ani nie chcieli słuchać i poszli według zatwardziałości swego przewrotnego serca; odwrócili się

plecami, a nietwarzą.

Od dnia, kiedy przodkowie wasi wyszli z ziemi egipskiej, do dnia dzisiejszego posyłałem wam wszystkie moje sługi, proroków, bezustannie, lecz nie usłuchali Mnie ani nie nadstawiali swych uszu.

Uczynili twardym swój kark, stali się gorszymi niż ich przodkowie. Powiesz im wszystkie te słowa, ale cię nie usłuchają; będziesz wołał do nich, lecz nie dadzą ci odpowiedzi.

I odezwiesz się do nich: „To jest naród, który nie usłuchał głosu Pana, swego Boga, i nie przyjął pouczenia. Przepadła wierność, znikła z ich ust”».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 95 (94), 1-2. 6-7ab. 7c-9 (R.: por. 7c-8a)

Refren: Kiedy Bóg mówi, nie gardź Jego słowem.

- 1 Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
- 2 Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
radośnie śpiewajmy Mu pieśni.

Refren.

- 6 Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze, *
zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
- 7 Albowiem On jest naszym Bogiem, *
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku.

Refren.

- Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
- 8 «Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
 - 9 gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

Refren.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nawróćcie się do Boga waszego,
On bowiem jest łaskawy i miłosierny.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie

Łk 11, 14-23

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus wyrzucał złego ducha, który był niemy. A gdy zły duch wyszedł, niemy zaczął mówić i tłumy były zdumione. Lecz niektórzy z nich rzekli: «Przez Belzebuba, władcę złych duchów, wyrzuca złe duchy». Inni zaś, chcąc Go wystawić na próbę, domagali się od Niego znaku z nieba.

On jednak, znając ich myśli, rzekł do nich: «Każde królestwo wewnętrznie rozdarte pustoszeje i dom na dom się wali. Jeśli więc i szatan sam przeciw sobie wewnętrznie jest rozdwojony, jakże się ostoi jego królestwo? Mówicie bowiem, że Ja przez Belzebuba wyrzucam złe duchy. Lecz jeśli Ja przez Belzebuba wyrzucam złe duchy, to przez kogo je wyrzucają wasi synowie? Dlatego oni będą waszymi sędziami. A jeśli Ja palcem Bożym wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło już do was królestwo Boże.

Gdy mocarz uzbrojony strzeże swego dworu, bezpieczne jest jego mienie. Lecz gdy mocniejszy od niego nadejdzie i pokona go, zabierze wszystką broń jego, na której polegał, i łupy jego rozda.

Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie; a kto nie zbiera ze Mną, rozprasza».

Oto słowo Pańskie.

Piątek

3 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Wróć do Pana Boga twojego

Oz 14, 2-10

Czytanie z Księgi proroka Ozeasza

To mówi Pan:

«Wróć, Izraelu, do Pana Boga twojego, upadłeś bowiem przez własną twą winę! Zabierzcie ze sobą słowa i nawróćcie się do Pana. Mówcie do Niego: Przebacz nam całą naszą winę, w ten sposób otrzymamy dobro za owoc naszych warg. Asyria nie może nas zbawić, nie chcemy już wsiadać na konie ani też mówić „nasz Boże” do dzieła rąk naszych. U Ciebie bowiem znajdzie litość sierota.

Ulecę ich niewierność i umiłuję z serca, bo gniew mój odwrócił się od nich. Stanę się jakby rosą dla Izraela, tak że rozkwitnie jak lilia i jak topola rozpuści korzenie. Rozwiną się jego latorośle, będzie wspaniała jak drzewo oliwne, woń jego będzie jak woń Libanu.

I wrócą znowu, by usiąść w moim cieniu, a zboża uprawiać będą, winnice sadzić, których sława będzie tak wielka jak wina libańskiego. Co ma jeszcze Efraim wspólnego z bożkami? Ja go wysłuchuję i Ja nań spoglądam, Ja jestem jak cyprys zielony i Mnie zawdzięcza swój owoc. Któż jest tak mądry, aby to pojął, i tak rozumny, aby to rozważył? Bo drogi Pana są proste: kroczą nimi sprawiedliwi, lecz potykają się na nich grzesznicy».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny Ps 81 (80), 6c-8a. 8bc-9. 10-11ab. 14 i 17 (R.: zob. 11 i 9a)

Refren: Ja jestem Bogiem, słuchaj głosu mego.

- 6 Słyszę język nieznan: *
- 7 «Uwolniłem od brzemienia jego barki:
jego ręce porzuciły kosze. *
- 8 Wołałeś w ucisku, a Ja cię ocaliłem.

Refren.

- Odpowiedziałem ci z grzmiącej chmury, *
- doświadczyłem cię przy wodach Meriba.
- 9 Słuchaj, mój ludu, chcę cię napomnieć, *
obyś Mnie posłuchał, Izraelu!

Refren.

- 10 Nie będziesz miał obcego boga, *
cudzemu bogu nie będziesz się kłaniał.
11 Jam jest Pan, Bóg twój, *
który cię wywiódł z ziemi egipskiej.

Refren.

- 14 Gdyby mój lud Mnie posłuchał, *
a Izrael kroczył moimi drogami,
17 jego bym karmił wyborną pszenicą *
i nasycił miodem z opoki».

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pan mówi: Nawracajcie się,
bliskie jest królestwo niebieskie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Mt 4, 17

Ewangelia

Pierwsze ze wszystkich przykazań

Mk 12, 28b-34

✠ Słowa Ewangelii według świętego Marka

Jeden z uczonych w Piśmie zbliżył się do Jezusa i zapytał Go: «Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?»

Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: „Słuchaj, Izraelu, Pan, Bóg nasz, Pan jest jedyny. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą.” Drugie jest to: „Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.” Nie ma innego przykazania większego od tych».

Rzekł Mu uczony w Piśmie: «Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary».

Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do nie-

go: «Niedaleko jesteś od królestwa Bożego». I nikt już nie odważył się więcej Go pytać.

Oto słowo Pańskie.

Sobota

3 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Miłości pragnę, a nie krwawej ofiary

Oz 6, 1-6

Czytanie z Księgi proroka Ozeasza

Chodźcie, powróćmy do Pana! On nas poranił i On też uleczy, On to nas pobił, On ranę zawiąże. Po dwu dniach przywróci nam życie, a dnia trzeciego nas dźwignie i żyć będziemy w Jego obecności. Dołożmy starań, aby poznać Pana; Jego przyście jest pewne jak świt poranka, jak wczesny deszcz przychodzi On do nas i jak deszcz późny, co nasycza ziemię.

«Cóż ci mogę uczynić, Efraimie, co pocznę z tobą, Judo? Miłość wasza podobna do chmur na świtaniu albo do rosy, która prędko znika. Dlatego ciosałem ich przez proroków, słowami ust mych zabijałem, a Prawo moje zabłysło jak światło. Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 51 (50), 3-4. 18-19. 20-21a (R.: Oz 6, 6)

Refren: Miłości pragnę, nie krwawej ofiary.

- 3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, *
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.
- 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Refren.

- 18 Ofiarą bowiem Ty się nie radujesz, *
a całopalenia, choćbym dał, nie przyjmiesz.

19 Boże, moją ofiarą jest duch skruszony, *
pokornym i skruszonym sercem Ty, Boże, nie gardzisz.

Refren.

20 Panie, okaż Syjonowi łaskę w Twojej dobroci: *
odbuduj mury Jeruzalem.

21 Wówczas przyjmiesz ofiary prawe, *
dary i całopalenia.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Ps 95 (94), 8ab

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nie zatwardzajcie dzisiaj serc waszych,
lecz słuchajcie głosu Pańskiego.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Przypowieść o faryzeuszu i celniku

Łk 18, 9-14

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus powiedział do niektórych, co ufali sobie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść:

«Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz, a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: „Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdiejcy, oszuści, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam.”

Natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi i mówił: „Boże, miej litość dla mnie, grzesznika.”

Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony».

Oto słowo Pańskie.

Czwarty tydzień Wielkiego Postu

4 Niedziela Wielkiego Postu, rok A

Pierwsze czytanie

1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13a

Namaszczenie Dawida na króla

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela

Pan rzekł do Samuela: «Napełnij oliwą twój róg i idź: Posyłam cię do Jessego Betlejemity, gdyż między jego synami upatrzyłem sobie króla».

Kiedy przybyli, spostrzegł Eliaba i mówił: «Z pewnością przed Panem jest Jego pomazaniec». Jednak Pan rzekł do Samuela: «Nie zważaj ani na jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi, jak widzi Bóg, bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce».

I Jesse przedstawił Samuelowi siedmiu swoich synów, lecz Samuel oświadczył Jessemu: «Nie ich wybrał Pan». Samuel więc zapytał Jessego: «Czy to już wszyscy młodzieńcy?» Odrzekł: «Pozostał jeszcze najmniejszy, lecz on pasie owce». Samuel powiedział do Jessego: «Poślij po niego i sprowadź tutaj, gdyż nie rozpoczniemy uczyty, dopóki on nie przyjdzie». Posłał więc i przyprowadzono go: był rudy, miał piękne oczy i pociągający wygląd.

Pan rzekł: «Wstań i namaść go, to ten».

Wziął więc Samuel róg z oliwą i namaścił go pośrodku jego braci. Począwszy od tego dnia duch Pana opanował Dawida.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 23 (22), 1-2ab. 2c-3. 4. 5. 6 (R.: por. 1)

Refren: Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego.

- 1 Pan jest moim pasterzem: *
niczego mi nie braknie,
- 2 pozwala mi leżeć *
nazielonych pastwiskach.

Refren.

- 3 Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę.

Refren.

- 4 Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, *
zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną.
Kij Twój i laska pasterska *
są moją pociechą.

Refren.

- 5 Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów;
namaszczasz mi głowę olejkim, *
a kielich mój pełny po brzegi.

Refren.

- 6 Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

Refren.

Drugie czytanie

Powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus

Ef 5, 8-14

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia:

Niegdyś byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości. Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda. Badajcie, co jest miłe Panu. I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie tamtych. O tym bowiem, co u nich się dzieje po kryjomu, wstyd nawet mówić. Natomiast wszystkie te rzeczy piętnowane stają się jawne dzięki światłu, bo wszystko, co staje się jawne, jest światłem.

Dlatego się mówi: «Zbudź się, o śpiący, i powstań z mar-

twych, a zajaśnieje ci Chrystus».

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

J 8, 12b

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ja jestem światłością świata,
kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia dłuższa

J 9, 1-41

Uzdrowienie niewidomego od urodzenia

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus przechodząc ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia.

Uczniowie Jego zadali Mu pytanie: «Rabbi, kto zgrzeszył, że się urodził niewidomy — on czy jego rodzice?» Jezus odpowiedział: «Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale stało się tak, aby się na nim objawiły sprawy Boże. Potrzeba nam pełnić dzieła Tego, który Mnie posłał, dopóki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać. Jak długo jestem na świecie, jestem światłością świata».

To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloe» — co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc.

A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?» Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem».

Mówili więc do niego: «Jakżeż oczy ci się otworzyły?»

On odpowiedział: «Człowiek zwany Jezusem uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: Idź do sadzawki Siloe i obmyj się. Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem». Rzekli do niego: «Gdzież On jest?» On od-

rzekł: «Nie wiem».

Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A dnia tego, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę».

Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabat». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstało wśród nich rozdzielenie. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?» Odpowiedział: «To jest prorok».

Jednakże Żydzi nie wierzyli, że był niewidomy i że przejrzał, tak że aż przywołali rodziców tego, który przejrzał, i wypytywali się ich w słowach: «Czy waszym synem jest ten, o którym twierdzicie, że się niewidomym urodził? W jaki to sposób teraz widzi?» Rodzice zaś jego tak odpowiedzieli: «Wiemy, że to jest nasz syn i że się urodził niewidomym. Nie wiemy, jak się to stało, że teraz widzi, nie wiemy także, kto mu otworzył oczy. Zapytajcie jego samego, ma swoje lata, niech mówi za siebie». Tak powiedzieli jego rodzice, gdyż bali się Żydów. Żydzi bowiem już postanowili, że gdy kto uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wykluczony z synagogi. Oto dlaczego powiedzieli jego rodzice: «Ma swoje lata, jego samego zapytajcie».

Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego: «Daj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem». Na to odpowiedział: «Czy On jest grzesznikiem, tego nie wiem. Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę». Rzekli więc do niego: «Cóż ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?» Odpowiedział im: «Już wam powiedziałem, a wyście mnie nie wysłuchali. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?»

Wówczas go zelżyli i rzekli: «Bądź ty sobie Jego uczniem, my jesteśmy uczniami Mojżesza. My wiemy, że

Bóg przemówił do Mojżesza. Co do Niego zaś nie wiemy, skąd pochodzi».

Na to odpowiedział im ów człowiek: «W tym wszystkim to jest dziwne, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. Wiemy, że Bóg grzeszników nie wysłuchuje, natomiast wysłuchuje Bóg każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić».

Na to dali mu taką odpowiedź: «Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?» I precz go wyrzucili.

Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?» On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?» Rzekł do niego Jezus: «Jest Nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie». On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon.

Jezus rzekł: «Przyszedłem na ten świat, aby przeprowadzić sąd, aby ci, którzy nie widzą, przejrzeni, a ci którzy widzą, stali się niewidomymi». Usłyszeli to niektórzy faryzeusze, którzy z Nim byli, i rzekli do Niego: «Czyż i my jesteśmy niewidomi?» Jezus powiedział do nich: «Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu, ale ponieważ mówicie: „Widzimy”, grzech wasz trwa nadal».

Oto słowo Pańskie.

Ewangelia krótsza

J 9, 1. 6-9. 13-17. 34-38

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus przechodząc ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloe» — co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc.

A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?» Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem».

Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A dnia tego, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę».

Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstało wśród nich rozdzielenie. Później więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?» Odpowiedział: «To jest prorok».

Na to dali mu taką odpowiedź: «Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?» I precz go wyrzucili.

Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?» On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?» Rzekł do niego Jezus: «Jest Nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie». On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon.

Oto słowo Pańskie.

4 Niedziela Wielkiego Postu, rok B

Pierwsze czytanie

Gniew i miłosierdzie Boże

2 Krn 36, 14-16. 19-23

Czytanie z Drugiej Księgi Kronik

Wszyscy naczelnicy Judy, kapłani i lud, mnożyli nieprawości, naśladując wszelkie obrzydliwości narodów pogańskich i bezczeszcząc świątynię, którą Pan poświęcił w Jerozolimie. Bóg ich ojców, Pan, bez wytchnienia wysyłał do nich swoich posłańców, albowiem litował się nad swym ludem i nad swym mieszkaniem. Oni jednak szydzili z Bożych wysłanników, lekceważyli ich słowa i wyśmiewali się z Jego proroków, aż wzmógł się gniew Pana na Jego na-

ród do tego stopnia, iż nie było ocalenia.

Spalili też Chaldejczycy świątynię Bożą i zburzyli mury Jerozolimy, wszystkie jej pałace spalili ogniem i wzięli się do zniszczenia wszystkich kosztownych sprzętów. Ocalała spod miecza reszta król wprowadził do Babilonu i stali się niewolnikami jego i jego synów, aż do nadejścia panowania perskiego. I tak się spełniło słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza: «Dokąd kraj nie wywiąże się ze swych szabatów, będzie leżał odłogiem przez cały czas swego zniszczenia, to jest przez siedemdziesiąt lat».

Aby się spełniło słowo Pana z ust Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku jego panowania, tak iż obwieścił on również na piśmie w całym państwie swoim, co następuje: «Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie, w Judzie. Jeśli z całego ludu Jego jest między wami jeszcze ktoś, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie!»

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 137 (136), 1-2. 3. 4-5. 6

Refren: Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

- 1 Nad rzekami Babilonu siedzieliśmy i płakali *
wspominając Syjon.
- 2 Na topolach tamtej krainy *
zawiesiliśmy nasze harfy.

Refren.

- 3 Bo ci, którzy nas wprowadzili, *
żądali od nas pieśni.
Nasi gnębiciele żądali pieśni radosnej: *
«Zaśpiewajcie nam którąś z pieśni syjońskich».

Refren.

- 4 Jakże możemy śpiewać pieśń Pańską *
w obcej krainie?
- 5 Jeruzalem, jeśli zapomnę o tobie, *

niech uschnie moja prawica.

Refren.

- 6 Niech mi język przyschnie do gardła, *
jeśli nie będę o tobie pamiętał,
Jeśli nie wyniosę Jeruzalem *
ponad wszystką swą radość.

Refren.

Drugie czytanie

Umarli wskutek grzechu zostaliśmy zbawieni przez łaskę

Ef 2, 4-10

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia:

Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni! Razem też wskrzesił nas i razem posadził na wyżynach niebieskich, w Chrystusie Jezusie, aby w nadchodzących wiekach przemożne bogactwa Jego łaski wykazać na przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie.

Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest to dar Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

J 3, 16

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Tak Bóg umiłował świat,
że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

J 3, 14-21

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do Nikodema:

«Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego.

A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu».

Oto słowo Pańskie.

4 Niedziela Wielkiego Postu, rok C

Całą liturgię słowa można zaczerpnąć z roku A, strona 119.

Pierwsze czytanie

Naród wybrany obchodzi pierwszą Paschę w Ziemi obiecanej

Joz 5, 9a. 10-12

Czytanie z Księgi Jozuego

Pan rzekł do Jozuego: «Dziś zrzuciłem z was hańbę egipską».

Rozłożyli się obozem synowie Izraela w Gilgal i tam obchodzili Paschę czternastego dnia miesiąca wieczorem, na równinie Jerycha. Następnego dnia Paschy jedli z plonu tej krainy, chleby praśne i kłosa prażone tego samego dnia.

Manna ustała następnego dnia, gdy zaczęli jeść plon tej ziemi. Nie mieli już więcej synowie Izraela manny, lecz żywili się tego roku z plonów ziemi Kanaan.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 9a)

Refren: Skosztujcie wszyscy, jak dobry jest Pan Bóg.

2 Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.

3 Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Refren.

4 Wystawiajcie ze mną Pana, *
wspólnie wywyższajmy Jego imię.

5 Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał *
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Refren.

6 Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

7 Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał, *
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Refren.

Drugie czytanie

Bóg pojednał nas z sobą w Chrystusie

2 Kor 5, 17-21

Czytanie z Drugiego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Jeżeli ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił nam posługę jednania. Albowiem w Chrystusie Bóg pojednał ze sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazu-

jąc słowo pojednania. Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy postąnnictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień.

W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

Oto słowo Boże.

Spiew przed Ewangelią

Łk 15, 18

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem: «Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i względem ciebie».

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Przypowieść o synu marnotrawnym

Łk 15, 1-3. 11-32

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

W owym czasie zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: «Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi».

Opowiedział im wtedy następującą przypowieść:

«Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada.” Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie.

A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby pasł świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, które jadały świnie, lecz nikt mu ich nie dawał.

Wtedy zastanowił się i rzekł: „Iluż to najemników moje-

go ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mię choćby jednym z najemników." Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca.

A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem.”

Lecz ojciec rzekł do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą suknię i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi. Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się.” I zaczęli się bawić.

Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to znaczy. Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego.”

Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawiał z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę.”

Lecz on mu odpowiedział: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”».

Oto słowo Pańskie.

Msza do wyboru

Można się nią posługiwać w jakimkolwiek dniu czwartego tygodnia, zwłaszcza w latach B i C, gdy w 4 niedzielę wielkiego postu nie czyta się Ewangelii o niewidomym od urodzenia.

Pierwsze czytanie

Bóg jest moją światłością

Mi 7, 7-9

Czytanie z Księgi proroka Micheasza

Ja wypatrywać będę Pana, wyczekiwać na Boga zbawienia mojego: Bóg mój mnie wysłucha.

Nie wesel się nade mną, nieprzyjaciółko moja; choć upadłem, powstanę, choć siedzę w ciemnościach, Pan jest moją światłością.

Gniew Pana muszę znieść, bom zgrzeszył przeciw Niemu, aż rozsądzi moją sprawę i przywróci mi prawo; wywiedzie mnie na światło, będę oglądał zbawcze Jego dzieła.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 27 (26), 1. 7-8a. 8b-9abc. 13-14 (R.: 1a)

Refren: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

- 1 Pan moim światłem i zbawieniem moim, *
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia, *
przed kim miałbym czuć trwogę?

Refren.

- 7 Usłysz, o Panie, kiedy głośno wołam, *
zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mnie.

- 8 O Tobie mówi moje serce: *
«Szukaj Jego oblicza».

Refren.

- Będę szukał oblicza Twego, Panie. *
9 Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy,
nie odtrącaj w gniewie Twojego sługi. *
Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj.

Refren.

13 Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.

14 Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 8, 12b

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ja jestem światłością świata,
kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Uzdrowienie niewidomego od urodzenia

J 9, 1-41

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus przechodząc ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia.

Uczniowie Jego zadali Mu pytanie: «Rabbi, kto zgrzeszył, że się urodził niewidomy — on czy jego rodzice?» Jezus odpowiedział: «Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale stało się tak, aby się na nim objawiły sprawy Boże. Potrzeba nam pełnić dzieła Tego, który Mnie posłał, dopóki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać. Jak długo jestem na świecie, jestem światłością świata».

To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloe» — co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc.

A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?» Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem».

Mówili więc do niego: «Jakżeż oczy ci się otworzyły?»

On odpowiedział: «Człowiek zwany Jezusem uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: Idź do sa-

dzawki Siloe i obmyj się. Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem». Rzekli do niego: «Gdzież On jest?» On odrzekł: «Nie wiem».

Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A dnia tego, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę».

Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstało wśród nich rozdwojenie. Pownownie więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?» Odpowiedział: «To jest prorok».

Jednakże Żydzi nie wierzyli, że był niewidomy i że przejrzał, tak że aż przywołali rodziców tego, który przejrzał, i wypytywali się ich w słowach: «Czy waszym synem jest ten, o którym twierdzicie, że się niewidomym urodził? W jaki to sposób teraz widzi?» Rodzice zaś jego tak odpowiedzieli: «Wiemy, że to jest nasz syn i że się urodził niewidomym. Nie wiemy, jak się to stało, że teraz widzi, nie wiemy także, kto mu otworzył oczy. Zapytajcie jego samego, ma swoje lata, niech mówi za siebie». Tak powiedzieli jego rodzice, gdyż bali się Żydów. Żydzi bowiem już postanowili, że gdy kto uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wykluczony z synagogi. Oto dlaczego powiedzieli jego rodzice: «Ma swoje lata, jego samego zapytajcie».

Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego: «Daj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem». Na to odpowiedział: «Czy On jest grzesznikiem, tego nie wiem. Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę». Rzekli więc do niego: «Cóż ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?» Odpowiedział im: «Już wam powiedziałem, a wyście mnie nie wysłuchali. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?»

Wówczas go zelżyli i rzekli: «Bądź ty sobie Jego uczniem, my jesteśmy uczniami Mojżesza. My wiemy, że Bóg przemówił do Mojżesza. Co do Niego zaś nie wiemy, skąd pochodzi».

Na to odpowiedział im ów człowiek: «W tym wszystkim to jest dziwne, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. Wiemy, że Bóg grzeszników nie wysłuchuje, natomiast wysłuchuje Bóg każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić».

Na to dali mu taką odpowiedź: «Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?» I precz go wyrzucili.

Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?» On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?» Rzekł do niego Jezus: «Jest Nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie». On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon.

Jezus rzekł: «Przyszedłem na ten świat, aby przeprowadzić sąd, aby ci, którzy nie widzą, przejrżeli, a ci którzy widzą, stali się niewidomymi». Usłyszeli to niektórzy faryzeusze, którzy z Nim byli, i rzekli do Niego: «Czyż i my jesteśmy niewidomi?» Jezus powiedział do nich: «Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu, ale ponieważ mówicie: Widzimy, grzech wasz trwa nadal».

Oto słowo Pańskie.

Poniedziałek

4 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Oto stwarzam nowe niebiosa i nową ziemię

Iz 65, 17-21

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

To mówi Pan:

«Oto Ja stwarzam nowe niebiosa i nową ziemię; nie będzie się wspominać dawniejszych dziejów ani na myśl one nie przyjdą.

Przeciwnie, będzie radość i wesele na zawsze z tego, co Ja stworzę; bo oto Ja uczynię z Jerozolimy „Wesele” i z jej ludu „Radość.” Rozwesele się z Jerozolimy i rozraduję się z jej ludu. Już się nie usłyszy w niej odgłosów płaczu ni krzyku narzekania.

Nie będzie już w niej niemowlęcia, mającego żyć tylko kilka dni, ani starca, który by nie dopełnił swych lat; bo najmłodszy umrze jako stuletni, a nie osiągnąć stu lat będzie znakiem klątwy. Zbudują domy i mieszkać w nim będą, zasadzą winnice i będą jedli z nich owoce».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 30 (29), 2 i 4. 5-6. 11-12a i 13b (R.: 2a)

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś.

- 2 Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś *
i nie pozwoliłeś mym wrogom naśmiewać się ze mnie.
- 4 Panie, mój Boże, z krainy umarłych
wywołałeś moją duszę *
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Refren.

- 5 Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana *
i pamiętajcie o Jego świętości.
- 6 Gniew Jego trwa tylko przez chwilę †
a Jego łaska przez całe życie. *
Płacz nadchodzi z wieczora, a rankiem wesele.

Refren.

- 11 Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną, *
Panie, bądź moją pomocą.
- 12 Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament; *
13 Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Ps 130 (129), 5. 7

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Pokładam nadzieję w Panu i w Jego słowie,
u Pana jest bowiem łaska i obfite odkupienie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Uzdrowienie syna urzędnika królewskiego

J 4, 43-54

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus wyszedł z Samarii i udał się do Galilei. Jezus wprawdzie sam stwierdził, że prorok nie doznaje czci we własnej ojczyźnie. Kiedy jednak przybył do Galilei, Galilejczycy przyjęli Go, ponieważ widzieli wszystko, co uczynił w Jerozolimie w czasie świąt. I oni bowiem przybyli na święto.

Następnie przybył powtórnie do Kany Galilejskiej, gdzie przedtem przemienił wodę w wino. A w Kafarnaum mieszkał pewien urzędnik królewski, którego syn chorował. Usłyszawszy, że Jezus przybył z Judei do Galilei, udał się do Niego z prośbą, aby przyszedł i uzdrowił jego syna: był on bowiem już umierający.

Jezus rzekł do niego: «Jeżeli znaków i cudów nie zobaczycie, nie uwierzycie».

Powiedział do Niego urzędnik królewski: «Panie, przyjdź, zanim umrze moje dziecko».

Rzekł do niego Jezus: «Idź, syn twój żyje». Uwierzył człowiek słowu, które Jezus powiedział do niego, i szedł z powrotem.

A kiedy był jeszcze w drodze, słudzy wyszli mu naprzeciw, mówiąc, że syn jego żyje. Zapytał ich o godzinę, o której mu się polepszyło. Rzekli mu: «Wczoraj około godziny siódmej opuściła go gorączka». Poznał więc ojciec, że było to o tej godzinie, o której Jezus rzekł do niego: «Syn twój żyje». I uwierzył on sam i cała jego rodzina.

Ten już drugi znak uczynił Jezus od chwili przybycia z Judei do Galilei.

Oto słowo Pańskie.

Pierwsze czytanie

Ez 47, 1-9. 12

Woda wypływająca ze świątyni niesie życie

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Podczas widzenia otrzymanego od Pana zaprowadził mnie anioł z powrotem przed wejście do świątyni, a oto wypływała woda spod progu świątyni w kierunku wschodnim, ponieważ przednia strona świątyni była skierowana ku wschodowi; a woda płynęła spod prawej strony świątyni na południe od ołtarza. I wyprowadził mnie przez bramę północną na zewnątrz i poza murami powiódł mnie do bramy zewnętrznej, skierowanej ku wschodowi. A oto woda wypływała spod prawej ściany świątyni, na południe od ołtarza.

Potem poprowadził mnie ów mąż w kierunku wschodnim; miał on w ręku pręt mierniczy, odmierzył tysiąc łokci i kazał mi przejść przez wodę; woda sięgała aż do kostek. Następnie znów odmierzył tysiąc łokci i kazał mi przejść przez wodę; sięgała aż do kolan; i znów odmierzył tysiąc łokci i kazał mi przejść: sięgała aż do bioder; i znów odmierzył tysiąc łokci; był tam już potok, przez który nie mogłem przejść, gdyż woda była za głęboka. Potem rzekł do mnie: «Czy widziałeś to, synu człowieczy?» I poprowadził mnie z powrotem wzdłuż rzeki.

Gdy się odwróciłem, oto po obu stronach na brzegu rzeki znajdowało się wiele drzew. A on rzekł do mnie: «Woda ta płynie na obszar wschodni, wzdłuż stepów, i rozlewa się w wodach słonych, i wtedy wody jego stają się zdrowe. Wszystkie też istoty żyjące, od których tam się roi, dokądkolwiek potok wpłynie, pozostaną przy życiu: będą tam też niezliczone ryby, bo dokądkolwiek dotrą te wody, wszystko będzie uzdrowione.

A nad brzegami potoku mają rosnąć po obu stronach różnego rodzaju drzewa owocowe, których liście nie więdną, których owoce się nie wyczerpują; każdego mie-

siąca będą rodzić nowe, ponieważ ich woda przychodzi z przybytku. Ich owoce będą służyć za pokarm, a ich liście za lekarstwo».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 46 (45), 2-3. 5-6. 8-9 (R.: 8)

Refren: Pan Bóg Zastępów jest dla nas obroną.

- 2 Bóg jest dla nas ucieczką i mocą: *
najpewniejszą pomocą w trudnościach.
- 3 Przeto nie będziemy się bali, choćby zatrzęsała się
ziemia *
i góry zapadały w otchłanie morza.

Refren.

- 5 Nurty rzeki rozweselają miasto Boże, *
najświętszy przybytek Najwyższego.
- 6 Bóg jest w jego wnętrzu, więc się nie zachwieje, *
Bóg je wspomaga o świcie.

Refren.

- 8 Pan Zastępów jest z nami, *
Bóg Jakuba jest naszą obroną.
- 9 Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana, *
zdumiewające dzieła, których dokonał na ziemi.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

por. J 4, 42. 15

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Panie, Ty jesteś prawdziwie Zbawicielem świata,
daj nam wody żywej, byśmy nie pragnęli.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Uzdrowienie paralityka w sadzawce Betesda

J 5, 1-3a. 5-16

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Było święto żydowskie i Jezus udał się do Jerozolimy.

W Jerozolimie zaś znajduje się Sadržawka Owcza, nazwana po hebrajsku Betesda, zaopatrzona w pięć krużganków. Wśród nich leżało mnóstwo chorych: niewidomych, chromych, sparaliżowanych.

Znajdował się tam pewien człowiek, który już od lat trzydziestu ośmiu cierpiał na swoją chorobę. Gdy Jezus ujrzał go leżącego i poznał, że czeka już długi czas, rzekł do niego: «Czy chcesz stać się zdrowym?»

Odpowiedział Mu chory: «Panie, nie mam człowieka, aby mnie wprowadził do sadzawki, gdy nastąpi poruszenie wody. Gdy ja sam już dochodzę, inny schodzi przede mną».

Rzekł do niego Jezus: «Wstań, weź swoje łożo i chodź». Natychmiast wyzdrowiał ów człowiek, wziął swoje łożo i chodził.

Jednakże dnia tego był szabat. Rzekli więc Żydzi do uzdrowionego: «Dziś jest szabat, nie wolno ci nieść twojego łoża».

On im odpowiedział: «Ten, który mnie uzdrowił, rzekł do mnie: Weź swoje łożo i chodź». Pytali go więc: «Cóż to za człowiek ci powiedział: Weź i chodź?» Lecz uzdrowiony nie wiedział, kim On jest; albowiem Jezus odsunął się od tłumu, który był w tym miejscu.

Potem Jezus znalazł go w świątyni i rzekł do niego: «Oto wyzdrowiałeś. Nie grzesz już więcej, aby ci się coś gorszego nie przydarzyło». Człowiek ów odszedł i doniósł Żydom, że to Jezus go uzdrowił. I dlatego Żydzi prześladowali Jezusa, że to uczynił w szabat.

Oto słowo Pańskie.

Sroda

4 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Powrót z wygnania

Iz 49, 8-15

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Tak mówi Pan:

«Gdy nadejdzie czas mej łaski, wysłucham cię, w dniu zbawienia przyjdę ci z pomocą. A ukształtowałem cię i ustanowiłem przymierzem dla ludu, aby odnowić kraj, aby rozdzielić spustoszone dziedzictwa, aby rzec więźniom: „Wyjdźcie na wolność!” marniejącym w ciemnościach: „Ukażcie się!”

Oni będą się paśli przy wszystkich drogach, na każdym bezdrzewnym wzgórku będzie ich pastwisko. Nie będą już łaknąć ni pragnąć, i nie porazi ich wiatr upalny ni słońce, bo ich poprowadzi Ten, co się lituje nad nimi, i zaprowadzi ich do tryskających źródeł. Wszystkie me góry zamienię na drogę, i moje gościńce wzniosą się wyżej.

Oto ci przychodzą z daleka, oto tamci z Północy i z Zachodu, a inni z krainy Sinitów. Zabrzmiście weselem, niebios! Raduj się, ziemi! Góry, wybuchnijcie radosnym okrzykiem! Albowiem Pan pocieszył swój lud, zlitował się nad jego biednymi.

Mówił Syjon: „Pan mnie opuścił, Pan o mnie zapomniał.” Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie!»

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 145 (144), 8-9. 13cd-14. 17-18 (R.: por. 8a)

Refren: Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

- 8 Pan jest łagodny i miłosierny, *
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
- 9 Pan jest dobry dla wszystkich, *
a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Refren.

- 13 Pan jest wierny we wszystkich swoich słowach *
i we wszystkich dziełach swoich święty.
- 14 Pan podtrzymuje wszystkich, którzy upadają, *

i podnosi wszystkich zgębnionych.

Refren.

- 17 Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach
*
i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.
- 18 Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, *
wszystkich wzywających Go szczerze.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 11, 25a-26

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ja jestem zmartwychwstanie i życie,
kto wierzy we Mnie, nie umrze na wieki.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Syn Boży ożywia tych, których chce

J 5, 17-30

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Żydzi prześladowali Jezusa, ponieważ uzdrowił w szabat. Lecz Jezus im odpowiedział: «Ojciec mój działa aż do tej chwili i Ja działam».

Dlatego więc usiłowali Żydzi tym bardziej Go zabić, bo nie tylko nie zachował szabatu, ale nadto Boga nazywał swoim Ojcem, czyniąc się równym Bogu.

W odpowiedzi na to Jezus im mówił: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Syn nie mógłby niczego czynić sam od siebie, gdyby nie widział Ojca czyniącego. Albowiem to samo, co On czyni, podobnie i Syn czyni. Ojciec bowiem miłuje Syna i ukazuje Mu to wszystko, co On sam czyni, i jeszcze większe dzieła ukaze Mu, abyście się dziwili.

Albowiem jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia, tak również i Syn ożywia tych, których chce. Ojciec bowiem nie sądzi nikogo, lecz cały sąd przekazał Synowi, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć

Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto słuca słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.

Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, że nadchodzi godzina, nawet już jest, kiedy to umarli usłyszą głos Syna Bożego, i ci, którzy usłyszą, żyć będą. Podobnie jak Ojciec ma życie w sobie, tak również dał Synowi: mieć życie w sobie samym. Przekazał Mu władzę wykonywania sądu, ponieważ jest Synem Człowieczym.

Nie dziwcie się temu! Nadchodzi bowiem godzina, w której wszyscy, którzy spoczywają w grobach, usłyszą głos Jego: a ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia; ci, którzy pełnili złe czyny, na zmartwychwstanie potępienia.

Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego, który Mnie posłał».

Oto słowo Pańskie.

Czwartek

Czwartek

4 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Mojżesz wstawia się za ludem

Wj 32, 7-14

Czytanie z Księgi Wyjścia

Pan rzekł do Mojżesza: «Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej. Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem, i utworzyli sobie posąg cielca ulany z metalu i oddali mu pokłon, i złożyli mu ofiary, mówiąc: „Izraelu, oto twój bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej”».

I jeszcze powiedział Pan do Mojżesza: «Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew mój na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynić wielkim ludem».

Mojżesz jednak zaczął usilnie błagać Boga swego,

Pana, i mówić: «Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Czemu to mają mówić Egipcjanie: „W złym zamiarze wyprowadził ich, chcąc ich wygubić w górach i wygładzić z powierzchni ziemi.” Odwróć zapalcząwość Twego gniewu i zaniechaj zła, jakie chcesz zesłać na Twój lud. Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: „Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie, i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadą ją na wieki”».

Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 106 (105), 19-20. 21-22. 23 (R.: por. 4a)

Refren: Przebacz, o Panie, swojemu ludowi.

- 19 U stóp Horebu zrobili cielca *
i pokłon oddawali bożkowi odlanemu ze złota.
20 I zamienili swą chwałę *
na podobiznę cielca jedzącego siano.

Refren.

- 21 Zapomnieli Boga, który ich ocalił, *
który wielkich rzeczy dokonał w Egipcie,
22 rzeczy przedziwnych w krainie Chama, *
zdumiewających nad Morzem Czerwonym.

Refren.

- 23 Postanowił ich zatem wytracić, *
gdyby nie Mojżesz, Jego wybraniec;
on wstawił się do Niego, *
aby odwrócił swój gniew, by ich nie niszczył.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Ez 18, 31

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy i utwórzcie sobie nowe serca i nowego ducha.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Nie chcecie przyjść do Mnie, aby mieć życie

J 5, 31-47

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do Żydów:

«Gdybym Ja wydawał świadectwo o sobie samym, sąd mój nie byłby prawdziwy. Jest przecież ktoś inny, kto wydaje sąd o Mnie a wiem, że sąd, który o Mnie wydaje jest prawdziwy.

Wysłaliście poselstwo do Jana i on dał świadectwo prawdzie. Ja nie zważam na świadectwo człowieka, ale mówię to, abyście byli zbawieni. On był lampą, co płonie i świeci, wy zaś chcieliście radować się krótki czas jego światłem.

Ja mam świadectwo większe od Janowego. Są to dzieła, które Ojciec dał Mi do wykonania; dzieła, które czynię, świadczą o Mnie, że Ojciec Mnie posłał. Ojciec, który Mnie posłał, On dał o Mnie świadectwo. Nigdy nie słyszeliście ani Jego głosu, ani nie widzieliście Jego oblicza; nie macie także słowa Jego, trwającego w was, bo wyście nie uwierzyli w Tego, którego On posłał.

Badacie Pisma, ponieważ sądzicie, że w nich zawarte jest życie wieczne: to one właśnie dają o Mnie świadectwo. A przecież nie chcecie przyjść do Mnie, aby mieć życie.

Nie odbieram chwały od ludzi, ale wiem o was, że nie macie w sobie miłości Boga. Przyszedłem w imieniu Ojca mego, a nie przyjęliście Mnie. Gdyby jednak przybył ktoś inny we własnym imieniu, to byście go przyjęli. Jak możecie uwierzyć, skoro od siebie wzajemnie odbieracie chwałę, a nie szukacie chwały, która pochodzi od samego Boga?

Nie mniemajcie jednak, że to Ja was oskarżę przed Oj-

cem. Waszym oskarżycielem jest Mojżesz, w którym wy pokładacie nadzieję. Gdybyście jednak uwierzyli Mojżeszowi, to byście i Mnie uwierzyli. O Mnie bowiem on pisał. Jeżeli jednak jego pismom nie wierzycie, jakże moim słowom będziecie wierzyli?»

Oto słowo Pańskie.

Piątek

4 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Spisek przeciw sprawiedliwemu

Mdr 2, 1a. 12-22

Czytanie z Księgi Mądrości

Mylnie rozumując bezbożni mówili sobie:

«Zróbmy zasadzkę na sprawiedliwego, bo nam niewygodny: sprzeciwia się naszym sprawom, zarzuca nam łamanie prawa, wypomina nam błędy naszych obyczajów. Chełpi się, że zna Boga, zwie siebie dzieckiem Pańskim!

Jest potępieniem naszych zamysłów, sam widok jego jest dla nas przykry, bo życie jego niepodobne do innych i drogi jego odmienne. Uznał nas za coś fałszywego i stroni od dróg naszych jak od nieczystości. Kres sprawiedliwych ogłasza jako szczęśliwy i chełpi się Bogiem jak ojcem.

Zobaczmyż, czy prawdziwe są jego słowa, wybadajmy, co będzie przy jego zejściu. Bo jeśli sprawiedliwy jest synem Bożym, Bóg ujmie się za nim i wyrwie go z ręki przeciwników.

Dotknijmy go obelgą i katuszą, by poznać jego łagodność i doświadczyć jego cierpliwości. Zasadźmy go na śmierć haniebną, bo, jak mówił, będzie ocalony».

Tak pomyśleli i pobłądzili, bo własna złość ich zaślepiła. Nie pojęli tajemnic Bożych, nie spodziewali się nagrody za prawość i nie docenili odpłaty dusz czystych.

Oto słowo Boże.

Refren: Pan zawsze bliski dla skruszonych w sercu.

17 Pan zwraca swe oblicze przeciw zło czyniącym, *
by pamięć o nich wymazać z ziemi.

18 Pan słyszy wołających o pomoc *
i ratuje ich od wszelkiej udreki.

Refren.

19 Pan jest blisko ludzi skruszonych w sercu, *
ocala upadłych na duchu.

20 Liczne są nieszczęścia, które cierpi sprawiedliwy, *
ale Pan go ze wszystkich wybawia.

Refren.

21 On czuwa nad każdą jego kością *
i żadna z nich nie zostanie złamana.

22 Pan odkupi dusze sług swoich, *
nie zazna kary, kto się doń ucieka.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

J 6, 63b. 68b

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem;
Ty masz słowa życia wiecznego.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Przeciwnicy zamierzają pojmać Jezusa

J 7, 1-2. 10. 25-30

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus obchodził Galileję. Nie chciał bowiem chodzić po Judei, bo Żydzi mieli zamiar Go zabić.

A zbliżało się żydowskie Święto Namiotów. Kiedy zaś bracia Jego udali się na święto, wówczas poszedł i On, jednakże nie jawnie, lecz skrycie.

Niektórzy z mieszkańców Jerozolimy mówili: «Czyż to

nie jest Ten, którego usiłują zabić? A oto jawnie przemawia i nic Mu nie mówią. Czyżby zwierzchnicy naprawdę się przekonali, że On jest Mesjaszem? Przecież my wiemy, skąd On pochodzi, natomiast gdy Mesjasz przyjdzie, nikt nie będzie wiedział, skąd jest».

A Jezus ucząc w świątyni zawołał tymi słowami: «I Mnie znacie, i wiecie, skąd jestem. Ja jednak nie przyszedłem sam od siebie; lecz prawdziwy jest tylko Ten, który Mnie posłał, którego wy nie znacie. Ja Go znam, bo od Niego jestem i On Mnie posłał».

Zamierzali więc Go pojmać, jednakże nikt nie podniósł na Niego ręki, ponieważ godzina Jego jeszcze nie nadeszła.

Oto słowo Pańskie.

Sobota

4 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Jak baranek, którego prowadzą na rzeź

Jr 11, 18-20

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Pan mnie pouczył i dowiedziałem się; wtedy przejrzałem ich postęпки.

Ja zaś jak baranek oswojony, którego prowadzą na rzeź, nie wiedziałem, że powzięli przeciw mnie zgubne plany: «Zniszczmy drzewo wraz z jego mocą, zgładźmy go z ziemi żyjących, a jego imienia niech już nikt nie wspomina!»

Lecz Pan Zastępów jest sprawiedliwym sędzią, bada sumienie i serce. Chciałbym zobaczyć Twoją zemstę nad nimi, albowiem Tobie powierzam swoją sprawę.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 7, 2-3. 9bc-10. 11-12 (R.: por. 2a)

Refren: Panie, mój Boże, Tobie zaufałem.

- 2 Panie, Boże mój, do Ciebie się uciekam, *
wybaw mnie i uwolnij od wszystkich prześladowców,
3 zanim jak lew ktoś nie porwie i nie rozszarpie mej
duszy, *
gdy zabraknie wybawcy.

Refren.

- 9 Panie, przyznaj mi słusność
według mej sprawiedliwości *
i niewinności, która jest we mnie.
10 Niech ustanie nieprawość występnych,
a sprawiedliwego umocnij: *
Boże sprawiedliwy, który przenikasz serca i sumie-
nia.

Refren.

- 11 Bóg jest dla mnie tarczą, *
co zbawia ludzi prostego serca.
12 Bóg sędzia sprawiedliwy, *
Bóg codziennie pałający gniewem.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 3, 16

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Tak Bóg umiłował świat,
że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Spory około osoby Jezusa

J 7, 40-53

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Wśród tłumów słuchających Jezusa odezwały się gło-
sy:

«Ten prawdziwie jest prorokiem». Inni mówili: «To jest
Mesjasz». Jeszcze inni mówili: «Czyż Mesjasz przyjdzie z
Galilei? Czyż Pismo nie mówi, że Mesjasz będzie pocho-

dził z potomstwa Dawidowego i z miasteczka Betlejem?» I powstało w tłumie rozdwojenie z Jego powodu. Niektórzy chcieli Go nawet pojmać, lecz nikt nie odważył się podnieść na Niego ręki.

Wrócili więc strażnicy do kapłanów i faryzeuszów, a ci rzekli do nich: «Czemuście Go nie pojмали?»

Strażnicy odpowiedzieli: «Nigdy jeszcze nikt nie przemawiał tak, jak Ten człowiek przemawia».

Odpowiedzieli im faryzeusze: «Czyż i wy daliście się zwieść? Czy ktoś ze zwierzchników lub faryzeuszów uwierzył w Niego? A ten tłum, który nie zna Prawa, jest przeklęty».

Odezwał się do nich jeden spośród nich, Nikodem, ten, który przedtem przyszedł do Niego: «Czy Prawo nasze potępia człowieka, zanim go wpierw przesłucha i zbada, co czyni?»

Odpowiedzieli mu: «Czy i ty jesteś z Galilei? Zbadaj, zobacz, że żaden prorok nie powstaje z Galilei».

I rozeszli się każdy do swego domu.

Oto słowo Pańskie.

Piąty tydzień Wielkiego Postu

5 Niedziela Wielkiego Postu, rok A

Pierwsze czytanie

Udzielę wam mego ducha, byście ożyli

Ez 37, 12-14

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Tak mówi Pan Bóg:

«Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam», mówi Pan Bóg.

Oto słowo Boże.

Refren: Bóg Zbawicielem, pełnym miłosierdzia.

- 1 Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, *
- 2 Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl Twe ucho *
na głos mojego błagania.

Refren.

- 3 Jeśli zachowasz pamięć o grzechu, Panie, *
- Panie, któż się ostoi?
- 4 Ale Ty udzielasz przebaczenia, *
- aby Ci służono z bojaźnią.

Refren.

- 5 Pokładam nadzieję w Panu, †
- dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie, *
- 6 dusza moja oczekuje Pana.
Bardziej niż strażnicy poranka, *
- 7 niech Izrael wygląda Pana.

Refren.

- U Pana jest bowiem łaska, *
- u Niego obfite odkupienie.
- 8 On odkupi Izraela *
- ze wszystkich jego grzechów.

Refren.

Drugie czytanie

Mieszka w was Duch Tego, który wskrzesił Jezusa

Rz 8, 8-11

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka.

Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na skutki

grzechu, duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Jezusa Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was Ducha.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

J 11, 25a. 26

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ja jestem zmartwychwstanie i życie,
kto we Mnie wierzy, nie umrze na wieki.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia dłuższa

Wskrzeszenie Łazarza

J 11, 1-45

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Był pewien chory, Łazarz z Betanii, z miejscowości Marii i jej siostry Marty. Maria zaś była tą, która namaściła Pana olejkami i włosami swoimi otarła Jego nogi. Jej to brat Łazarz chorował. Siostry zatem posłały do Niego wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz». Jezus usłyszawszy to rzekł: «Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą».

A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza.

Mimo jednak, że słyszał o jego chorobie, zatrzymał się przez dwa dni w miejscu pobytu. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: «Chodźmy znów do Judei».

Rzekli do Niego uczniowie: «Rabbi, dopiero co Żydzi usiłowali Cię ukamienować i znów tam idziesz?»

Jezus im odpowiedział: «Czyż dzień nie liczy dwunastu godzin? Jeżeli ktoś chodzi za dnia, nie potknie się, ponieważ widzi światło tego świata. Jeżeli jednak ktoś chodzi w nocy, potknie się, ponieważ brak mu światła».

To powiedział, a następnie rzekł do nich: «Łazarz, przy-

jaciel nasz, zasnął, lecz idę, aby go obudzić».

Uczniowie rzekli do Niego: «Panie, jeżeli zasnął, to wyzdrowieje». Jezus jednak mówił o jego śmierci, a im się wydawało, że mówił o zwyczajnym śnie.

Wtedy Jezus powiedział im otwarcie: «Łazarz umarł, ale raduję się, że Mnie tam nie było, ze względu na was, abyście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego».

Na to Tomasz, zwany Didymos, rzekł do współuczniów: «Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć».

Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. A Betania była oddalona od Jerozolimy około piętnastu stadiów i wielu Żydów przybyło przedtem do Marty i Marii, aby je pocieszyć po bracie.

Kiedy zaś Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta rzekła do Jezusa: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga».

Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstanie».

Rzekła Marta do Niego: «Wiem, że zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym».

Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?»

Odpowiedziała Mu: «Tak, Panie! Ja wciąż wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat».

Gdy to powiedziała, odeszła i przywołała po kryjomu swoją siostrę, mówiąc: «Nauczyciel jest i woła cię». Skoro zaś Maria to usłyszała, wstała szybko i udała się do Niego. Jezus zaś nie przybył jeszcze do wsi, lecz był wciąż w tym miejscu, gdzie Marta wyszła Mu na spotkanie. Żydzi, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, widząc, że Maria szybko wstała i wyszła udali się za nią, przekonani, że idzie do grobu, aby tam płakać.

A gdy Maria przyszła do miejsca, gdzie był Jezus, ujrzawszy Go upadła Mu do nóg i rzekła do Niego: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł».

Gdy więc Jezus ujrzał, jak płakała ona i Żydzi, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: «Gdzieście go położyli?»

Odpowiedzieli Mu: «Panie, chodź i zobacz». Jezus zapłakał. A Żydzi rzekli: «Oto jak go miłował!» Niektórzy z nich powiedzieli: «Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?»

A Jezus ponownie okazując głębokie wzruszenie przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień.

Jezus rzekł: «Usuńcie kamień».

Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: «Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie».

Jezus rzekł do niej: «Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?»

Usunięto więc kamień. Jezus wzniósł oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, żeś Mnie wysłuchał. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby uwierzyli, żeś Ty mnie posłał». To powiedziawszy zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!» I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była zawinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: «Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić».

Wielu więc spośród Żydów przybyłych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

Oto słowo Pańskie.

Ewangelia krótsza

J 11, 3-7. 17. 20-27. 33b-45

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Siostry Łazarza posłały do Jezusa wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz». Jezus usłyszawszy to rzekł: «Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą».

A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza.

Mimo jednak, że słyszał o jego chorobie, zatrzymał się

przez dwa dni w miejscu pobytu. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: «Chodźmy znów do Judei».

Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie.

Kiedy zaś Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta rzekła do Jezusa: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga».

Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstanie».

Rzekła Marta do Niego: «Wiem, że zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym».

Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?»

Odpowiedziała Mu: «Tak, Panie! Ja wciąż wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat».

Jezus wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: «Gdzieście go położyli?»

Odpowiedzieli Mu: «Panie, chodź i zobacz». Jezus zapłakał. A Żydzi rzekli: «Oto jak go miłował!» Niektórzy z nich powiedzieli: «Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?»

A Jezus ponownie okazując głębokie wzruszenie przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień.

Jezus rzekł: «Usuńcie kamień».

Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: «Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie».

Jezus rzekł do niej: «Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?» Usunięto więc kamień. Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, żeś Mnie wysłuchał. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby uwierzyli, żeś Ty mnie posłał». To powiedziawszy zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!» I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była zawinięta chustą. Rzekł do

nich Jezus: «Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić».

Wielu więc spośród Żydów przybyłych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

Oto słowo Pańskie.

5 Niedziela Wielkiego Postu, rok B

Całą liturgię można zaczerpnąć z roku A, strona 160.

Pierwsze czytanie

Nowe przymierze

Jr 31, 31-34

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Pan mówi: «Oto nadchodzą dni, kiedy zawrę z domem Izraela i z domem judzkim nowe przymierze. Nie jak przymierze, które zawarłem z ich przodkami, kiedy ująłem ich za rękę, by wyprowadzić z ziemi egipskiej. To moje przymierze złamali, mimo że byłem ich władcą, mówi Pan.

Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi Pan: Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu. Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi narodem.

I nie będą się musieli wzajemnie pouczać mówiąc jeden do drugiego: „Poznajcie Pana.” Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie, mówi Pan, ponieważ odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie będę już wspominał».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 51 (50), 3-4. 12-13. 14-15 (R.: por. 12a)

Refren: Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste.

- 3 Zmiłuj się nade mną Boże w łaskawości swojej, *
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.
- 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Refren.

- 12 Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste *
i odnow we mnie moc ducha.
- 13 Nie odrzucaj mnie od swego oblicza *
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Refren.

- 14 Przywróć mi radość z Twojego zbawienia *
i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.
- 15 Będę nieprawych nauczał dróg Twoich *
i wrócą do Ciebie grzesznicy.

Refren.

Drugie czytanie

Chrystus stał się sprawcą zbawienia wiecznego

Hbr 5, 7-9

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Bracia:

Chrystus głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił gorące prośby do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.

A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną;
a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

J 12, 26

Ewangelia

Ziarno, które wpadłszy w ziemię obumrze, przynosi plon obfity

J 12, 20-33

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go, mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi.

A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto miłuje swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcze, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojcze, uwielbij imię Twoje».

Wtem rozległ się głos z nieba: «I uwielbiłem i znowu uwielbię». Tłum stojący usłyszał to i mówił: «Zagrzmiało!» Inni mówili: «Anioł przemówił do Niego». Na to rzekł Jezus: «Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie».

To powiedział zaznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć.

Oto słowo Pańskie.

5 Niedziela Wielkiego Postu, rok C

Całą liturgię można zaczerpnąć z roku A, strona 134.

Pierwsze czytanie

Obietnica nowego wyzwolenia

Iz 43, 16-21

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Tak mówi Pan, który otworzył drogę przez morze i ścieżkę przez potężne wody; który wiódł na wyprawę wozy i konie, także i potężne wojsko; upadli, już nie powstaną, zgaśli, jak knotek zostali zdmuchnięci.

«Nie wspominajcie wydarzeń minionych, nie roztrząsajcie w myśli dawnych rzeczy. Oto Ja dokonuję rzeczy nowej: pojawia się właśnie. Czyż jej nie poznajecie? Otworzę też drogę na pustyni, ścieżyny na pustkowiu. Sławić Mnie będą zwierzęta polne, szakale i strusie, gdyż na pustyni dostarczę wody i rzek na pustkowiu, aby napić mój lud wybrany. Lud ten, który sobie utworzyłem, opowiadać będzie moją chwałę».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 126 (125), 1-2ab. 2cd i 4. 5-6 (R.: por. 3)

Refren: Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas.

- 1 Gdy Pan odmienił los Syjonu, *
wydawało się nam, że śnimy.
- 2 Usta nasze były pełne śmiechu, *
a język śpiewał z radości.

Refren.

Mówiono wtedy między poganami: *
«Wielkie rzeczy im Pan uczynił».

- 4 Odmień znowu nasz los, Panie, *
jak odmieniasz strumienie na Południu.

Refren.

- 5 Ci, którzy we łzach sieją, *
żąć będą w radości.
- 6 Idą i płaczą, niosąc ziarno na zasiew, *
lecz powrócą z radością, niosąc swoje snopy.

Refren.

Drugie czytanie

Upodabniając się do śmierci Chrystusa, dojdę do powstania z martwych

Flp 3, 8-14

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia:

Wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego.

Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa i znalazł się w Nim, nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze — przez poznanie Chrystusa: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach, w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci, dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych.

Nie mówię, że już to osiągnąłem i już się stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też pochwycił, bo i sam zostałem pochwycony przez Chrystusa Jezusa.

Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już pochwyciłem, ale to jedno czynię: zapominając o tym, co za mną, a wyteżając siły ku temu, co przede mną, pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Jl 2, 13

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nawróćcie się do Boga waszego,
On bowiem jest łaskawy i miłosierny.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Od tej chwili już nie grzesz

J 8, 1-11

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Wszystek lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał.

Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją na środku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, kobietę tę dopiero pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?». Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć.

Lecz Jezus, nachyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień». I powtórnie nachyliwszy się, pisał na ziemi.

Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku.

Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: «Niewiasto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?». A ona odrzekła: «Nikt, Panie!». Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. — Idź, a od tej chwili już nie grzesz».

Oto słowo Pańskie.

Msza do wyboru

Można się nią posługiwać w jakimkolwiek dniu piątego tygodnia, zwłaszcza w latach B i C, gdy w 5 niedzielę wielkiego postu nie czyta się Ewangelii o wskrzeszeniu Łazarza.

Pierwsze czytanie

Wskrzeszenie syna Szunemitki

2 Krl 4, 18b-21. 32-37

Czytanie z Drugiej Księgi Królewskiej

Pewnego dnia syn Szunemitki wyszedł do swego ojca, do żniwiarzy i odezwał się do ojca swego: «Moja głowa! Moja głowa!» On zaś rozkazał słudze: «Zabierz go do matki». Zabrał go i zaprowadził do jego matki. Pozostał on na jej kolanach aż do południa i umarł. Wtedy weszła i położyła go na łożku męża Bożego i zamknęła za sobą drzwi.

Elizeusz wszedł do domu, a oto chłopiec leżał martwy na jego własnym łożku. Wszedł, zamknął drzwi za sobą i

za nim i modlił się do Pana. Następnie wszedł na łożko, rozciągnął się na dziecku, położył twarz swoją na jego twarzy, oczy swoje na jego oczach, dłonie swoje na jego dłoniach, i pochylony nad nim pozostawał tak, iż się ciało chłopca rozgrzało. Znowu chodził po domu tam i z powrotem, wchodził na łożko i pochylał się nad nim. Wtedy chłopiec ziewnął siedem razy i otworzył oczy.

On zaś zawołał Gechaziego, mówiąc: «Zawołaj tę Szunemitkę». Kiedy ją zawołał, a przyszła do niego, powiedział: «Zabierz twój syna». Weszła, upadła do jego stóp i pokłoniła się przed nim do ziemi, następnie zabrała swojego syna i odeszła.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 17(16), 1. 6-7. 8 i 15 (R.: 15b)

Refren: Gdy zmartwychwstanę, będę widział Boga.

- 1 Rozważ, Panie, moją słuszną sprawę, *
usłysz moje wołanie,
wysłuchaj modlitwy *
moich warg nieobłudnych.

Refren.

- 6 Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz; *
nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowo.
7 Okaż przedziwne miłosierdzie Twoje, *
Zbawco tych, co się chronią przed wrogiem pod
Twoją prawicę.

Refren.

- 8 Strzeż mnie jak żrenicy oka, *
ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł.
15 A ja w sprawiedliwości ujrzę Twe oblicze, *
ze snu powstając nasycę się Twym widokiem.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 11, 25a. 26

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ja jestem zmartwychwstanie i życie,
kto we Mnie wierzy, nie umrze na wieki.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia dłuższa

Wskrzeszenie Łazarza

J 11, 1-45

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Był pewien chory, Łazarz z Betanii, z miejscowości Marii i jej siostry Marty. Maria zaś była tą, która namaściła Pana olejkami i włosami swoimi otarła Jego nogi. Jej to brat Łazarz chorował. Siostry zatem posłały do Niego wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz». Jezus usłyszawszy to rzekł: «Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą».

A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza.

Mimo jednak, że słyszał o jego chorobie, zatrzymał się przez dwa dni w miejscu pobytu. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: «Chodźmy znów do Judei».

Rzekli do Niego uczniowie: «Rabbi, dopiero co Żydzi usiłowali Cię ukamienować i znów tam idziesz?»

Jezus im odpowiedział: «Czyż dzień nie liczy dwunastu godzin? Jeżeli ktoś chodzi za dnia, nie potknie się, ponieważ widzi światło tego świata. Jeżeli jednak ktoś chodzi w nocy, potknie się, ponieważ brak mu światła».

To powiedział, a następnie rzekł do nich: «Łazarz, przyjaciel nasz, zasnął, lecz idę, aby go obudzić».

Uczniowie rzekli do Niego: «Panie, jeżeli zasnął, to wyzdrowieje». Jezus jednak mówił o jego śmierci, a im się wydawało, że mówił o zwyczajnym śnie.

Wtedy Jezus powiedział im otwarcie: «Łazarz umarł, ale raduję się, że Mnie tam nie było, ze względu na was, abyście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego».

Na to Tomasz, zwany Didymos, rzekł do współuczniów: «Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć».

Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech

dni spoczywającego w grobie. A Betania była oddalona od Jerozolimy około piętnastu stadiów i wielu Żydów przybyło przedtem do Marty i Marii, aby je pocieszyć po bracie.

Kiedy zaś Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta rzekła do Jezusa: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga».

Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstanie».

Rzekła Marta do Niego: «Wiem, że zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym».

Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?»

Odpowiedziała Mu: «Tak, Panie! Ja wciąż wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat».

Gdy to powiedziała, odeszła i przywołała po kryjomu swoją siostrę, mówiąc: «Nauczyciel jest i woła cię». Skoro zaś Maria to usłyszała, wstała szybko i udała się do Niego. Jezus zaś nie przybył jeszcze do wsi, lecz był wciąż w tym miejscu, gdzie Marta wyszła Mu na spotkanie. Żydzi, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, widząc, że Maria szybko wstała i wyszła udali się za nią, przekonani, że idzie do grobu, aby tam płakać.

A gdy Maria przyszła do miejsca, gdzie był Jezus, ujrawszy Go upadła Mu do nóg i rzekła do Niego: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł».

Gdy więc Jezus ujrzał, jak płakała ona i Żydzi, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: «Gdzieście go położyli?»

Odpowiedzieli Mu: «Panie, chodź i zobacz». Jezus zapłakał. A Żydzi rzekli: «Oto jak go miłował!» Niektórzy z nich powiedzieli: «Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?»

A Jezus ponownie okazując głębokie wzruszenie przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień.

Jezus rzekł: «Usuńcie kamień».

Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: «Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie».

Jezus rzekł do niej: «Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?»

Usunięto więc kamień. Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, żeś Mnie wysłuchał. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby uwierzyli, żeś Ty mnie posłał». To powiedziawszy zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!» I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była zawinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: «Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić».

Wielu więc spośród Żydów przybyłych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

Oto słowo Pańskie.

Poniedziałek

5 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Daniel ocala niewinną Zuzannę

Dn 13, 41-62

Czytanie z Księgi proroka Daniela

Na wygnaniu w Babilonie zgromadzenie Izraela skazało na śmierć Zuzannę, fałszywie oskarżoną przez dwóch starców.

Wtedy Zuzanna zawołała donośnym głosem: «Wiekuiści Boże, który poznajesz to, co jest ukryte, i wiesz wszystko, zanim się stanie. Ty wiesz, że złożyli fałszywe oskarżenie przeciw mnie. Oto umieram, chociaż nie uczyniłam nic z tego, o co mnie ci złośliwie obwiniają».

A Pan wysłuchał jej głosu. Gdy ją prowadzono na stracenie, wzbudził Bóg świętego ducha w młodzieńcu imieniem Daniel. Zawołał on donośnym głosem: «Jestem czysty od jej krwi!» Cały zaś lud zwrócił się do niego, mówiąc: «Co oznacza to słowo, które wypowiedziałeś?» On zaś powstawszy wśród nich powiedział: «Czy tak bardzo jeste-

ście nierozumni, synowie Izraela, że skazujecie córkę izraelską bez dochodzenia i pewności? Wróćcie do sądu, bo ci ją fałszywie obwinili».

Cały lud powrócił spiesznie. Starcy zaś powiedzieli: «Usiądź tu wśród nas i wyjaśnij nam, bo tobie dał Bóg przywilej starszeństwa!» Daniel powiedział do nich: «Oddzielcie ich, jednego daleko od drugiego, a osądzę ich».

Gdy zaś zostali oddzieleni od siebie, zawołał jednego z nich i powiedział do niego: «Zestarzałeś się w przewrotności, a teraz wychodzą na jaw twe grzechy, jakie poprzednio popełniłeś, wydając niesprawiedliwe wyroki. Postępiłeś niewinnych i uwalniałeś winnych, chociaż Pan powiedział: „Nie przyczynisz się do śmierci niewinnego i sprawiedliwego.” Teraz więc, jeśli ją rzeczywiście widziałeś, powiedz, pod jakim drzewem widziałeś ich obcujących ze sobą?» On zaś powiedział: «Pod lentyszkiem». Daniel odrzekł: «Dobrze! Skłamałeś na swą własną zgubę. Już bowiem anioł Boży otrzymał od Boga wyrok na ciebie, by cię rozedrzeć na dwoje!»

Odesławszy go rozkazał przyprowadzić drugiego i powiedział do niego: «Potomku kananejski, a nie judzki, piękność sprowadziła cię na bezdroża, a żądza uczyniła twe serce przewrotnym. Tak postępowaliście z córkami izraelskimi, one zaś bojąc się obcowały z wami. Córka judzka jednak nie zgodziła się na waszą nieprawość. Powiedz mi więc teraz, pod jakim drzewem spotkałeś ich obcujących ze sobą?» On zaś powiedział: «Pod dębem». Wtedy Daniel powiedział do niego: «Dobrze! Skłamałeś i ty na swoją własną zgubę. Czekaj bowiem anioł Boży z mieczem w ręku, by rozciąć cię na dwoje, by was wytepić!»

Całe zgromadzenie zawołało głośno i wychwalało Boga, że ocala tych, co pokładają w Nim nadzieję. Zwrócili się następnie przeciw obu starcom, ponieważ Daniel wykazał na podstawie ich własnych słów nieprawdziwość oskarżenia. Postąpiono z nimi według miary zła, wyrządzonego przez nich bliźnim, zabijając ich według prawa Mojżeszowego. W dniu tym ocalono krew niewinną.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 23 (22), 1-2ab. 2c-3. 4. 5. 6 (R.: por. 4ab)

Refren: Nic mnie nie trwoży, bo Ty jesteś ze mną.

- 1 Pan jest moim pasterzem: *
- niczego mi nie braknie,
- 2 pozwala mi leżeć *
- na zielonych pastwiskach.

Refren.

- 3 Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
- orzeźwia moją duszę.
- Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
- przez wzgląd na swoją chwałę.

Refren.

- 4 Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, *
- zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną.
- Kij Twój i laska pasterska *
- są moją pociechą.

Refren.

- 5 Stół dla mnie zastawiasz *
- na oczach mych wrogów;
- namaszczasz mi głowę olejkim, *
- kielich mój pełny po brzegi.

Refren.

- 6 Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
- przez wszystkie dni mego życia
- i zamieszkać w domu Pana *
- po najdłuższe czasy.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Ez 33, 11

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pan mówi: Nie chcę śmierci grzesznika,
lecz aby się nawrócił i miał życie.

Aklamacja: Chwata Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Od tej chwili już nie grzesz

J 8, 1-11

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Wszystek lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał.

Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją na środku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, kobietę tę dopiero pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?». Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć.

Lecz Jezus, nachyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień». I powtórnie nachyliwszy się, pisał na ziemi.

Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku.

Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: «Niewiasto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?». A ona odrzekła: «Nikt, Panie!». Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. — Idź, a od tej chwili już nie grzesz».

Oto słowo Pańskie.

W roku C, jeżeli tę Ewangelię odczytano w niedzielę, należy odczytać następującą:

Ewangelia

Sąd Chrystusa jest prawdziwy

J 8, 12-20

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus przemówił do faryzeuszów tymi słowami: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia».

Rzekli do Niego faryzeusze: «Ty sam o sobie wydajesz świadectwo. Świadectwo Twoje nie jest prawdziwe».

W odpowiedzi rzekł do nich Jezus: «Nawet jeżeli Ja sam o sobie wydaję świadectwo, świadectwo moje jest prawdziwe, bo wiem skąd przyszedłem i dokąd idę. Wy zaś nie wiecie, ani skąd przychodzę, ani dokąd idę. Wy wydajecie sąd według zasad tylko ludzkich. Ja nie sądzę nikogo. A jeśli nawet będę sądził, to sąd mój jest prawdziwy, ponieważ Ja nie jestem sam, lecz Ja i Ten, który Mnie posłał. Także w waszym Prawie jest napisane, że świadectwo dwóch ludzi jest prawdziwe. Oto Ja sam wydaję świadectwo o sobie samym oraz świadczy o Mnie Ojciec, który Mnie posłał».

Na to powiedzieli Mu: «Gdzie jest Twój Ojciec?»

Jezus odpowiedział: «Nie znacie ani Mnie, ani Ojca mego. Gdybyście Mnie poznali, poznalibyście i Ojca mego».

Słowa te wypowiedział przy skarbcu, kiedy uczył w świątyni. Mimo to nikt Go nie pojmał, gdyż godzina Jego jeszcze nie nadeszła.

Oto słowo Pańskie.

Wtorek

5 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Wąż miedziany znakiem ocalenia

Lb 21, 4-9

Czytanie z Księgi Liczb

Od góry Hor szli Izraelici w kierunku Morza Czerwonego, aby obejść ziemię Edom; podczas drogi jednak lud stracił cierpliwość. I zaczęli mówić przeciw Bogu i Mojżeszowi: «Czemu wyprowadziliście nas z Egiptu, byśmy tu na pustyni pomarli? Nie ma chleba ani wody, a uprzykrzył się nam już ten pokarm mizerny».

Zesłał przeto Pan na lud węże o jądzie palącym, które kąsały ludzi tak, że wielka liczba Izraelitów zmarła. Przybyli więc ludzie do Mojżesza, mówiąc: «Zgrzeszyliśmy szemrząc przeciw Panu i przeciwko tobie. Wstaw się za

nami do Pana, aby oddalił od nas węże». I wstawił się Mojżesz za ludem.

Wtedy rzekł Pan do Mojżesza : «Sporządź węża i umieść go na wysokim palu; wtedy każdy ukąszony, jeśli tylko spojrzy na niego, zostanie przy życiu». Sporządził więc Mojżesz węża miedzianego i umieścił go na wysokim palu. I rzeczywiście, jeśli kogo wąż ukąsił, a ukąszony spojrzał na węża miedzianego, zostawał przy życiu.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 102 (101), 2-3. 16-18. 19-21 (R.: por. 2)

Refren: Wysłuchaj, Panie, mojego wołania.

- 2 Panie, wysłuchaj modlitwę moją, *
a wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
- 3 Nie ukrywaj przede mną swojego oblicza *
w dniu mego utrapienia.
Nakłoń ku mnie Twego ucha, *
w dniu, w którym Cię wzywam, szybko mnie wysłuchaj!

Refren.

- 16 Poganie będą się bali imienia Pana, *
a Twojej chwały wszyscy królowie ziemi,
- 17 bo Pan odbuduje Syjon *
i ukaże się w swym majestacie,
- 18 przychylił się ku modlitwie opuszczonych *
i nie odrzucił ich modłów.

Refren.

- 19 Należy to spisać dla przyszłych pokoleń, *
lud, który się narodzi, niech wychwala Pana.
- 20 Bo spojrzał Pan z wysokości swego przybytku, *
popatrzył z nieba na ziemię,
- 21 aby usłyszeć jęki uwięzionych, *
aby skazanych na śmierć uwolnić.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ziarnem jest słowo Boże, siewcą zaś Chrystus;
każdy, kto Go znajdzie, będzie trwał na wieki.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

J 8, 21-30

Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, poznacie, że Ja jestem

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do faryzeuszów: «Ja odchodzę, a wy będziecie Mnie szukać i w grzechu swoim pomrzecie. Tam, gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie».

Rzekli więc do Niego Żydzi: «Czyżby miał sam siebie zabić, skoro powiada: Tam, gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie?»

A On rzekł do nich: «Wy jesteście z niskości, a Ja jestem z wysoka. Wy jesteście z tego świata, Ja nie jestem z tego świata. Powiedziałem wam, że pomrzecie w grzechach swoich. Tak, jeżeli nie uwierzycie, że Ja jestem, pomrzecie w grzechach swoich».

Powiedzieli do Niego: «Kimże Ty jesteś?»

Odpowiedział im Jezus: «Przed wszystkim po cóż jeszcze do was mówię? Wiele mam o was do powiedzenia i do sądenia. Ale Ten, który Mnie posłał, jest prawdziwy, a Ja mówię wobec świata to, co usłyszałem od Niego». A oni nie pojęli, że im mówił o Ojcu.

Rzekł więc do nich Jezus: «Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja jestem i że Ja nic od siebie nie czynię, ale że to mówię, czego Mnie Ojciec nauczył. A Ten, który Mnie posłał, jest ze Mną: nie pozostawił Mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się Jemu podoba».

Kiedy to mówił, wielu uwierzyło w Niego.

Oto słowo Pańskie.

Pierwsze czytanie

Ocalenie trzech młodzieńców

Dn 3, 14-20. 91-92. 95

Czytanie z Księgi proroka Daniela

Król Nabuchodonozor powiedział: «Czy jest prawda, Szadraku, Mészaku i Abed-Nego, że nie czcicie mojego boga ani nie oddajecie pokłonu złotemu posągowi, który postawiłem? Czy teraz jesteście gotowi, w chwili gdy usłyszycie dźwięk rogu, fletu, lutni, harfy, psalterium, dud i wszelkiego rodzaju instrumentów muzycznych, upaść na twarz i oddać pokłon posągowi, który uczyniłem? Jeżeli zaś nie oddacie pokłonu, zostaniecie natychmiast wrzuceni do rozpalonego pieca. Który zaś bóg mógłby was wyrwać z moich rąk?»

Szadrak, Mészak i Abed-Nego odpowiedzieli, zwracając się do króla Nabuchodonozora: «Nie musimy tobie, królu, odpowiadać w tej sprawie. Jeżeli nasz Bóg, któremu służymy, zechce nas wybawić z rozpalonego pieca, może nas wyratować z twej ręki, królu. Jeśli zaś nie, wiedz królu, że nie będziemy czcić twego boga ani oddawać pokłonu złotemu posągowi, który uczyniłeś».

Na to wpadł Nabuchodonozor w gniew, a wyraz jego twarzy zmienił się w stosunku do Szadraka, Mészaka i Abed-Nega. Wydał rozkaz, by rozpalono piec siedem razy więcej, niż było trzeba. Mężom zaś najsilniejszym spośród swego wojska polecił związać Szadraka, Mészaka i Abed-Nega i wrzucić ich do rozpalonego pieca.

Król Nabuchodonozor popadł w zdumienie i powstał spiesznie. Zwrócił się do swych doradców, mówiąc: «Czy nie wrzuciliśmy trzech związanych mężów do ognia?» Oni zaś odpowiedzieli królowi: «Rzeczywiście, królu». On zaś w odpowiedzi rzekł: «Lecz widzę czterech mężów rozwiązanych, przechadzających się pośród ognia i nie dzieje się im nic złego; wygląd czwartego przypomina anioła».

Nabuchodonozor powiedział na to: «Niech będzie błogostawiony Bóg Szadraka, Mészaka i Abed-Nega, który posłał swego anioła, by uratował swoje sługi. W Nim po-

kładali swą ufność i przekroczyli nakaz królewski, oddając swe ciała, by nie oddawać czci ani pokłonu innemu bogu poza Nim».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Dn 3, 52. 53-54. 55-56

Refren: Chwalebny jesteś, wiekuisty Boże.

52 Błogosławiony jesteś, Panie, Boże naszych ojców, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.
Błogosławione niech będzie Twoje imię
pełne chwały i świętości, *
chwalebne i wywyższone na wieki.

Refren.

53 Błogosławiony jesteś w przybytku świętej Twojej
chwały, *
bardzo chwalebny i sławny na wieki.

54 Błogosławiony jesteś na tronie Twego królestwa, *
bardzo chwalebny i sławny na wieki.

Refren.

55 Błogosławiony jesteś Ty, co spoglądasz w otchłanie,
co na Cherubach zasiadasz, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

56 Błogosławiony jesteś na sklepieniu nieba, *
pełen chwały i sławny na wieki.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 3, 16

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Tak Bóg umiłował świat,
że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do Żydów, którzy Mu uwierzyli: «Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli».

Odpowiedzieli Mu: «Jesteśmy potomstwem Abrahama i nigdy nie byliśmy poddani w niczyją niewolę. Jakżeż Ty możesz mówić: „Wolni będziecie?”»

Odpowiedział im Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu. A niewolnik nie przebywa w domu na zawsze, lecz Syn przebywa na zawsze. Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni. Wiem, że jesteście potomstwem Abrahama, ale wy usiłujecie Mnie zabić, bo nie przyjmujecie mojej nauki. Głoszę to, co widziałem u mego Ojca, wy czynicie to, coście słyszeli od waszego ojca».

W odpowiedzi rzekli do Niego: «Ojcem naszym jest Abraham».

Rzekł do nich Jezus: «Gdybyście byli dziećmi Abrahama, to byście pełnili czyny Abrahama. Teraz usiłujecie Mnie zabić, człowieka, który wam powiedział prawdę usłyszaną u Boga. Tego Abraham nie czynił. Wy pełnicie czyny ojca waszego».

Rzekli do Niego: «Myśmy się nie narodzili z nierządu, jednego mamy Ojca — Boga».

Rzekł do nich Jezus: «Gdyby Bóg był waszym ojcem, to i Mnie byście miłowali. Ja bowiem od Boga wyszedłem i przychodzę. Nie wyszedłem od siebie, lecz On Mnie posłał».

Oto słowo Pańskie.

Czytanie z Księgi Rodzaju

Abram padł na oblicze, a Bóg tak do niego mówił:
«Oto moje przymierze z tobą: staniesz się ojcem mnóstwa narodów. Nie będziesz więc odtąd nazywał się Abram, lecz imię twoje będzie Abraham, bo uczynię cię ojcem mnóstwa narodów. Sprawię, że będziesz niezmiernie płodny, tak że staniesz się ojcem narodów i pochodzic będą od ciebie królowie.

Przymierze moje, które zawieram pomiędzy tobą a Mną oraz twoim potomstwem, będzie trwało z pokolenia w pokolenie jako przymierze wieczne, abym był Bogiem twoim, a potem twego potomstwa. I oddaję tobie i twym przyszłym potomkom kraj, w którym przebywasz, cały kraj Kanaan, jako własność na wieki, i będę ich Bogiem».

Potem Bóg rzekł do Abrahama: «Ty zaś, a po tobie twoje potomstwo przez wszystkie pokolenia, zachowujcie przymierze ze Mną».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 105 (104), 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 8a)

Refren: Pan Bóg pamięta o przymierzu swoim.

- 4 Rozważajcie o Panu i Jego potędze, *
zawsze szukajcie Jego oblicza.
- 5 Pamiętajcie o cudach, które On uczynił, *
o Jego znakach, o wyrokach ust Jego.

Refren.

- 6 Potomkowie Abrahama, słuźdy Jego, *
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.
- 7 On, Pan, jest naszym Bogiem, *
Jego wyroki obejmują świat cały.

Refren.

- 8 Na wieki On pamięta o swoim przymierzu, *

obietnicy danej tysiącu pokoleń,
9 o przymierzu, które zawarł z Abrahamem, *
przysiędze danej Izaakowi.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Ps 95 (94), 8ab

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Nie zatwardzajcie dzisiaj serc waszych,
lecz słuchajcie głosu Pańskiego.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Abraham ujrzał mój dzień

J 8, 51-59

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do Żydów: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeśli kto zachowa moją naukę, nie zazna śmierci na wieki».

Rzekli do Niego Żydzi: «Teraz wiemy, że jesteś opętany. Abraham umarł i prorocy, a Ty mówisz: „Jeśli kto zachowa moją naukę, ten śmierci nie zazna na wieki.” Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Abrahama, który przecież umarł? I prorocy pomarli. Kim Ty siebie czynisz?»

Odpowiedział Jezus: «Jeżeli Ja sam siebie otaczam chwałą, chwała moja jest niczym. Ale jest Ojciec mój, który Mnie chwałą otacza, o którym wy mówicie: „Jest naszym Bogiem”, ale wy Go nie znacie. Ja Go jednak znam. Gdybym powiedział, że Go nie znam, byłbym podobnie jak wy kłamcą. Ale Ja Go znam i słowo Jego zachowuję. Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrzał mój dzień, ujrzał go i ucieszył się».

Na to rzekli do Niego Żydzi: «Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widziałeś?»

Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Zanim Abraham stał się, Ja jestem».

Porwali więc kamienie, aby je rzucić na Niego. Jezus jednak ukrył się i wyszedł ze świątyni.

Oto słowo Pańskie.

Piątek

Piątek

5 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Pan czuwa nad sprawiedliwym

Jr 20, 10-13

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Tak, słyshałem oszczerstwo wielu: «Trwoga dokoła! Donieście, donieśmy na niego!» Wszyscy zaprzyjaźnieni ze mną wypatrują mojego upadku: «Może da się zwieść, tak że go zwyciężymy i wyrzemy swą pomstę na nim!»

Ale Pan jest przy mnie jako potężny mocarz; dlatego moi prześladowcy ustaną i nie zwyciężą. Będą bardzo zawstydzeni swoją porażką, okryci wieczną i niezapomnianą hańbą. Panie Zastępów, Ty, który doświadczasz sprawiedliwego, patrzysz na sumienie i serce, dozwól, bym zobaczył Twoją pomstę nad nimi! Tobie bowiem powierzyłem swą sprawę.

Śpiewajcie Panu, wystawiajcie Pana. Uratował bowiem życie ubogiego z ręki złoczyńców.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 18 (17), 2a-3. 4-6a. 7 (R.: por. 7)

Refren: Pana wzywałem i On mnie wysłuchał.

- 2 Miłuję Cię, Panie, mocy moja, *
- 3 Panie, opoko moja i twierdzo, mój wybawicielu.
Boże, skało moja, na którą się chronię, *
tarczo moja, mocy zbawienia mego i moja obrono.

Refren.

- 4 Wzywam Pana, godnego chwały, *
i wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół.
- 5 Ogarnęły mnie fale śmierci
i zatrwożyły odmęty niosące zagładę, *

6 opętały mnie pęta otchłani, schwyciły mnie sidła śmierci.

Refren.

7 Wzywałem Pana w moim utrapieniu, *
wołałem do mojego Boga
i głos mój usłyszał ze świątyni swojej, *
dotarł mój krzyk do Jego uszu.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem,
Ty masz słowa życia wiecznego.

Aklamacja: Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Jezus oskarżony o bluźnierstwo

J 6, 63b. 68b

J 10, 31-42

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Żydzi porwali kamienie, aby Jezusa ukamienować. Odpowiedział im Jezus: «Ukazałem wam wiele dobrych czynów pochodzących od Ojca. Za który z tych czynów chcecie Mnie ukamienować?»

Odpowiedzieli Mu Żydzi: «Nie chcemy Cię kamienować za dobry czyn, ale za bluźnierstwo, za to, że Ty będąc człowiekiem uważasz siebie za Boga».

Odpowiedział im Jezus: «Czyż nie napisano w waszym Prawie: „Ja rzekłem: Bogami jesteście?” Jeżeli Pismo nazywa bogami tych, do których skierowano słowo Boże — a Pisma nie można odrzucić — to jakżeż wy o Tym, którego Ojciec poświęcił i posłał na świat, mówicie: „Bluźnisz”, dlatego że powiedziałem: Jestem Synem Bożym? Jeżeli nie dokonuję dzieł mojego Ojca, to Mi nie wierzcie. Jeżeli jednak dokonuję, to choćbyście Mnie nie wierzyli, wierzcie moim dziełom, abyscie poznali i wiedzieli, że Ojciec jest we Mnie, a Ja w Ojcu».

I znowu starali się Go pojmać, ale On uszedł z ich rąk. I powtórnie udał się za Jordan, na miejsce, gdzie Jan poprzednio udzielał chrztu, i tam przebywał.

Wielu przybyło do Niego, mówiąc, iż Jan wprawdzie nie uczynił żadnego znaku, ale że wszystko, co Jan o Nim powiedział, było prawdą. I wielu tam w Niego uwierzyło.

Oto słowo Pańskie.

Sobota

5 tydz. Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie

Bóg gromadzi rozproszonych

Ez 37, 21-28

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Tak mówi Pan Bóg:

«Oto wybieram Izraelitów spośród ludzi, do których po-
ciągnęli, i zbieram ich ze wszystkich stron, i prowadzę ich
do ich kraju. I uczynię ich jednym ludem w kraju, na gó-
rach Izraela, i jeden król będzie nimi wszystkimi rządził, i
już nie będą tworzyć dwóch narodów, i już nie będą po-
dzieleni na dwa królestwa.

I już nie będą się kalać swymi bożkami i wstrętnymi kul-
tami, i wszelkimi odstępstwami. Uwolnię ich od wszystkich
ich wiarołomstw, którymi zgrzeszyli, oczyszczę ich i będą
moim ludem, Ja zaś będę ich Bogiem.

Sługa mój, Dawid, będzie królem nad nimi i wszyscy oni
będą mieć jedynego Pasterza, i żyć będą według moich
praw, i moje przykazania zachowywać będą i wypełniać.
Będą mieszkali w kraju, który dałem słudze mojemu, Ja-
kubowi, w którym mieszkali wasi przodkowie. Mieszkać w
nim będą, oni i synowie, i wnuki ich na zawsze, a mój słu-
ga, Dawid, będzie na zawsze ich władcą.

I zawrę z nimi przymierze pokoju: będzie to wiekuiste
przymierze z nimi. Założę ich i rozmnożę, a mój przybytek
pośród nich umieszczę na stałe. Mieszkanie moje będzie
pośród nich, a Ja będę ich Bogiem, oni zaś będą moim lu-
dem. Ludy zaś pogańskie poznają, że Ja jestem Pan, który
uświęca Izraela, gdy mój przybytek będzie wśród nich na

zawsze».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Jr 31, 10. 11-12ab. 13 (R.: por. 10d)

Refren: Pan nas obroni, tak jak pasterz owce.

- 10 Słuchajcie, narody, słowa Pana, *
głoście na dalekich wyspach i mówcie:
«Ten, co rozproszył, zgromadzi Izraela *
i będzie czuwał nad nim jak pasterz nad swą trzodą».

Refren.

- 11 Pan bowiem uwolni Jakuba, *
wybawi go z rąk silniejszego od niego.
12 Przyjdą i będą wykrzykiwać radośnie na wyżynie Syjonu *
i rozradują się błogostawieństwem Pana.

Refren.

- 13 Wtedy ogarnie dziewicę radość wśród tańca *
i młodzieńcy cieszyć się będą ze starcami.
Zamienię bowiem ich smutek w radość, *
pocieszę ich i rozweselę po ich troskach.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Ez 18, 31

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy
i utwórzcie sobie nowe serca i nowego ducha.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

J 11, 45-57

Jezus umrze, aby zgromadzić rozproszone dzieci Boże

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Wielu spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego. Niektórzy z nich udali się do faryzeuszów i donieśli im, co Jezus uczynił.

Wobec tego arcykapłani i faryzeusze zwołali Najwyższą Radę i rzekli: «Cóż my robimy wobec tego, że ten człowiek czyni wiele znaków? Jeżeli Go tak pozostawimy, to wszyscy uwierzą w Niego, i przyjdą Rzymianie, i zniszczą nasze miejsca święte i nasz naród». Wówczas jeden z nich, Kajfasz, który w owym roku był najwyższym kapłanem, rzekł do nich: «Wy nic nie rozumiecie i nie bierzecie tego pod uwagę, że lepiej jest dla was, gdy jeden człowiek umrze za lud, niż miałby zginąć cały naród».

Tego jednak nie powiedział sam od siebie, ale jako najwyższy kapłan w owym roku wypowiedział proroctwo, że Jezus miał umrzeć za naród, a nie tylko za naród, ale także, by rozproszone dzieci Boże zgromadzić w jedno. Tego więc dnia postanowili Go zabić.

Odtąd Jezus już nie występował wśród Żydów publicznie, tylko odszedł stamtąd do krainy w pobliżu pustyni, do miasteczka, zwanego Efraim, i tam przebywał ze swymi uczniami.

A była blisko Pascha żydowska. Wielu przed Paschą udawało się z tej okolicy do Jerozolimy, aby się oczyścić. Oni więc szukali Jezusa i gdy stanęli w świątyni, mówili jeden do drugiego: «Cóż wam się zdaje? Czyżby nie miał przyjść na święto?»

Arcykapłani zaś i faryzeusze wydali polecenie, aby każdy, ktokolwiek będzie wiedział o miejscu Jego pobytu, doniósł o tym, aby Go można było pojmać.

Oto słowo Pańskie.

Śpiew przed Ewangelią na dni powszednie Wielkiego Postu

1.

Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i przywróć mi radość z Twojego zbawienia.

Ps 51 (50), 12a. 14a

2. Nie zatwardzajcie dzisiaj serc waszych,
lecz słuchajcie głosu Pańskiego.

Ps 95 (94), 8ab

3. Pokładam nadzieję w Panu, ufam Jego słowu,
u Pana jest bowiem łaska i obfite odkupienie.

Ps 130 (129), 5.7

4. Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy,
i utwórzcie sobie nowe serce i nowego ducha.

Ez 18, 31

5. Pan mówi: Nie chcę śmierci grzesznika,
lecz pragnę, aby się nawrócił i miał życie.

Ez 33, 11

6. Nawróćcie się do Boga waszego,
On bowiem jest łaskawy i miłosierny.

Jl 2, 13

7. Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli,
a Pan Bóg będzie z wami.

Am 5, 14

8. Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Mt 4, 4b

9. Pan mówi: Nawracajcie się,
bliskie jest królestwo niebieskie.

Mt 4, 17

10. Błogosławieni, którzy w sercu dobrym i szlachetnym
zatrzymują słowo Boże
i wydają owoc przez swoją wytrwałość.

Por Łk 8, 15

11. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem:

Łk 15, 18

«Ojczy, zgrzeszyłem przeciw niebu i względem ciebie».

12.

J 3, 16

Tak Bóg umiłował świat,
że dał swojego Syna Jednorodzonego;
każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

13.

J 6, 63b. 68b

Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem;
Ty masz słowa życia wiecznego.

14.

J 8, 12b

Ja jestem światłością świata,
kto idzie za Mną, będzie miał światło życia.

15.

J 11, 25a. 26

Ja jestem zmartwychwstanie i życie,
kto wierzy we Mnie, nie umrze na wieki.

16.

2 Kor 6, 3a

Oto teraz czas upragniony,
oto teraz dzień zbawienia.

17.

Ziarnem jest słowo Boże, siewcą zaś Chrystus;
każdy, kto Go znajdzie, będzie trwał na wieki.

Wielki Tydzień

Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej Procesja z palmami

Ewangelia w roku A

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

Mt 21, 1-11

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Gdy się przybliżyli do Jerozolimy i przyszli do Betfage

na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów i rzekł im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie oślicę uwiązaną i źrebię z nią. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie. A gdyby wam kto co mówił, powiecie: „Pan ich potrzebuje, a zaraz je puści”».

Stało się to, żeby się spełniło słowo proroka: „Powiedzcie Córce Syjońskiej: Oto Król twój przychodzi do ciebie łagodny, siedzący na osiołku, źrebięciu oślicy.”

Uczniowie poszli i uczynili, jak im Jezus polecił. Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich. A ogromny tłum słał swe płaszcze na drodze, inni obcinali gałązki z drzew i ścielili na drodze. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno:

«Hosanna Synowi Dawida.

Błogostawiony, który przychodzi w imię Pańskie.

Hosanna na wysokościach».

Gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, i pytano: «Kto to jest?» A tłumy odpowiadały: «To jest prorok Jezus z Nazaretu w Galilei».

Oto słowo Pańskie.

Ewangelia w roku B

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

Mk 11, 1-10

✠ Słowa Ewangelii według świętego Marka

Gdy się zbliżali do Jerozolimy, do Betfage i Betanii na Górze Oliwnej, Jezus posłał dwóch spośród swoich uczniów i rzekł im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz przy wejściu do niej znajdziecie ośle uwiązaną na którym jeszcze nikt z ludzi nie siedział. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj. A gdyby was kto pytał, dlaczego to robicie, powiedzcie: „Pan go potrzebuje i zaraz odeśle je tu z powrotem”».

Poszli i znaleźli ośle przywiązane do drzwi z zewnątrz, na ulicy. Odwiązali je, a niektórzy ze stojących tam pytali ich: «Co to ma znaczyć, że odwiązujecie ośle?» Oni zaś odpowiedzieli im tak, jak Jezus polecił. I pozwolili im.

Przyprowadzili więc oślę do Jezusa i zarzucili na nie swe płaszcze, a On wsiadł na nie. Wielu zaś słało swe płaszcze na drodze, a inni gałązki zielone ścięte na polach. A ci, którzy Go poprzedzali i którzy szli za Nim, wołali:

«Hosanna.

Błogostawiony, który przychodzi w imię Pańskie.

Błogostawione królestwo ojca naszego Dawida, które przychodzi.

Hosanna na wysokościach».

Oto słowo Pańskie.

albo do wyboru:

Ewangelia w roku B

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

J 12, 12-16

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wybiegł Mu naprzeciw. Wołali: «Hosanna. Błogostawiony, który przychodzi w imię Pańskie» oraz: «Król izraelski!»

A gdy Jezus znalazł osiołka, dosiadł go, jak jest napisane:

«Nie bój się, Córo Syjońska, oto Król twój przychodzi, siedząc na ośleciu».

Jego uczniowie początkowo tego nie rozumieli. Ale gdy Jezus został uwielbiony, wówczas przypomnieli sobie, że to o Nim było napisane i że tak Mu uczynili.

Oto słowo Pańskie.

Ewangelia C

Ewangelia w roku C

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

Łk 19, 28-40

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus ruszył na przedzie, zdążając do Jerozolimy.

Gdy przyszedł w pobliże Betfage i Betanii, do góry zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów, mówiąc: «Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie ośłę uwiązane, którego nikt jeszcze nie dosiadł. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj. A gdyby was kto pytał, dlaczego odwiążujecie, tak powiecie: „Pan go potrzebuje”».

Wysłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział. A gdy odwiązywali ośłę, zapytali ich jego właściciele: «Czemu odwiążujecie ośłę?».

Odpowiedzieli: «Pan go potrzebuje».

I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzuciwszy na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa. Gdy jechał, stali swe płaszcze na drodze. Zbliżał się już do zbocza Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów poczęło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli. I wołali głośno:

«Błogostawiony Król,
który przychodzi w imię Pańskie.

Pokój w niebie
i chwała na wysokościach».

Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: «Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom».

Odrzekł: «Powiadam wam, jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą».

Oto słowo Pańskie.

Msza święta

Msza Niedzieli Palmowej zawiera trzy czytania, które należy wykonać, jeżeli nie przemawiają przeciw temu względy duszpasterskie. Wśród czytań najważniejszy jest opis Męki Pańskiej. Jeżeli okoliczności przemawiają za skróceniem liturgii słowa w Mszach z ludem, kapłan biorąc pod uwagę charakter zgromadzenia wiernych, może zarządzić:

a) albo odczytanie tylko jednej z dwóch lekcji poprzedzających ewangelię i Męki Pańskiej,

b) albo tylko Męki Pańskiej; jeżeli konieczność tego wymaga, można odczytać Mękę Pańską w formie skróconej.

W Mszach bez ludu obowiązują trzy czytania.

Pierwsze czytanie

Nie zastroniłem mojej twarzy przed zniewagami i wiem,

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan Bóg mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem ani się nie cofnąłem.

Podąłem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mej twarzy przed zniewagami i opluciem.

Pan Bóg mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głąz i wiem, że wstydu nie doznam.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R.: 2a)

Refren: Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił?

- 8 Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą *
wykrzywiają wargi i potrzęsają głowami:
9 «Zaufał Panu, niech go Pan wyzwoli, *
niech go ocali, jeśli go miłuje».

Refren.

- 17 Sfora psów mnie opadła, *
otoczyła mnie zgraja złoczyńców.
Przebodli moje ręce i nogi, *
18 policzyć mogę wszystkie moje kości.

Refren.

- 19 Dzielą między siebie moje szaty *
i los rzucają o moją suknię.
20 Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka: *
pomocy moja spiesz mi na ratunek.

Refren.

- 23 Będę głosił swym braciom Twoje imię *

i będę Cię chwalił w zgromadzeniu wiernych:
24 «Chwalcie Pana, wy, którzy się Go boicie, *
niech się Go lęka całe potomstwo Izraela».

Refren.

Drugie czytanie

Flp 2, 6-11

Chrystus uniżył samego siebie, dlatego Bóg Go wywyższył

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian

Chrystus Jezus istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w tym co zewnętrzne uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Dlatego też Bóg wywyższył Go nad wszystko i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięto się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych, i aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Flp 2, 8-9

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci,
a była to śmierć na krzyżu.

Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko
i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Czytanie lub śpiewanie opisu Męki Pańskiej odbywa się bez świeczników i okadzania księgi. Czytający nie pozdrawia ludu i nie robi znaków krzyża na księdze i na sobie.

Mękę Pańską mogą wykonać diakoni lub kapłani, ewentualnie naprzemian z chórem. Jeżeli zachodzi potrzeba, celebrans wykonuje słowa Chrystusa. Mękę Pańską może także czytać jeden diakon naprzemian z celebransem wykonującym słowa Chrystusa. Mogą ją wykonać także lektorzy świeccy, przy czym celebrans, o ile to możliwe, wykonuje słowa Chrystusa. Liczba lektorów zależy od możliwości kościoła.

Tylko diakoni przed śpiewaniem Męki Pańskiej proszą celebransa o błogostawieństwo, jak zwykle przed ewangelią.

Dla wygody wykonujących Mękę Pańską w tekście umieszczono następujące znaki:

✠ — słowa Chrystusa

E. — słowa Ewangelisty

I. — słowa innych osób pojedynczych

T. — słowa kilku osób lub tłumu.

Niedziela Palmowa — A

Ewangelia dłuższa

Ewangelia w roku A, dłuższa

Mt 26, 14 – 27, 66

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Mateusza.

Zdrada Judasza

E. Jeden z Dwunastu, imieniem Judasz Iskariota, udał się do arcykapłanów i powiedział:

I. Co chcecie mi dać, a ja wam Go wydam.

E. A oni wyznaczyli mu trzydzieści srebrników. Odtąd szukał sposobności, żeby Go wydać.

Przygotowanie Paschy

W pierwszy dzień Przaśników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go:

T. Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?

E. On odrzekł:

✠ Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka i powiedzcie mu: Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami.

E. Uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę.

Wyjawienie zdrajcy

Z nastaniem wieczoru zajął miejsce u stołu razem z dwunastu uczniami. A gdy jedli, rzekł:

✠ Zaprawdę powiadam wam : jeden z was Mnie zdradzi.

E. Zasmuceni tym bardzo, zaczęli pytać jeden przez drugiego:

I. Chyba nie ja, Panie?

E. On zaś odpowiedział:

✠ Ten, który ze Mną rękę zanurza w misie, on Mnie zdradzi. Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak o Nim jest napisane; lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził.

E. Wtedy Judasz, który Go miał zdradzić, powiedział:

I. Czy nie ja, Rabbi?

E. Odpowiedział mu:

✠ Tak, to ty jesteś.

Ustanowienie Eucharystii

E. A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogostawieństwo, połamał go i dał uczniom, mówiąc:

✠ Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje.

E. Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, mówiąc:

✠ Pijcie z niego wszyscy; bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mojego.

E. Po odśpiewaniu hymnu wyszli na Górę Oliwną.

Przepowiednia zaparcia się Piotra

Wówczas Jezus rzekł do nich:

✠ Wy wszyscy zwątpicie we Mnie tej nocy. Bo jest napisane: Uderzę pasterza, a rozproszą się owce stada. Lecz gdy powstanę, uprzedzę was do Galilei.

E. Piotr Mu odpowiedział:

I. Choćby wszyscy zwątpili w Ciebie, ja nigdy nie zwątpię.

E. Jezus mu rzekł:

✠ Zaprawdę powiadam ci: Jeszcze tej nocy, zanim kogut zapieje, trzy razy się Mnie wyprzesz.

E. Na to Piotr:

I. Choćby mi przyszło umrzeć z Tobą, nie zaprę się Ciebie.

E. Podobnie zapewniali wszyscy uczniowie.

Modlitwa i trwoga konania

Wtedy przyszedł Jezus z nimi do ogrodu, zwanego Getsemani, i rzekł do uczniów:

✠ Usiądźcie tu, Ja tymczasem odejdę tam i będę się modlił.

E. Wziąwszy z sobą Piotra i dwóch synów Zebedeusza, począł się smucić i odczuwać trwożę. Wtedy rzekł do nich:

✠ Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną.

E. I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami:

✠ Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich. Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty.

E. Potem przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących. Rzekł więc do Piotra:

✠ Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.

E. Powtórnie odszedł i tak się modlił:

✠ Ojcze mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja.

E. Potem przyszedł i znów zastał ich śpiących, bo oczy ich były senne. Zostawiwszy ich, odszedł znowu i modlił się po raz trzeci, powtarzając te same słowa. Potem wrócił do uczniów i rzekł do nich:

✠ Śpicie jeszcze i odpoczywacie? A oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy; oto się zbliża mój zdrajca.

Pojmanie Jezusa

E. Gdy On jeszcze mówił, oto przyszedł Judasz, jeden z Dwunastu, a z nim wielka zgraja z mieczami i kijami od arcykapłanów i starszych ludu. Zdrajca zaś dał im taki znak:

I. Ten, którego pocałuję, to On; Jego pochwyćcie.

E. Zaraz też przystąpił do Jezusa, mówiąc:

I. Witaj, Rabbi.

E. I pocałował Go. A Jezus rzekł do niego:

✠ Przyjacielu, po coś przyszedł?

E. Wtedy rzucili się na Jezusa i pochwycili Go. A oto jeden z tych, którzy byli z Jezusem, wyciągnął rękę, dobył miecza i ugodziwszy sługę najwyższego kapłana, odciął mu ucho. Wtedy Jezus rzekł do niego:

✠ Schowaj miecz swój do pochwy, bo wszyscy, którzy za miecz chwytają, od miecza giną. Czy myślisz, że nie mógłbym prosić Ojca mojego, a zaraz wystawiłby Mi więcej niż dwanaście zastępów aniołów? Jakże więc spełnia się Pisma, że tak się stać musi?

E. W owej chwili Jezus rzekł do tłumów:

✠ Wyszliście z mieczami i kijami jak na zbrojnicę, żeby Mnie pochwycić. Codziennie zasiadałem w świątyni i nauczałem, a nie pojмалиście Mnie. Lecz stało się to wszystko, żeby się wypełniły Pisma proroków.

E. Wtedy wszyscy uczniowie opuścili Go i uciekli.

Jezus przed Wysoką Radą

Ci zaś, którzy pochwycili Jezusa, zaprowadzili Go do najwyższego kapłana, Kajfasza, gdzie zebrali się uczeni w Piśmie i starsi. A Piotr szedł za Nim z daleka, aż do pałacu najwyższego kapłana. Wszedł tam na dziedziniec i usiadł między służbą, aby widzieć, jaki będzie wynik.

Tymczasem arcykapłani i cała Wysoka Rada szukali fałszywego świadectwa przeciw Jezusowi, aby Go zgładzić. Lecz nie znaleźli, jakkolwiek występowało wielu fałszywych świadków. W końcu stanęli dwaj i zeznali:

T. On powiedział: Mogę zburzyć przybytek Boży i w ciągu trzech dni go odbudować.

E. Wtedy powstał najwyższy kapłan i rzekł do Niego:

I. Nic nie odpowiadasz na to, co oni zeznają przeciwko Tobie?

E. Lecz Jezus milczał. A najwyższy kapłan rzeki do Niego:

I. Poprzysięgam Cię na Boga żywego, powiedz nam: Czy Ty jesteś Mesjaszem, Synem Bożym?

E. Jezus mu odpowiedział:

✠ Tak, Ja Nim jestem. Ale powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego na obłokach niebieskich.

E. Wtedy najwyższy kapłan rozdarł swoje szaty i rzekł:
I. Zbłąźnił. Na cóż nam jeszcze potrzeba świadków? Oto teraz słyszeliście bluźnierstwo. Co wam się zdaje?

E. Oni odpowiedzieli:

T. Winien jest śmierci.

E. Wówczas zaczęli pluć Mu w twarz i bić Go pięściami, a inni policzkowali Go i szydzili:

T. Prorokój nam Mesjaszu, kto Cię uderzył?

Piotr zapiera się Jezusa

E. Piotr zaś siedział zewnątrz na dziedzińcu. Podeszła do niego jedna służąca i rzekła:

I. I ty byłeś z Galilejczykiem Jezusem.

E. Lecz on zaprzeczył temu wobec wszystkich i rzekł:

I. Nie wiem, co mówisz.

E. A gdy wyszedł ku bramie, zauważyła go inna i rzekła do tych, co tam byli:

I. Ten był z Jezusem Nazarejczykiem.

E. I znowu zaprzeczył pod przysięgą:

I. Nie znam tego Człowieka.

E. Po chwili ci, którzy tam stali, zbliżyli się i rzekli do Piotra:

I. Na pewno i ty jesteś jednym z nich, bo i twoja mowa cię zdradza.

E. Wtedy począł się zaklinać i przysięgać:

I. Nie znam tego Człowieka.

E. I w tej chwili kogut zapiał. Wspomniał Piotr na słowo Jezusa, który mu powiedział: Zanim kogut zapieje, trzy razy się Mnie wyprzesz. Wyszedł na zewnątrz i gorzko zapłakał.

Wydanie Jezusa Piłatowi

A gdy nastał ranek, wszyscy arcykapłani i starsi ludu powzięli uchwałę przeciw Jezusowi, żeby Go zgładzić. Związawszy Go zaprowadzili i wydali w ręce namiestnika Poncjusza Piłata.

Koniec zdrajcy

Wtedy Judasz, który Go wydał, widząc, że Go skazano, opamiętał się, zwrócił trzydzieści srebrników arcykapła-

nom i starszym i rzekł:

I. Zgrzeszyłem, wydawszy krew niewinną.

E. Lecz oni odparli:

I. Co nas to obchodzi? To twoja sprawa.

E. Rzuciwszy srebrniki do przybytku, oddalił się, potem poszedł i powiesił się. Arcykapłani zaś wzięli srebrniki i orzekli:

T. Nie wolno kłaść ich do skarbca świątyni, bo są zapłata za krew.

E. Po odbyciu narady kupili za nie pole garncarza na grzebanie cudzoziemców. Dlatego pole to aż po dziś dzień nosi nazwę Pole Krwi. Wtedy spełniło się to, co powiedział prorok Jeremiasz: Wzięli trzydzieści srebrników, zapłatę za Tego, którego oszacowali synowie Izraela. I dali je za pole garncarza, jak mi Pan rozkazał.

Jezus przed Piłatem

Jezusa zaś stawiono przed namiestnikiem. Namiestnik zadał Mu pytanie:

I. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Jezus odpowiedział:

✠ Tak, Ja nim jestem.

E. A gdy Go oskarżali arcykapłani i starsi, nic nie odpowiadał. Wtedy zapytał Go Piłat:

I. Nie słyszysz, jak wiele zeznają przeciw Tobie?

E. On jednak nie odpowiadał mu na żadne pytanie, tak że namiestnik bardzo się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród

A był zwyczaj, że na każde święto namiestnik uwalniał jednego więźnia, którego chcieli. Trzymano zaś wtedy znacznego więźnia, imieniem Barabasz. Gdy się więc zbrali, spytał ich Piłat:

I. Którego chcecie, żebym wam uwolnił, Barabasza czy Jezusa, zwanego Mesjaszem?

E. Wiedział bowiem, że przez zawiść Go wydali. A gdy on odbywał przewód sądowy, żona jego przysłała mu ostrzeżenie:

I. Nie miej nic do czynienia z tym Sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie wiele nacierpiałam się z Jego powodu.

E. Tymczasem arcykapłani i starsi namówili tłumy, żeby prosiły o Barabasa, a domagały się śmierci Jezusa. Pytał ich namiestnik:

I. Którego z tych dwóch chcecie, żebym wam uwolnił?

E. Odpowiedzieli:

T. Barabasa.

E. Rzekł do nich Piłat:

I. Cóż więc mam uczynić z Jezusem, którego nazywają Mesjaszem?

E. Zawołali wszyscy:

T. Na krzyż z Nim!

E. Namiestnik odpowiedział:

I. Cóż właściwie złego uczynił?

E. Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli:

T. Na krzyż z Nim!

E. Piłat widząc, że nic nie osiąga, a wzburzenie raczej wzrasta, wziął wodę i umył ręce wobec tłumy, mówiąc:

I. Nie jestem winny krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz.

E. A cały lud zawołał:

T. Krew Jego na nas i na dzieci nasze.

E. Wówczas uwolnił im Barabasa, a Jezusa kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyśmiany

Wtedy żołnierze namiestnika zabrali Jezusa z sobą do pretorium i zgromadzili koło Niego całą kohortę. Rozebrali Go z Jego szat i narzucili na Niego płaszcz szkarłatny. Uplótnszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę, a do prawej ręki dali Mu trzcinę. Potem przyklękali przed Nim i szydzili z Niego, mówiąc:

T. Witaj, królu żydowski!

E. Przy tym pluli na Niego, brali trzcinę i bili Go po głowie. A gdy Go wyszydzili, zdjęli z Niego płaszcz, włożyli na Niego własne Jego szaty i odprowadzili Go na ukrzyżowanie.

Droga krzyżowa

Wychodząc spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł krzyż Jezusa.

Gdy przyszli na miejsce zwane Golgotą, to znaczy Miejsce Czaszki, dali Mu pić wino zaprawione goryczą. Skosztował, ale nie chciał pić.

Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy. I siedząc, tam Go pilnowali. A nad głową Jego umieścili napis z podaniem Jego winy: To jest Jezus, król żydowski. Wtedy też ukrzyżowano z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

Wyszydzenie na krzyżu

Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go i potrząsali głowami, mówiąc:

T. Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, ocal sam siebie; jeśli jesteś Synem Bożym, zejść z krzyża.

E. Podobnie arcykapłani z uczonymi w Piśmie i starszymi, szydząc, powtarzali:

T. Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Jest królem Izraela: niechże teraz zejdzie z krzyża, a uwierzymy w Niego. Zaufał Bogu: niechże Go teraz wybawi, jeśli Go miłuje. Przecież powiedział: Jestem Synem Bożym.

E. Tak samo lżyli Go i złoczyńcy, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa

Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem:

✠ Eli, Eli, lema sabachthani?

E. To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Słyszając to, niektórzy ze stojących tam mówili:

T. On Eliasza woła.

E. Zaraz też jeden z nich pobiegł i wzięwszy gąbkę, napełnił ją octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić. Lecz inni mówili:

T. Poczekaj! Zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, aby Go wybawić.

E. A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Po śmierci Jezusa

A oto załona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać. Groby się otworzyły i wiele ciał świętych, którzy umarli, powstało. I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli do Miasta Świętego i ukazali się wielu.

Setnik zaś i jego ludzie, którzy odbywali straż przy Jezusie, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, zlékli się bardzo i mówili:

T. Prawdziwie, ten był Synem Bożym.

E. Było tam również wiele niewiast, które przypatrywały się z daleka. Szły one za Jezusem z Galilei i usługiwały Mu. Między nimi były: Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Józefa, oraz matka synów Zebedeusza.

Złożenie w grobie

Pod wieczór przyszedł zamożny człowiek z Arymatei, imieniem Józef, który też był uczniem Jezusa. On udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Wówczas Piłat kazał je wydać. Józef zabrał ciało, owinął je w czyste płótno i złożył w swoim nowym grobie, który kazał wykuć w skale. Przed wejście do grobu zatoczył duży kamień i odszedł. Lecz Maria Magdalena i druga Maria pozostały tam, siedząc naprzeciw grobu.

Nazajutrz, to znaczy po dniu Przygotowania, zebrali się arcykapłani i faryzeusze u Piłata i oznajmili:

T. Panie, przypomnieliśmy sobie, że ów oszust powiedział jeszcze za życia: Po trzech dniach powstanę. Każ więc zabezpieczyć grób aż do trzeciego dnia, żeby przypadkiem nie przyszli Jego uczniowie, nie wykradli Go i nie powiedzieli ludowi: Powstał z martwych. I będzie ostatecznie oszustwo gorsze niż pierwsze.

E. Rzekł im Piłat:

I. Macie straż: idźcie, zabezpieczcie grób, jak umiecie.

E. Oni poszli i zabezpieczyli grób opieczętowując kamień i stawiając straż.

Oto słowo Pańskie.

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Mateusza.

Jezus przed Piłatem

Jezusa zaś stawiono przed namiestnikiem. Namiestnik zadał Mu pytanie:

I. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Jezus odpowiedział:

✠ Tak, Ja nim jestem.

E. A gdy Go oskarżali arcykapłani i starsi, nic nie odpowiadał. Wtedy zapytał Go Piłat:

I. Nie słyszysz, jak wiele zeznają przeciw Tobie?

E. On jednak nie odpowiadał mu na żadne pytanie, tak że namiestnik bardzo się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród

A był zwyczaj, że na każde święto namiestnik uwalniał jednego więźnia, którego chcieli. Trzymano zaś wtedy znacznego więźnia, imieniem Barabasz. Gdy się więc zebraли, spytał ich Piłat:

I. Którego chcecie, żebym wam uwolnił, Barabasza czy Jezusa, zwanego Mesjaszem?

E. Wiedział bowiem, że przez zawiść Go wydali. A gdy on odbywał przewód sądowy, żona jego przysłała mu ostrzeżenie:

I. Nie miej nic do czynienia z tym Sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie wiele nacierpiałam się z Jego powodu.

E. Tymczasem arcykapłani i starsi namówili tłumy, żeby prosiły o Barabasza, a domagały się śmierci Jezusa. Pytał ich namiestnik:

I. Którego z tych dwóch chcecie, żebym wam uwolnił?

E. Odpowiedzieli:

T. Barabasza.

E. Rzekł do nich Piłat:

I. Cóż więc mam uczynić z Jezusem, którego nazywają

Mesjaszem?

E. Zawołali wszyscy:

T. Na krzyż z Nim!

E. Namiestnik odpowiedział:

I. Cóż właściwie złego uczynił?

E. Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli:

T. Na krzyż z Nim!

E. Piłat widząc, że nic nie osiąga, a wzburzenie raczej wzrasta, wziął wodę i umył ręce wobec tłumu, mówiąc:

I. Nie jestem winny krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz.

E. A cały lud zawołał:

T. Krew Jego na nas i na dzieci nasze.

E. Wówczas uwolnił im Barabasa, a Jezusa kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyśmiany

Wtedy żołnierze namiestnika zabrali Jezusa z sobą do pretorium i zgromadzili koło Niego całą kohortę. Rozebrali Go z Jego szat i narzucili na Niego płaszcz szkarłatny. Uplótnszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę, a do prawej ręki dali Mu trzcinę. Potem przyklękali przed Nim i szydzili z Niego, mówiąc:

T. Witaj, królu żydowski!

E. Przy tym pluli na Niego, brali trzcinę i bili Go po głowie. A gdy Go wyszydzili, zdjęli z Niego płaszcz, włożyli na Niego własne Jego szaty i odprowadzili Go na ukrzyżowanie.

Droga krzyżowa

Wychodząc spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł krzyż Jezusa. Gdy przyszli na miejsce zwane Golgotą, to znaczy Miejsce Czaszki, dali Mu pić wino zaprawione goryczą. Skosztował, ale nie chciał pić.

Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy. I siedząc, tam Go pilnowali. A nad głową Jego umieścili napis z podaniem Jego winy: To jest Jezus, król żydowski. Wtedy też ukrzyżowano z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej

stronie.

Wyszydzenie na krzyżu

Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go i potrząsali głowami, mówiąc:

T. Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, ocal sam siebie; jeśli jesteś Synem Bożym, zejź z krzyża.

E. Podobnie arcykapłani z uczonymi w Piśmie i starszymi, szydząc, powtarzali:

T. Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Jest królem Izraela: niechże teraz zejdzie z krzyża, a uwierzymy w Niego. Zaufał Bogu: niechże Go teraz wybawi, jeśli Go miłuje. Przecież powiedział: Jestem Synem Bożym.

E. Tak samo lżyli Go i złoczyńcy, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa

Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem:

✠ Eli, Eli, lema sabachthani?

E. To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Słyszając to, niektórzy ze stojących tam mówili:

T. On Eliasza woła.

E. Zaraz też jeden z nich pobiegł i wzięwszy gąbkę, napełnił ją octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić. Lecz inni mówili:

T. Poczekaj! Zobaczymy, czy przyjdzie Ełiasz, aby Go wybawić.

E. A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Po śmierci Jezusa

A oto zastona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać. Groby się otworzyły i wiele ciał świętych, którzy umarli, powstało. I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli

do Miasta Świętego i ukazali się wielu.

Setnik zaś i jego ludzie, którzy odbywali straż przy Jezusie, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, zlekli się bardzo i mówili:

T. Prawdziwie, ten był Synem Bożym.

Oto słowo Pańskie.

Niedziela Palmowa — B

Ewangelia dłuższa

Ewangelia w roku B, dłuższa

Mk 14, 1 – 15,47

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Marka.

Spisek przeciw Jezusom

E. Dwa dni przed Paschą i Świętem Przaśników arcykapłani i uczeni w Piśmie szukali sposobu, jak by Jezusa podstępnie ująć i zabić. Lecz mówili:

T. Tylko nie w czasie święta, by nie było wzburzenia między ludem.

Namaszczenie w Betanii

E. A gdy Jezus był w Betanii, w domu Szymona Trędowatego, i siedział za stołem, przyszła kobieta z alabastrowym flakonikiem prawdziwego olejku nardowego, bardzo drogiego. Stłukła flakonik i wylała Mu olejek na głowę. A niektórzy oburzali się, mówiąc między sobą:

T. Po co to marnowanie olejku? Wszak można było olejek ten sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim.

E. I przeciw niej szemrali. Lecz Jezus rzekł:

✠ Zostawcie ją; czemu sprawiacie jej przykrość? Dobry uczynek spełniła względem Mnie. Bo ubogich zawsze macie u siebie i kiedy zechcecie, możecie im dobrze czynić; lecz Mnie nie zawsze macie. Ona uczyniła, co mogła; już naprzód namaściła moje ciało na pogrzeb. Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek po całym świecie głosić

będą tę Ewangelię, będą również opowiadać na jej pamiętkę to, co uczyniła.

Zdrada Judasza

E. Wtedy Judasz Iskariota, jeden z Dwunastu, poszedł do arcykapłanów, aby im Go wydać. Gdy to usłyszeli, ucieszyli się i przyrzekli dać mu pieniądze. Odtąd szukał dogodnej sposobności, jak by Go wydać.

Przygotowanie Paschy

W pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie:

T. Gdzie chcesz, abyśmy poszli poczynić przygotowania, żebyś mógł spożyć Paschę?

E. I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem:

✠ Idźcie do miasta, a spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim i tam, gdzie wejdzie, powiedzcie gospodarzowi: Nauczyciel pyta: gdzie jest dla Mnie izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami? On wskaże wam na górze salę dużą, usłaną i gotową. Tam przygotujcie dla nas.

E. Uczniowie wybrali się i przyszli do miasta, gdzie znaleźli, tak jak im powiedział, i przygotowali Paschę.

Zapowiedź zdrady

Z nastaniem wieczoru przyszedł tam razem z Dwunastoma. A gdy zajęli miejsca i jedli, Jezus rzekł:

✠ Zaprawdę powiadam wam: jeden z was Mnie zdradzi, ten, który je ze Mną.

E. Zaczęli się smucić i pytać jeden po drugim:

T. Czyżbym ja?

E. On im rzekł:

✠ Jeden z Dwunastu, ten, który ze Mną rękę zanurza w misie. Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak o Nim jest napisane, lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził.

Ustanowienie Eucharystii

E. A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dał im mówiąc:

✠ Bierzcie, to jest Ciało moje.

E. Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich:

✠ To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w królestwie Bożym.

Przepowiednia zaparcia się Piotra

E. Po odśpiewaniu hymnu wyszli w stronę Góry Oliwnej. Wtedy Jezus im rzekł:

✠ Wszyscy zwątpicie we Mnie. Jest bowiem napisane: Uderzę pasterza, a rozproszą się owce. Lecz gdy powsta-
nę, uprzedzę was do Galilei.

E. Na to rzekł Mu Piotr:

T. Choćby wszyscy zwątpili, ale nie ja.

E. Odpowiedział mu Jezus:

✠ Zaprawdę powiadam ci: dzisiaj, tej nocy, zanim kogut dwa razy zapieje, ty trzy razy się Mnie wyprzesz.

E. Lecz on tym bardziej zapewniał:

T. Choćby mi przyszło umrzeć z Tobą, nie wyprę się Ciebie.

E. I wszyscy tak samo mówili.

Modlitwa i trwoga konania

A kiedy przyszli do ogrodu zwanego Getsemani, rzekł Jezus do swoich uczniów:

✠ Usiądźcie tutaj, Ja tymczasem będę się modlił.

E. Wziął ze sobą Piotra, Jakuba i Jana i począł drzeć i odczuwać trwogę. I rzekł do nich:

✠ Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie.

E. I odszedłszy nieco dalej, upadł na ziemię i modlił się, żeby, jeśli to możliwe, ominęła Go ta godzina. I mówił:

✠ Abba, Ojczy, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode Mnie. Lecz nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty.

E. Potem wrócił i zastał ich śpiących. Rzekł do Piotra:

✠ Szymonie, śpisz? Jednej godziny nie mogłeś czuwać? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.

E. Odszedł znowu i modlił się, powtarzając te same słowa. Gdy wrócił, zastał ich śpiących, gdyż oczy ich były snem zmorzone, i nie wiedzieli, co Mu odpowiedzieć.

Gdy przyszedł po raz trzeci, rzekł do nich:

✠ Śpicie dalej i odpoczywacie? Dostyc. Przyszła godzina, oto Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy, oto zbliża się mój zdrajca.

Pojmanie Jezusa

E. I zaraz, gdy On jeszcze mówił, zjawił się Judasz, jeden z Dwunastu, a z nim zgraja z mieczami i kijami wysłana przez arcykapłanów, uczonych w Piśmie i starszych. A zdrajca dał im taki znak:

T. Ten, którego pocałuję, to On; chwycicie Go i prowadźcie ostrożnie.

E. Skoro tylko przyszedł, przystąpił do Jezusa i rzekł: T. Rabbi!

E. i pocałował Go. Tamci zaś rzucili się na Niego i pochwycili Go. A jeden z tych, którzy tam stali, dobył miecza, uderzył sługę najwyższego kapłana i odciął mu ucho.

A Jezus rzekł do nich:

✠ Wyszliście z mieczami i kijami, jak na zbójcę, żeby Mnie pochwycić. Codziennie nauczałem u was w świątyni, a nie pojmaliście Mnie. Ale Pisma muszą się wypełnić.

E. Wtedy opuścili Go wszyscy i uciekli. A pewien młodzieniec szedł za Nim, odziany prześcieradłem na gołym ciele. Chcieli go chwycić, lecz on zostawił prześcieradło i bez odzienia uciekł od nich.

Jezus przed Wysoką Radą

A Jezusa zaprowadzili do najwyższego kapłana, u którego zebrali się wszyscy arcykapłani, starsi i uczeni w Piśmie. Piotr zaś szedł za Nim z daleka aż na dziedziniec pałacu najwyższego kapłana. Tam siedział między służbą i grzał się przy ogniu.

Tymczasem arcykapłani i cała Wysoka Rada szukali świadectwa przeciw Jezusowi, aby Go zgładzić, lecz nie znaleźli. Wielu wprawdzie zeznawało fałszywie przeciwko Niemu, ale świadectwa te nie były zgodne. A niektórzy wystąpili i zeznali fałszywie przeciw Niemu: **T.** Myśmy słyszeli, jak On mówił: Ja zburzę ten przybytek uczyniony ludzką ręką i w ciągu trzech dni zbuduję inny, nie ręką ludzką uczyniony.

E. Lecz i w tym ich świadectwo nie było zgodne.

Wtedy najwyższy kapłan wystąpił na środek i zapytał Jezusa

T. Nic nie odpowiadasz na to, co oni zeznają przeciw Tobie?

E. Lecz On milczał i nic nie odpowiedział. Najwyższy kapłan zapytał Go ponownie:

T. Czy Ty jesteś Mesjaszem, Synem Błogosławionego?

E. Jezus odpowiedział:

✠ Ja jestem. Ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego z obłokami niebieskimi.

E. Wówczas najwyższy kapłan rozdarł swoje szaty i rzekł:

T. Na cóż nam jeszcze potrzeba świadków? Słyszeliście bluźnierstwo. Cóż wam się zdaje?

E. Oni zaś wszyscy wydali wyrok, że winien jest śmierci. I niektórzy zaczęli pluć na Niego; zakrywali Mu twarz, policzkowali Go i mówili:

T. Prorokój.

E. Także słudzy bili Go pięściami po twarzy.

Zaparcie się Piotra

Kiedy Piotr był na dole na dziedzińcu, przyszła jedna ze służących najwyższego kapłana. Zobaczywszy Piotra grzejącego się, przypatrzyła mu się i rzekła:

T. I tyś był z Nazarejczykiem Jezusem.

E. Lecz on zaprzeczył temu, mówiąc:

T. Nie wiem i nie rozumiem, co mówisz.

E. I wyszedł na zewnątrz do przedsionka, a kogut zapiął. Służąca, widząc go, znowu zaczęła mówić do tych, którzy

tam stali:

T. To jest jeden z nich.

E. A on ponownie zaprzeczył. Po chwili ci, którzy tam stali, mówili znowu do Piotra:

T. Na pewno jesteś jednym z nich, jesteś także Galilejczykiem.

E. Lecz on począł się zaklinać i przysięgać:

T. Nie znam tego człowieka, o którym mówicie.

E. I w tej chwili kogut powtórnie zapiał. Wspomniał Piotr na słowa, które mu powiedział Jezus: Pierwej, nim kogut dwa razy zapieje, trzy razy Mnie się wyprzesz. I wybuchnął płaczem.

Jezus przed Piłatem

Zaraz wczesnym rankiem arcykapłani wraz ze starszymi i uczonymi w Piśmie i cała Wysoka Rada powzięli uchwałę. Kazali Jezusa związanego odprowadzić i wydali Go Piłatowi. Piłat zapytał Go:

T. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Odpowiedział mu:

✠ Tak, Ja nim jestem.

E. Arcykapłani zaś oskarżali Go o wiele rzeczy. Piłat ponownie Go zapytał:

T. Nic nie odpowiadasz? Zważ, o jakie rzeczy Cię oskarżają.

E. Lecz Jezus nic już nie odpowiedział, tak że Piłat się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród

Na każde zaś święto miał zwyczaj uwalniać im jednego więźnia, którego żądali. A był tam jeden, zwany Barabaszem, uwięziony z buntownikami, którzy w rozruchu popełnili zabójstwo. Tłum przyszedł i zaczął domagać się tego, co zawsze im czynił. Piłat im odpowiedział:

T. Jeśli chcecie, uwolnię wam króla żydowskiego?

E. Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali Go przez zawiść. Lecz arcykapłani podburzyli tłum, żeby uwolnił im raczej Barabasza. Piłat ponownie ich zapytał:

T. Cóż więc mam uczynić z Tym, którego nazywacie królem żydowskim?

E. Odpowiedzieli mu krzykiem:

T. Ukrzyżuj Go!

E. Piłat odparł:

T. Co więc złego uczynił?

E. Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli:

T. Ukrzyżuj Go!

E. Wtedy Piłat, chcąc zadowolić tłum, uwolnił im Barabasza, Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyśmiany

Żołnierze zaprowadzili Go na wewnętrzny dziedziniec, czyli pretorium, i zwołali całą kohortę. Ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia, włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrawiać:

T. Witaj, królu żydowski!

E. Przy tym bili Go trzcina po głowie, pluli na Niego i, przyklękając, oddawali Mu hołd. A gdy Go wyszydzili, zdjęli z Niego purpurę i włożyli na Niego własne Jego szaty.

Droga krzyżowa

Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować. I przymusili niejakiego Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufa, który wracał z pola i właśnie przechodził, żeby niósł krzyż Jego. Przyprawdzili Go na miejsce Golgota, to znaczy Miejsce Czaszki.

Ukrzyżowanie

Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać. A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: Król żydowski. Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony.

Wyszydzenie na krzyżu

Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrząsali głowami, mówiąc:

T. Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, zejź z krzyża i ocal samego siebie.

E. Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili:

T. Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejź z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli.

E. Lżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa

A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem:

✠ Eloi, Eloi, lama sabachthani.

E. To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili:

T. Patrz, woła Eliasza.

E. Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić, mówiąc:

T. Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć z krzyża.

E. Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Po śmierci Jezusa

A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł:

T. Prawdziwie, ten człowiek był Synem Bożym.

E. Były tam również niewiasty, które przypatrywały się z daleka, między nimi Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba Mniejszego i Józefa, i Salome. Kiedy przebywał w Galilei, one towarzyszyły Mu i usługiwały. I było wiele innych, które razem z Nim przyszły do Jerozolimy.

Pogrzeb Jezusa

Pod wieczór już, ponieważ było Przygotowanie, czyli dzień przed szabatem, przyszedł Józef z Arymatei, poważany członek Rady, który również wyczekiwał królestwa

Bożego. Śmiało udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Piłat zdziwił się, że już skonał. Kazał przywołać setnika i pytał go, czy już dawno umarł. Upewniony przez setnika, podarował ciało Józefowi. Ten kupił płótno, zdjął Jezusa z krzyża, owinał w płótno i złożył w grobie, który wykuty był w skale. Przed wejście do grobu zatoczył kamień. A Maria Magdalena i Maria, matka Józefa, przyglądały się, gdzie Go złożono.

Oto słowo Pańskie.

Ewangelia krótsza

Ewangelia w roku B, krótsza

Mk 15, 1 – 39

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Marka.

Jezus przed Piłatem

E. Wczesnym rankiem arcykapłani wraz ze starszymi i uczonymi w Piśmie i cała Wysoka Rada powzięli uchwałę. Kazali Jezusa związanego odprowadzić i wydali Go Piłatowi. Piłat zapytał Go:

T. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Odpowiedział mu:

✠ Tak, Ja nim jestem.

E. Arcykapłani zaś oskarżali Go o wiele rzeczy. Piłat ponownie Go zapytał:

T. Nic nie odpowiadasz? Zważ, o jakie rzeczy Cię oskarżają.

E. Lecz Jezus nic już nie odpowiedział, tak że Piłat się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród

Na każde zaś święto miał zwyczaj uwalniać im jednego więźnia, którego żądali. A był tam jeden, zwany Barabaszem, uwięziony z buntownikami, którzy w rozruchu popełnili zabójstwo. Tłum przyszedł i zaczął domagać się tego, co zawsze im czynił. Piłat im odpowiedział:

T. Jeśli chcecie, uwolnię wam króla żydowskiego?

E. Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali Go przez za-

wieść. Lecz arcykapłani podburzyli tłum, żeby uwolnił im raczej Barabasa. Piłat ponownie ich zapytał:

T. Cóż więc mam uczynić z Tym, którego nazywacie królem żydowskim?

E. Odpowiedzieli mu krzykiem:

T. Ukrzyżuj Go!

E. Piłat odparł:

T. Co więc złego uczynił?

E. Lecz oni jeszcze głośniejszym krzykiem:

T. Ukrzyżuj Go!

E. Wtedy Piłat, chcąc zadowolić tłum, uwolnił im Barabasa, Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyśmiany

Żołnierze zaprowadzili Go na wewnętrzny dziedziniec, czyli pretorium, i zwołali całą kohortę. Ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia, włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrawiać:

T. Witaj, królu żydowski!

E. Przy tym bili Go trzcina po głowie, pluli na Niego i, przyklękając, oddawali Mu hołd. A gdy Go wyszdzili, zdjęli z Niego purpurę i włożyli na Niego własne Jego szaty.

Droga krzyżowa

Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować. I przymusili niejakiego Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufa, który wracał z pola i właśnie przechodził, żeby niósł krzyż Jego. Przeprowadzili Go na miejsce Golgota, to znaczy Miejsce Czaszki.

Ukrzyżowanie

Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać. A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: Król żydowski. Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony.

Wyszydzenie na krzyżu

Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrząsali głowami, mówiąc:

T. Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, zejź z krzyża i ocal samego siebie.

E. Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili:

T. Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdzie z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli.

E. Lżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa

A gdy nadeszła godzina szоста, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem:

✠ Eloi, Eloi, lama sabachthani.

E. To znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili:

T. Patrz, woła Eliasza.

E. Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić, mówiąc:

T. Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć z krzyża.

E. Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Po śmierci Jezusa

A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł: **T.** Prawdziwie, ten człowiek był Synem Bożym.

Oto słowo Pańskie.

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Łukasza.

Ostatnia Pascha

E. Gdy nadeszła pora, Jezus zajął miejsce u stołu, a z Nim Apostołowie. Wtedy rzekł do nich:

✠ Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiać. Albowiem powiadam wam: Już jej spożywać nie będę, aż się spełni w królestwie Bożym.

E. Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, powiedział:

✠ Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże.

Ustanowienie Eucharystii

E. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał, mówiąc:

✠ To jest Ciało moje, które za was będzie wydane; czyńcie to na moją pamiątkę.

E. Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc:

✠ Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana.

Zapowiedź zdrady

Lecz oto ręka mojego zdrajcy jest ze Mną na stole. Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi według tego, jak jest postanowione, lecz biada temu człowiekowi, przez którego będzie wydany.

E. A oni zaczęli wypytywać jeden drugiego, kto by mógł spośród nich to uczynić.

Spór o pierwszeństwo

Powstał również spór między nimi o to, który z nich zdaje się być największy. Lecz On rzekł do nich:

✠ Królowie narodów panują nad nimi, a ich władcy przyjmują nazwę dobroczyńców. Wy zaś nie tak macie

postępować. Lecz największy między wami niech będzie jak najmłodszy, a przełożony jak sługa. Któż bowiem jest większy? Czy ten, kto siedzi za stołem, czy ten, kto służy? Czyż nie ten, kto siedzi za stołem? Otóż Ja jestem pośród was jak ten, kto służy.

Wyście wytrwali przy Mnie w moich przeciwnościach. Dlatego i Ja przekazuję wam królestwo, jak Mnie przekazał je mój Ojciec: abyście w królestwie moim jedli i pili przy moim stole oraz żebyście zasiadali na tronach i sądzili dwanaście pokoleń Izraela.

Obietnica dana Piotrowi

Szymonie, Szymonie, oto szatan domagał się, żebyś was przesiać jak pszenicę; ale Ja proszę za tobą, żeby nie ustała twoja wiara. Ty ze swej strony utwierdzaj swoich braci.

E. On zaś powiedział:

T. Panie, z Tobą gotów jestem iść nawet do więzienia i na śmierć.

E. Lecz Jezus odrzekł:

✠ Powiadam ci, Piotrze, nie zapieje dziś kogut, a ty trzy razy wyprzesz się tego, że Mnie znasz.

Chwila walki

E. I rzekł do nich:

✠ Czy brak wam było czego, kiedy was posyłałem bez trzosa, bez torby i bez sandałów?

E. Oni odpowiedzieli:

T. Niczego.

E. Mówił dalej:

✠ Lecz teraz kto ma trzos, niech go weźmie; tak samo torbę; a kto nie ma, niech sprzeda swój płaszcz i kupi miecz. Albowiem powiadam wam: to, co jest napisane, musi się spełnić na Mnie: Zaliczony został do złoczyńców. To bowiem, co się do Mnie odnosi, dochodzi kresu.

E. Oni rzekli:

T. Panie, tu są dwa miecze.

E. Odpowiedział im:

✠ Wystarczy.

Modlitwa i trwoga konania

E. Potem wyszedł i udał się, według zwyczaju, na Górę Oliwną; towarzyszyli Mu także uczniowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich:

✠ Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie.

E. A sam oddalił się od nich na odległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się tymi słowami:

✠ Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich. Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie.

E. Wtedy ukazał Mu się anioł z nieba i umacniał Go. Pograżony w udręce jeszcze usilniej się modlił, a Jego pot był jak gęste krople krwi, sączące się na ziemię. Gdy wstał od modlitwy i przyszedł do uczniów, zastał ich śpiących ze smutku. Rzekł do nich:

✠ Czemu śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie.

Pojmanie Jezusa

E. Gdy On jeszcze mówił, oto zjawił się tłum. A jeden z Dwunastu, imieniem Judasz, szedł na ich czele i zbliżył się do Jezusa, aby Go pocałować. Jezus rzekł do niego:

✠ Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego?

E. Towarzysze Jezusa widząc, na co się zanosi, zapytali:

T. Panie, czy mamy uderzyć mieczem?

E. I któryś z nich uderzył sługę najwyższego kapłana, i odciął mu prawe ucho. Lecz Jezus powiedział:

✠ Przestańcie, dosyć.

E. I dotknąwszy ucha, uzdrowił go. Do arcykapłanów zaś, dowódców straży świątynnej i starszych, którzy wyszli przeciw Niemu, Jezus rzekł:

✠ Wyszliście z mieczami i kijami jak na zbójcę? Gdy codziennie bywałem u was w świątyni, nie podnieśliście rąk na Mnie, lecz to jest wasza godzina i panowanie ciemności.

Zaparcie się Piotra

E. Schwycili Go więc, uprowadzili i zawiedli do domu najwyższego kapłana. A Piotr szedł z daleka. Gdy roznie-

cili ogień na środku dziedzińca i zasiedli wkoło, Piotr usiadł także między nimi. A jakaś służąca, zobaczywszy go siedzącego przy ogniu, przyjrzała mu się uważnie i rzekła:

T. I ten był razem z Nim.

E. Lecz on zaprzeczył temu, mówiąc:

T. Kobieto, nie znam Go.

E. Po chwili zobaczył go ktoś inny i rzekł:

T. I ty jesteś jednym z nich.

E. Piotr odrzekł:

T. Człowieku, nie jestem.

E. Po upływie prawie godziny jeszcze ktoś inny począł zawzięcie twierdzić:

T. Na pewno i ten był razem z Nim; jest przecież Galilejczykiem.

E. Piotr zaś rzekł:

T. Człowieku, nie wiem, co mówisz.

E. I w tej chwili, gdy on jeszcze mówił, kogut zapiał. A Pan obrócił się i spojrzał na Piotra. Wspomniał Piotr na słowo Pana, jak mu powiedział: Dziś, zanim kogut zapieje, trzy razy się Mnie wyprzesz. Wyszedł na zewnątrz i gorzko zapłakał.

Jezus wyszydzony

Tymczasem ludzie, którzy pilnowali Jezusa, naigrawali się z Niego i bili Go. Zastaniali Mu oczy i pytali:

T. Prorokuj, kto Cię uderzył.

E. Wiele też innych obelg miotali przeciw Niemu.

Wobec Wysokiej Rady

Skoro dzień nastał, zebrała się starszyzna ludu, arcykapłani i uczeni w Piśmie i kazali przyprowadzić Go przed swoją Radę. Rzekli:

T. Jeśli Ty jesteś Mesjaszem, powiedz nam.

E. On im odrzekł:

✠ Jeśli wam powiem, nie uwierzycie Mi, i jeśli was zapytam, nie dacie Mi odpowiedzi. Lecz odtąd Syn Człowieczy siedzieć będzie po prawej stronie Wszechmocy Bożej.

E. Zawołali wszyscy:

T. Więc Ty jesteś Synem Bożym?

E. Odpowiedział im:

✠ Tak. Jestem Nim.

E. A oni zawołali:

T. Na co nam jeszcze potrzeba świadectwa? Sami przecież słyszeliśmy z ust Jego.

Jezus przed Piłatem

E. Teraz całe ich zgromadzenie powstało i poprowadzili Go przed Piłata. Tam zaczęli oskarżać Go:

T. Stwierdziliśmy, że ten człowiek podburza nasz naród, że odwodzi od płacenia podatków Cezarowi i że siebie podaje za Mesjasza-Króla.

E. Piłat zapytał Go:

T. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Jezus odpowiedział mu:

✠ Tak, Ja nim jestem.

E. Piłat więc oświadczył arcykapłanom i tłumom:

T. Nie znajduję żadnej winy w tym człowieku.

E. Lecz oni nastawali i mówili:

T. Podburza lud, szerząc swą naukę po całej Judei, od Galilei, gdzie rozpoczął, aż dotąd.

E. Gdy Piłat to usłyszał, zapytał, czy człowiek ten jest Galilejczykiem. A gdy się upewnił, że jest spod władzy Heroda, odesłał Go do Heroda, który w tych dniach również przebywał w Jerozolimie.

Jezus przed Herodem

Na widok Jezusa Herod bardzo się ucieszył. Od dawna bowiem chciał Go ujrzeć, ponieważ słyszał o Nim i spodziewał się, że zobaczy jaki znak, zdziałany przez Niego. Zasypał Go też wieloma pytaniami, lecz Jezus nic mu nie odpowiedział. Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie stali i gwałtownie Go oskarżali. Wówczas wzgardził Nim Herod wraz ze swoją strażą; na pośmiewisko kazał ubrać Go w lśniący płaszcz i odesłał do Piłata. W tym dniu Herod i Piłat stali się przyjaciółmi. Przedtem bowiem żyli z sobą w nieprzyjaźni.

Jezus ponownie przed Piłatem

Piłat więc kazał zwołać arcykapłanów, członków Wyso-

kiej Rady oraz lud i rzekł do nich:

T. Przywiedliście mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Otóż ja przesłuchałem Go wobec was i nie znalazłem w Nim żadnej winy w sprawach, o które Go oskarżacie. Ani też Herod, bo odesłał Go do nas; a oto nie popełnił On nic godnego śmierci. Każę Go więc wychłostać i uwolnię.

Jezus odrzucony przez swój naród

E. A był obowiązany uwalniać im jednego na święta. Zawołali więc wszyscy razem:

T. Strać Tego, a uwolnij nam Barabasa.

E. Był on wtrącony do więzienia za jakiś rozruch powstały w mieście i za zabójstwo. Piłat, chcąc uwolnić Jezusa, ponownie przemówił do nich. Lecz oni wołali:

T. Ukrzyżuj, ukrzyżuj Go.

E. Zapytał ich po raz trzeci:

T. Cóż On złego uczynił? Nie znalazłem w Nim nic zasługującego na śmierć. Każę Go więc wychłostać i uwolnię.

E. Lecz oni nalegali z wielkim wrzaskiem, domagając się, aby Go ukrzyżowano; i wzmagaly się ich krzyki. Piłat więc zawyrokował, żeby ich żądanie zostało spełnione. Uwolnił im tego, którego się domagali, a który za rozruch i zabójstwo był wtrącony do więzienia; Jezusa zaś zdał na ich wolę.

Droga krzyżowa

Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem.

A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł:

✠ Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: Szczęśliwe niepłodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły. Wtedy zaczną wołać do gór: Padnijcie na nas; a do pagórków: Przykryjcie nas! Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią,

cóż się stanie z suchym?

E. Prowadzono też dwóch innych, złoczyńców, aby ich z Nim stracić.

Ukrzyżowanie

Gdy przyszli na miejsce, zwane Czaszką, ukrzyżowali tam Jęgo i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jęgo stronie. Lecz Jezus mówił:

✠ Ojczy, przebaczy im, bo nie wiedzą, co czynią.

E. Potem rozdzielili między siebie Jęgo szaty, rzucając losy.

Wyszydzenie na krzyżu

A lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwiąco mówili:

T. Innych wybawiać, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym.

E. Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc:

T. Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie.

E. Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: To jest król żydowski.

Dobry łotr

Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu:

T. Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas.

E. Lecz drugi, karcąc go, rzekł:

T. Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież — sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił.

E. I dodał:

T. Jęzu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa.

E. Jezus mu odpowiedział:

✠ Zaprawdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju.

Śmierć Jezusa

E. Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem:

✠ Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mojego.

E. Po tych słowach wyzionął ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Po śmierci Jezusa

Na widok tego, co się działo, setnik oddał chwałę Bogu i mówił:

T. Istotnie, człowiek ten był sprawiedliwy.

E. Wszystkie też tłumy, które zbiegły się na to widowisko, gdy zobaczyły, co się działo, wracały bijąc się w piersi. Wszyscy Jego znajomi stali z daleka; a również niewiasty, które Mu towarzyszyły od Galilei, przypatrywały się temu.

Pogrzeb Jezusa

Był tam człowiek prawy i sprawiedliwy, imieniem Józef, członek Wysokiej Rady. Nie przystał on na ich uchwałę i postępowanie. Był z miasta żydowskiego Arymatei, i oczekiwał królestwa Bożego. On to udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Zdjął je z krzyża, owinął w płótno i złożył w grobie, wykutym w skale, w którym nikt jeszcze nie był pochowany. Był to dzień Przygotowania i szabat się rozjaśniał.

Były przy tym kobiety, które z Nim przyszły z Galilei.. Obejrzały grób i w jaki sposób zostało złożone ciało Jezusa. Po powrocie przygotowały wonności i olejki; lecz zgodnie z przykazaniem zachowały spoczynek szabatu.

Oto słowo Pańskie.

Jezus przed Piłatem

E. Starsi ludu, arcykapłani i uczeni w Piśmie powstali i poprowadzili Jezusa przed Piłata. Tam zaczęli oskarżać Go: **T.** Stwierdziliśmy, że ten człowiek podburza nasz naród, że odwodzi od płacenia podatków Cezarowi i że siebie podaje za Mesjasza-Króla.

E. Piłat zapytał Go:

T. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Jezus odpowiedział mu:

✠ Tak, Ja nim jestem.

E. Piłat więc oświadczył arcykapłanom i tłumom:

T. Nie znajduję żadnej winy w tym człowieku.

E. Lecz oni nastawali i mówili:

T. Podburza lud, szerząc swą naukę po całej Judei, od Galilei, gdzie rozpoczął, aż dotąd.

E. Gdy Piłat to usłyszał, zapytał, czy człowiek ten jest Galilejczykiem. A gdy się upewnił, że jest spod władzy Heroda, odesłał Go do Heroda, który w tych dniach również przebywał w Jerozolimie.

Jezus przed Herodem

Na widok Jezusa Herod bardzo się ucieszył. Od dawna bowiem chciał Go ujrzeć, ponieważ słyszał o Nim i spodziewał się, że zobaczy jaki znak, zdziałany przez Niego. Zasypał Go też wieloma pytaniami, lecz Jezus nic mu nie odpowiedział. Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie stali i gwałtownie Go oskarżali. Wówczas wzgardził Nim Herod wraz ze swoją strażą; na pośmiewisko kazał ubrać Go w lśniący płaszcz i odesłał do Piłata. W tym dniu Herod i Piłat stali się przyjaciółmi. Przedtem bowiem żyli z sobą w nieprzyjaźni.

Jezus ponownie przed Piłatem

Piłat więc kazał zwołać arcykapłanów, członków Wysokiej Rady oraz lud i rzekł do nich:

T. Przywiedliście mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Otóż ja przesłuchałem Go wobec was i nie znalazłem w Nim żadnej winy w sprawach, o które Go oskarżacie. Ani też Herod, bo odesłał Go do nas; a oto

nie popełnił On nic godnego śmierci. Każę Go więc wychłostać i uwolnić.

Jezus odrzucony przez swój naród

E. A był obowiązany uwalniać im jednego na święta. Zawołali więc wszyscy razem:

T. Strać Tego, a uwolnij nam Barabasza.

E. Był on wtrącony do więzienia za jakiś rozruch powstały w mieście i za zabójstwo. Piłat, chcąc uwolnić Jezusa, ponownie przemówił do nich. Lecz oni wołali:

T. Ukrzyżuj, ukrzyżuj Go.

E. Zapytał ich po raz trzeci:

T. Cóż On złego uczynił? Nie znalazłem w Nim nic zasługującego na śmierć. Każę Go więc wychłostać i uwolnić.

E. Lecz oni nalegali z wielkim wrzaskiem, domagając się, aby Go ukrzyżowano; i wzmagaly się ich krzyki. Piłat więc zawyrokował, żeby ich żądanie zostało spełnione. Uwolnił im tego, którego się domagali, a który za rozruch i zabójstwo był wtrącony do więzienia; Jezusa zaś zdał na ich wolę.

Droga krzyżowa

Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem.

A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł:

✠ Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: Szczęśliwe niepłodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły. Wtedy zaczną wołać do gór: Padnijcie na nas; a do pagórków: Przykryjcie nas! Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, cóż się stanie z suchym?

E. Prowadzono też dwóch innych, złoczyńców, aby ich z Nim stracić.

Ukrzyżowanie

Gdy przyszli na miejsce, zwane Czaszką, ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Lecz Jezus mówił:

✠ Ojczy, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią.

E. Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.

Wyszydzenie na krzyżu

A lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwiąco mówili:

T. Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym.

E. Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc:

T. Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie.

E. Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: To jest król żydowski.

Dobry lotr

Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu:

T. Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas.

E. Lecz drugi, karcąc go, rzekł:

T. Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież — sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił.

E. I dodał:

T. Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa.

E. Jezus mu odpowiedział:

✠ Zaprawdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju.

Śmierć Jezusa

E. Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zaśłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem:

✠ Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mojego.

E. Po tych słowach wyzionął ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Po śmierci Jezusa

Na widok tego, co się działo, setnik oddał chwałę Bogu i mówił:

T. Istotnie, człowiek ten był sprawiedliwy.

E. Wszystkie też tłumy, które zbiegły się na to widowisko, gdy zobaczyły, co się działo, wracały bijąc się w piersi. Wszyscy Jego znajomi stali z daleka; a również niewiasty, które Mu towarzyszyły od Galilei, przypatrywały się temu.

Oto słowo Pańskie.

Wielki Poniedziałek

Pierwsze czytanie

Sługa Boży ofiarowany za zbawienie świata

Iz 42, 1-7

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

To mówi Pan:

«Oto mój Sługa, którego podtrzymuję. Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął; On przyniesie narodom Prawo. Nie będzie wołał ni podnosił głosu, nie da słyszeć krzyku swego na dworze. Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zagasi knotka o nikłym płomyku. On z mocą ogłosi Prawo, nie zniechęci się ani nie załamie, aż utrwali Prawo na ziemi, a Jego pouczenia wyczekują wyspy».

Tak mówi Pan Bóg, który stworzył i rozpiął niebo, rozpostarł ziemię wraz z jej plonami, dał ludziom na niej dech ożywczy i tchnienie tym, co po niej chodzą:

«Ja, Pan, powołałem Cię słusznie, ująłem Cię za rękę i ukształtowałem, ustanowiłem cię przymierzem dla ludzi, światłością dla narodów, abyś otworzył oczy niewidomym, ażebyś z zamknięcia wypuścił jeńców, z więzienia tych, co mieszkają w ciemności».

Oto słowo Boże.

Psalm

Psalm responsoryjny

Ps 27 (26), 1. 2. 3. 13-14 (R.: 1a)

Refren: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

- 1 Pan światłem i zbawieniem moim, *
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia, *
przed kim miałbym czuć trwogę?

Refren.

- 2 Gdy mnie osaczają złoczyńcy, *
którzy chcą mnie pożreć,
oni sami, moi wrogowie i nieprzyjaciele *
chwieją się i padają.

Refren.

- 3 Nawet gdy wrogowie staną przeciw mnie obozem, *
moje serce nie poczuje strachu.
Choćby napadnięto mnie zbrojnie, *
nawet wtedy zachowam swą ufność.

Refren.

- 13 Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.

- 14 Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Witaj nasz Królu i Zbawicielu,
Ty sam zlitowałeś się nad grzesznymi.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Namaszczenie w Betanii

J 12, 1-11

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Na sześć dni przed Paschą Jezus przybył do Betanii, gdzie mieszkał Łazarz, którego Jezus wskrzesił z martwych. Urządzono tam dla Niego ucztę. Marta posługiwała, a Łazarz był jednym z zasiadających z Nim przy stole. Maria zaś wzięła funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego i namaściła Jezusowi nogi, a włosami swymi je otarła. A dom napełnił się wonią olejku.

Na to rzekł Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jego, ten, który miał Go wydać: «Czemu to nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ich ubogim?» Powiedział zaś to nie dlatego, jakoby dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano.

Na to Jezus powiedział: «Zostaw ją! Przechowała to, aby Mnie namaścić na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie».

Wielki tłum Żydów dowiedział się, że tam jest; a przybyli nie tylko ze względu na Jezusa, ale także by ujrzeć Łazarza, którego wskrzesił z martwych. Arcykapłani zatem postanowili stracić również Łazarza, gdyż wielu z jego powodu odłączyło się od Żydów i uwierzyło w Jezusa.

Oto słowo Pańskie.

Wielki Wtorek

Pierwsze czytanie

Zbawienie dotrze aż do krańców ziemi

Iz 49, 1-6

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Postuchajcie mnie, wyspy; ludy najdalsze, uważajcie: Pan mnie powołał już z łona mej matki, od jej wnętrzości wspomniał moje imię. Ostрым mieczem uczynił me usta, w cieniu swej ręki mnie ukrył. Uczynił ze mnie strzałę zaostrzoną, utaił mnie w swoim kołczanie.

I rzekł mi: «Tyś Sługą moim, Izraelu, w tobie się rozstawię». Ja zaś mówiłem: «Próżno się trudziłem, na darmo i na nic zużyłem me siły. Lecz moje prawo jest u Pana i moja nagroda u Boga mego». Wstawiłem się w oczach Pana, Bóg mój stał się moją siłą.

A teraz przemówił Pan, który mnie ukształtował od urodzenia na swego Sługę, bym nawrócił do Niego Jakuba i zgromadził Mu Izraela. A mówił: «To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 71 (70), 1-2. 3-4a. 5-66ab. 15 i 17 (R.: por. 15)

Refren: Będę wystawiał Twoją sprawiedliwość.

- 1 W Tobie, Panie, ucieczka moja, *
niech wstydu nie zaznam na wieki.
- 2 Wyzwól mnie i ratuj w Twej sprawiedliwości, *
nakłoń ku mnie swe ucho i ześlij ocalenie.

Refren.

- 3 Bądź dla mnie skałą schronienia *
i zamkiem warownym, aby mnie ocalić,
bo Ty jesteś moją opoką i twierdzą. *
- 4 Boże mój, wyrwij mnie z rąk niegodziwca.

Refren.

- 5 Bo Ty, mój Boże, jesteś moją nadzieją, *
Panie, Tobie ufam od lat młodości.
- 6 Ty byłeś moją podporą od dnia narodzin, *
od łona matki moim opiekunem.

Refren.

- 15 Moje usta będą głosiły Twoją sprawiedliwość †
i przez cały dzień Twoją pomoc, *
bo nawet nie znam jej miary.
- 17 Boże, Ty mnie nauczyłeś od mojej młodości *

i do tej chwili głoszę Twoje cuda.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Witaj, nasz Królu, posłuszny woli Ojca,
jak cichego baranka na zabicie
zaprowadzono Ciebie na ukrzyżowanie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Zapowiedź zdrady Judasza i zaparcia się Piotra

J 13, 21-33. 36-38

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus w czasie wieczerzy z uczniami swymi doznał głębokiego wzruszenia i tak oświadczył: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeden z was Mnie zdradzi». Spoglądali uczniowie jeden na drugiego niepewni, o kim mówi.

Jeden z uczniów Jego, ten, którego Jezus miłował, spoczywał na Jego piersi. Jemu to dał znak Szymon Piotr i rzekł do niego: «Kto to jest? O kim mówi?» Ten oparł się zaraz na piersi Jezusa i rzekł do Niego: «Panie, kto to jest?»

Jezus odpowiedział: «To ten, dla którego umaczam kawałek chleba i podam mu». Umoczywszy więc kawałek chleba, wziął i podał Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. A po spożyciu kawałka chleba wszedł w niego szatan.

Jezus zaś rzekł do niego: «Co chcesz czynić, czyń prędkiej». Nikt jednak z biesiadników nie rozumiał, dlaczego mu to powiedział. Ponieważ Judasz miał pieczę nad trzosem, niektórzy sądzą, że Jezus powiedział do niego: «Zakup, czego nam potrzeba na święto», albo żeby dał coś ubogim. A on po spożyciu kawałka chleba zaraz wyszedł. A była noc.

Po jego wyjściu rzekł Jezus: «Syn Człowieczy został teraz otoczony chwałą, a w Nim Bóg został chwałą otoczony».

ny. Jeżeli Bóg został w Nim otoczony chwałą, to i Bóg Go otoczy chwałą w sobie samym, i to zaraz Go chwałą otoczy.

Dzieci, jeszcze krótko jestem z wami. Będziecie Mnie szukać, ale jak to Żydom powiedziałem, tak i teraz wam mówię, dokąd Ja idę, wy pójść nie możecie».

Rzekł do Niego Szymon Piotr: «Panie, dokąd idziesz?»

Odpowiedział mu Jezus: «Dokąd Ja idę, ty teraz za Mną pójść nie możesz, ale później pójdziesz».

Powiedział Mu Piotr: «Panie, dlaczego teraz nie mogę pójść za Tobą? życie moje oddam za Ciebie».

Odpowiedział Jezus: «Życie swoje oddasz za Mnie? Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Kogut nie zapieje, aż ty trzy razy się Mnie wyprzesz».

Oto słowo Pańskie.

Wielka Środa

Pierwsze czytanie

Proroctwo o cierpiącym słudze Boga

Iz 50, 4-9a

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan Bóg mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu, przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył mi ucho, a Ja się nie oparłem ani się cofnąłem.

Podąłem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i opluciem.

Pan Bóg mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głąz i wiem, że wstydu nie doznam.

Blisko jest Ten, który mnie uniewinni. Kto się odważy toczyć spór ze mną? Wystąpmy razem! Kto jest moim oskarżycielem? Niech się zbliży do mnie!

Oto Pan Bóg mnie wspomaga. Któż mnie potępi?

Psalm responsoryjny

Ps 69 (68), 8-10. 21-22. 31 i 33-34 (R.: por. 14c)

Refren: W Twojej dobroci wysłuchaj mnie, Panie.

- 8 Dla Ciebie bowiem znoszę urąganie *
i hańba twarz mi okrywa.
- 9 Dla braci moich stałem się obcym *
i cudzoziemcem dla synów mej matki.
- 10 Bo gorliwość o dom Twój mnie pożera *
i spadły na mnie obelgi złorzeczących Tobie.

Refren.

- 21 Hańba złamała moje serce i sił mi zabrakło, †
czekałem na współczucie, lecz nikt się nie zjawił, *
i na pocieszycieli, lecz ich nie znalazłem.
- 22 Domieszali trucizny do mego pokarmu, *
a gdy byłem spragniony, poili mnie octem.

Refren.

- 31 Pieśnią chcę chwalić imię Boga *
i wielbić Go z dziękczynieniem.
- 33 Patrzcie i cieszcie się, ubodzy, *
niech ożyje serce szukających Boga.
- 34 Bo Pan wysłuchuje biednych *
i swoimi więźniami nie gardzi.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
Witaj, nasz Królu i Zbawicielu,
Ty sam zlitowałeś się nad grzesznymi.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Albo:

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
Witaj, nasz Królu, posłuszny woli Ojca,

jak cichego baranka na zabicie
zaprowadzono Ciebie na ukrzyżowanie.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia
Zdrada Judasza

Mt 26, 14-25

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jeden z Dwunastu, imieniem Judasz Iskariota, udał się do arcykapłanów i rzekł: «Co chcecie mi dać, a ja wam Go wydam». A oni wyznaczyli mu trzydzieści srebrników. Od-tąd szukał sposobności, żeby Go wydać.

W pierwszy dzień Przaśników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: «Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przy-gotowali Paschę do spożycia?»

On odrzekł: «Idźcie do miasta, do znanego nam czło-wieka, i powiedzcie mu: Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami». Uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę.

Z nastaniem wieczoru zajął miejsce u stołu razem z dwunastu uczniami. A gdy jedli, rzekł: «Zaprawdę, powia-dam wam: jeden z was mnie zdradzi».

Bardzo tym zasmuceni zaczęli pytać jeden przez dru-giego:

«Chyba nie ja, Panie?»

On zaś odpowiedział: «Ten, który ze Mną rękę zanurza w misie, on Mnie zdradzi. Wprawdzie Syn Człowieczy od-chodzi, jak o Nim jest napisane, lecz biada temu człowie-kowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Było-by lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził».

Wtedy Judasz, który Go miał zdradzić, rzekł: «Czy nie ja, Rabbi?» Odpowiedział mu: «Tak jest, ty».

Oto słowo Pańskie.

Wielki Czwartek

Pierwsze czytanie

Pan mnie namaścił

Iz 61, 1-3a. 6a. 8b-9.

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski u Pana, i dzień pomsty dla naszego Boga; aby pocieszać wszystkich zasmuconych, by rozweselić płaczących na Syjonie, aby dać im wieniec zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty smutku, pieśń chwały zamiast zgnębienia na duchu.

Wy zaś będziecie nazywani kapłanami Pana, mienić was będą sługami Boga naszego.

Tak mówi Pan: «Oddam im nagrodę z całą wiernością i zawrę z nimi wieczyste przymierze. Plemię ich będzie znane wśród narodów i między ludami ich potomstwo. Wszyscy, którzy ich zobaczą, uznają, że oni są szczepem, który Pan pobłogosławił».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 89 (88), 21-22. 25 i 27 (R.: por. 2a)

Refren: Na wieki będę sławił łaski Pana.

- 21 Znalazłem Dawida, mojego sługę, *
namaściłem go moim świętym olejem,
22 by ręka moja zawsze przy nim była *
i umacniało go moje ramię.

Refren.

- 25 Z nim moja wierność i łaska, *
a w moim imieniu jego moc wywyższona.
27 On będzie wołał do Mnie: «Ty jesteś moim Ojcem, *
moim Bogiem, Opoką mego zbawienia».

Drugie czytanie

Chrystus uczynił nas kapłanami Boga

Ap 1, 4-8

Czytanie z Księgi Apokalipsy świętego Jana Apostoła

Łaska wam i pokój od Jezusa Chrystusa, świadka wiernego, pierworodnego umarłych i władcy królów ziemi.

Temu, który nas miłuje i który przez swą krew uwolnił nas od naszych grzechów, i uczynił nas królestwem, kapłanami dla Boga i Ojca swojego, Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

Oto nadchodzi z obłokami i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebodli. I będą Go opłakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen.

Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, który jest, który był i który przychodzi, Wszechmogący.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

Iz 61, 1

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Duch Pański spoczywa na mnie,
posłał mnie, abym ubogim głosił dobrą nowinę.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Chrystus namaszczony przez Ducha Świętego

Łk 4, 16-21

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Jezus przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane:

«Duch Pański spoczywa na mnie, ponieważ mnie nama-

ści i posłał mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więz-
niom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym
uciśnionych odsyłał wolnych, abym obwoływał rok łaski
od Pana».

Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszyst-
kich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić
do nich «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście
słyszeli».

Oto słowo Pańskie.

Święte Triduum Paschalne Wielki Czwartek Msza Wieczery Pańskiej

Pierwsze czytanie

Przepisy wieczery paschalnej

Wj 12, 1-8, 11-14

Czytanie z Księgi Wyjścia

Bóg powiedział do Mojżesza i Aarona w ziemi egipskiej:
«Miesiąc ten będzie dla was początkiem miesiący, bę-
dzie pierwszym miesiącem roku. Powiedzcie całemu
zgromadzeniu Izraela tak:

„Dziesiątego dnia tego miesiąca niech się każdy posta-
ra o baranka dla rodziny, o baranka dla domu. Jeśliby zaś
rodzina była za mała do spożycia baranka, to niech się
postara o niego razem ze swym sąsiadem, który mieszka
najbliżej jego domu, aby była odpowiednia liczba osób.
Liczyć je zaś będziecie dla spożycia baranka według
tego, co każdy może spożyć. Baranek będzie bez skazy,
samiec, jednoroczny; wziąć możecie jagnię albo koźlą.
Będziecie go strzec aż do czternastego dnia tego miesią-
ca, a wtedy zabije go całe zgromadzenie Izraela o
zmiernych. I wezmą krew baranka, i pokropią nią odrzwia i
progi domu, w którym będą go spożywać. I tej samej nocy
spożyją mięso pieczone w ogniu, spożyją je z chlebem
niekwaszonym i gorzkimi ziołami.

Tak zaś spożywać go będziecie: Biodra wasze będą przepasane, sandały na waszych nogach i laska w waszym ręku. Spożywać będziecie pośpiesznie, gdyż jest to Pascha na cześć Pana.

Tej nocy Ja przejdę przez Egipt, zabiję wszystko pierworodne w ziemi egipskiej od człowieka aż do bydła i odbędę sąd nad wszystkimi bogami Egiptu. Ja, Pan. Krew będzie wam służyła do oznaczenia domów, w których będziecie przebywać. Gdy ujrzę krew, przejdę obok i nie będzie pośród was plagi niszczycielskiej, gdy będę karał ziemię egipską.

Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia w tym dniu świętować będziecie na zawsze"»).

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny Ps 116B (115), 12-13. 15-16bc. 17-18 (R.: por. 1 Kor 10, 16)

Refren: Kielich Przymierza to Krew Zbawiciela.

- 12 Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?
13 Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana.

Refren.

- 15 Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego świętych.
16 Jam sługa Twój, syn Twej służebnicy, *
Ty rozerwałeś moje kajdany.

Refren.

- 17 Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.
18 Wypełnię me śluby dla Pana, *
przed całym Jego ludem.

Refren.

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Ja otrzymałem od Pana to, co wam przekazuję, że Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy połamał i rzekł: «To jest Ciało moje za was wydane. Czyńcie to na moją pamiątkę». Podobnie skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pić będziecie, na moją pamiątkę».

Ilekróć bowiem spożywacie ten chleb albo pijecie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż przyjdzie.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

J 13, 34

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Daję wam przykazanie nowe,
abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Do końca ich umiłował

J 13, 1-15

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Było to przed Świętem Paschy. Jezus widząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował.

W czasie wieczerzy, gdy diabeł już nakłonił serce Judasza Iskarioty syna Szymona, aby Go wydać, widząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło im się przepasał. Potem nalał wody do

miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany.

Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: «Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?» Jezus mu odpowiedział: «Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział». Rzekł do Niego Piotr: «Nie, nigdy mi nie będziesz nóg umywał».

Odpowiedział mu Jezus: «Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną». Rzekł do Niego Szymon Piotr: «Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę».

Powiedział do niego Jezus: «Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czysti, ale nie wszyscy». Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: «Nie wszyscy jesteście czysti».

A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: «Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie „Nauczycielem” i „Panem” i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem».

Oto słowo Pańskie.

Wielki Piątek

Wielki Piątek Męki Pańskiej

Pierwsze czytanie

Przebity za nasze grzechy

Iz 52, 13 53, 12

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Oto się powiedzie mojemu słudze, wybije się, wywyższy i wyrośnie bardzo. Jak wielu osłupiało na jego widok, tak nieludzko został oszpecony jego wygląd i postać jego była niepodobna do ludzi, tak mnogie narody się zdumieją, królowie zamkną przed nim usta, bo ujrzą coś, czego im nigdy nie opowiadano, i pojmą coś niesłychanego. Któż uwierzy temu, cośmy słyszeli? Na kim się ramię Pana objawiło?

On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi. Nie miał on wdzięku ani też blasku, aby na niego popatrzeć, ani wyglądu, by się nam podobał. Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, mąż boleści, oswojony z cierpieniem; jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy go za nic.

Lecz on się obarczył naszym cierpieniem, on dźwigał nasze boleści, a myśmy go uznali za skazańca, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz on był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła nań chłosta zbawienna dla nas, a w jego ranach jest nasze zdrowie.

Wszyscyśmy pobłędzili jak owce, każdy z nas obrócił się ku własnej drodze; a Pan zwałił na niego winy nas wszystkich. Dręczono go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak on nie otworzył ust swoich.

Po udręce i sądzie został usunięty; a kto się przejmuje jego losem? Tak! Zgładzono go z krainy żyjących; za grzechy mego ludu został zbity na śmierć. Grób mu wyznaczono między bezbożnymi i w śmierci swej był na równi z bogaczem, chociaż nikomu nie wyrządził krzywdy i w jego ustach kłamstwo nie powstało.

Spodobało się Panu zmiążyć go cierpieniem. Jeśli wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pana spełni się przez niego. Po udrękach swej duszy ujrzy światło i nim się nasyci. Zacny mój sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości on sam dźwigać będzie.

Dlatego w nagrodę przydzielę mu tłumy i posiadzie możnych jako zdobycz, za to, że siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A on poniósł grzechy wielu i oręduje za przestępcami.

Oto słowo Boże.

Refren: Ojczy, w Twe ręce składam ducha mego.

- 2 Panie, do Ciebie się uciekam:
niech nigdy nie doznam zawodu *
wybaw mnie w sprawiedliwości Twojej!
- 6 W ręce Twoje powierzam ducha mego: *
Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.

Refren.

- 12 Stałem się znakiem hańby dla wszystkich mych
wrogów, *
dla sąsiadów przedmiotem odrazy,
13 postrachem dla moich znajomych; *
ucieka, kto mnie ujrzy na drodze.

Refren.

- 15 Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie, *
i mówię: «Ty jesteś moim Bogiem».
- 16 W Twoim ręku są moje losy, *
wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Refren.

- 17 Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą: *
wybaw mnie w swym miłosierdziu.
- 25 Bądźcie dzielni i mężnego serca, *
wszyscy, którzy ufacie Panu.

Refren.

Drugie czytanie

Hbr 4, 14-16; 5, 7-9

Chrystus stał się sprawcą zbawienia dla wszystkich, którzy Go słuchają

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Mając arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wyznawaniu wiary. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę w stosowej chwili.

Chrystus bowiem z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił gorące prośby do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.

A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają.

Oto słowo Boże.

Spiew przed Ewangelią

Flp 2, 8-9

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, a była to śmierć krzyżowa.

Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewan

Ewangelia

J 18, 1 — 19, 42

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Jana.

Pojmanie Jezusa

E. Po wieczerzy Jezus wyszedł z uczniami swoimi za potok Cedron. Był tam ogród, do którego wszedł On i Jego uczniowie. Także i Judasz, który Go wydał, znał to miejsce, bo Jezus i uczniowie Jego często się tam gromadzili. Judasz otrzymawszy kohortę oraz strażników od arcykapłanów i faryzeuszów, przybył tam z latarniami, pochodniami i bronią. A Jezus wiedząc o wszystkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich:

✠ Kogo szukacie?

E. Odpowiedzieli Mu:

T. Jezusa z Nazaretu.

E. Rzekł do nich Jezus:

✠ Ja jestem.

E. Również i Judasz, który Go zdradził, stał między nimi. Skoro więc rzekł do nich: Ja jestem, cofnęli się i upadli na ziemię. Powtórnie ich zapytał:

✠ Kogo szukacie?

E. Oni zaś powiedzieli:

T. Jezusa z Nazaretu.

E. Jezus odrzekł:

✠ Powiedziałem wam, że Ja jestem. Jeżeli więc Mnie szukacie, pozwólcie tym odejść.

E. Stało się tak, aby się wypełniło słowo, które wypowiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których Mi dałeś. Wówczas Szymon Piotr mając przy sobie miecz, dobył go, uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho. A słudze było na imię Malchos. Na to rzekł Jezus do Piotra:

✠ Schowaj miecz do pochwy. Czyż nie mam pić kielicha, który Mi podał Ojciec?

Przed Annaszem Zaparcie się Piotra

E. Wówczas kohorta oraz trybun razem ze strażnikami żydowskimi pojмали Jezusa, związali Go i zaprowadzili najpierw do Annasza. Był on bowiem teściem Kajfasza, który owego roku pełnił urząd arcykapłański. Właśnie Kajfasz poradził Żydom, że warto, aby jeden człowiek zginął za naród.

A szedł za Jezusem Szymon Piotr razem z innym uczniem. Uczeń ten był znany arcykapłanowi i dlatego wszedł za Jezusem na dziedziniec arcykapłana, podczas gdy Piotr zatrzymał się przed bramą na zewnątrz. Wszedł więc ów drugi uczeń, znany arcykapłanowi, pomówił z odźwierną i wprowadził Piotra do środka. A służąca odźwierną rzekła do Piotra:

I. Czy może i ty jesteś jednym spośród uczniów tego człowieka?

E. On odpowiedział:

I. Nie jestem.

E. A ponieważ było zimno, strażnicy i słudzy rozpaliwszy ognisko stali przy nim i grzali się. Wśród nich stał także Piotr i grzał się.

Arcykapłan więc zapytał Jezusa o Jego uczniów i o Jego naukę. Jezus mu odpowiedział:

✠ Ja przemawiałem jawnie przed światem. Uczyłem zawsze w synagodze i w świątyni, gdzie się gromadzą wszyscy Żydzi. Potajemnie zaś nie uczyłem niczego. Dlaczego Mnie pytasz? Zapytaj tych, którzy słyszeli, co im mówiłem. Oto oni wiedzą, co powiedziałem.

E. Gdy to powiedział, jeden ze sług obok stojących spoliczkował Jezusa, mówiąc:

I. Tak odpowiadasz arcykapłanowi?

E. Odrzekł mu Jezus:

✠ Jeżeli źle powiedziałem, udowodnij, co było złego. A jeżeli dobrze, to dlaczego Mnie bijesz?

E. Następnie Annasz wysłał Go związanego do arcykapłana Kajfasza.

A Szymon Piotr stał i grzał się. Powiedzieli wówczas do niego: T. Czy i ty nie jesteś jednym z Jego uczniów?

E. On zaprzeczył mówiąc:

I. Nie jestem.

E. Jeden ze sług arcykapłana, krewny tego, któremu Piotr odciął ucho, rzekł:

I. Czyż nie ciebie widziałem razem z Nim w ogrodzie?

E. Piotr znowu zaprzeczył i natychmiast kogut zapiął.

Przed Piłatem

Od Kajfasza zaprowadzili Jezusa do pretorium. A było to wczesnym rankiem. Oni sami jednak nie weszli do pretorium, aby się nie skalać, lecz aby móc spożywać Paschę. Dlatego Piłat wyszedł do nich na zewnątrz i rzekł:

I. Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi?

E. W odpowiedzi rzekli do niego:

T. Gdyby to nie był złoczyńca, nie wydalibyśmy Go tobie.

E. Piłat więc rzekł do nich:

I. Weźcie Go wy i osądźcie według swojego prawa.

E. Odpowiedzieli mu Żydzi:

T. Nam nie wolno nikogo zabić.

E. Tak miało się spełnić słowo Jezusa, w którym zapowiedział, jaką śmiercią miał umrzeć.

Przesłuchanie

Wtedy powtórnie wszedł Piłat do pretorium, a przywoławszy Jezusa rzekł do Niego:

I. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Jezus odpowiedział:

✠ Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?

E. Piłat odparł:

I. Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił?

E. Odpowiedział Jezus:

✠ Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd.

E. Piłat zatem powiedział do Niego:

I. A więc jesteś królem?

E. Odpowiedział Jezus:

✠ Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.

E. Rzekł do Niego Piłat:

I. Cóż. to jest prawda?

E. To powiedziawszy wyszedł powtórnie do Żydów i rzekł do nich:

I. Ja nie znajduję w Nim żadnej winy. Jest zaś u was zwyczaj, że na Paschę uwalniam wam jednego więźnia. Czy zatem chcecie, abym wam uwolnił króla żydowskiego?

E. Oni zaś powtórnie zawołali:

T. Nie Tego, lecz Barabasza!

E. A Barabasza był zbrodniarzem.

"Oto człowiek"

Wówczas Piłat wziął Jezusa i kazał Go ubiczować, A żołnierze upłótszy koronę z cierni, włożyli Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpurowym, Potem podchodzili do Niego i mówili: **T.** Witaj, królu żydowski!

E. I policzkowali Go. A Piłat ponownie wyszedł na ze-

wnątrz i przemówił do nich:

I. Oto wyprowadzam Go do was na zewnątrz, abyście poznali, że ja nie znajduję w Nim żadnej winy.

E. Jezus więc wyszedł na zewnątrz, w koronie cierniowej i płaszczu purpurowym. Piłat rzekł do nich:

I. Oto człowiek.

E. Gdy Go ujrzeli arcykapłani i słudzy, zawołali:

T. Ukrzyżuj! Ukrzyżuj!

E. Rzekł do nich Piłat:

I. Weźcie Go i sami ukrzyżujcie! Ja bowiem nie znajduję w Nim winy.

E. Odpowiedzieli mu Żydzi:

T. My mamy Prawo, a według Prawa powinien On umrzeć, bo sam siebie uczynił Synem Bożym.

E. Gdy Piłat usłyszał te słowa, uląkł się jeszcze bardziej. Wszedł znów do pretorium i zapytał Jezusa:

I. Skąd Ty jesteś?

E. Jezus jednak nie dał mu odpowiedzi. Rzekł więc Piłat do Niego:

I. Nie chcesz mówić ze mną? Czy nie wiesz, że mam władzę uwolnić Ciebie i mam władzę Ciebie ukrzyżować?

E. Jezus odpowiedział:

✠ Nie miałbyś żadnej władzy nade Mną, gdyby ci jej nie dano z góry. Dlatego większy grzech ma ten, który Mnie wydał Tobie.

E. Odtąd Piłat usiłował Go uwolnić. Żydzi jednak zawołali:

T. Jeżeli Go uwolnisz, nie jesteś przyjacielem Cezara. Każdy, kto się czyni królem, sprzeciwia się Cesarowi.

Wyrok

E. Gdy więc Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Litostrotos, po hebrajsku Gabbata, Był to dzień Przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I rzekł do Żydów:

I. Oto król wasz!

E. A oni krzyczeli:

T. Precz! Piecz! Ukrzyżuj Go!

E. Piłat rzekł do nich:

I. Czyż króla waszego mam ukrzyżować?

E. Odpowiedzieli arcykapłani:

T. Poza Cezarem nie mamy króla.

E. Wtedy wydał im Jezusa, aby Go ukrzyżowano.

Ukrzyżowanie

Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa. Wypisał też Piłat tytuł winy i kazał go umieścić na krzyżu. A było napisane: Jezus Nazarejczyk, król żydowski. Ten napis czytało wielu Żydów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta. A było napisane w języku hebrajskim, łacińskim i greckim. Arcykapłani żydowscy mówili do Piłata:

T. Nie pisz: Król żydowski, ale że On powiedział: Jestem królem. żydowskim.

E. Odparł Piłat:

I. Com napisał, napisałem.

E. Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza po części; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana od góry do dołu. Mówili więc między sobą:

T. Nie rozdzierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć.

E. Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie moje szaty, a los rzucili o moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze.

Ostatnie słowa

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki:

✠ Niewiasto, oto syn twój.

E. Następnie rzekł do ucznia:

✠ Oto matka twoja.

E. I odtej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

Śmierć Jezusa

Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł:

✠ Pragnę.

E. Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hipozop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł:

✠ Wykonało się!

E. I skłoniwszy głowę wyzionął ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie.

Przebicie serca

Był to dzień Przygotowania; aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat — ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem — Żydzi prosili Piłata, aby ukrzyżowanym połamano golenie i usunięto ich ciała. Przyszli więc żołnierze i połamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. Lecz kiedy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda. Zaświadczył to ten, który widział, a świadectwo jego jest prawdziwe. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli. Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: Kości Jego nie będą łamane. I znowu na innym miejscu mówi Pismo: Będą patrzeć na Tego, którego przebodli.

Złożenie do grobu

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do Jezusa w nocy! i przyniósł około stu funtów mieszanki mirry i aloesu. Zabrali więc ciało Jezusa i obwiązali je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc ze względu na żydowski dzień Przygotowania zło-

żono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.

Oto słowo Pańskie.

LEKCYONARZ MSZALNY TOM VI CZYTANIA W MSZACH O ŚWIĘTYCH

Styczeń

2 stycznia

Św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu

Biskupów i Doktorów Kościoła

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo Czytania wspólne o doktorach Kościoła, s. 157*.

Pierwsze czytanie, s. 138*, nr 115.

Ewangelia, s. 148*, nr 123.

Pierwsze czytanie

Jezus ustanowił pasterzy i nauczycieli

Ef 4, 1-7. 11-13

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia:

Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani w jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego. I On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami

i nauczycielami dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 23 (22), 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6 (R.: por. 1)

Refren: Pan mým pasterzem, nie brak mi niczego.

1 Pan jest moim pasterzem, *
niczego mi nie braknie.

2 Pozwala mi leżeć *
na zielonych pastwiskach.

Refren.

3 Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę.

Refren.

4 Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, *
zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną.

Kij Twój i laska pasterska *
są moją pociechą.

Refren.

5 Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów.
Namaszczasz mi głowę olejkiem, *
a kielich mój pełny po brzegi.

Refren.

6 Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni życia
i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Spiew przed Ewangelią

Mt 23, 9a. 10b

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Jeden jest Ojciec wasz w niebie
i jeden jest wasz Nauczyciel, Chrystus.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Największy z was niech będzie waszym sługą

Mt 23, 8-12

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swych uczniów: «Nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście.

Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

Nie chcecie również, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus.

Największy z was niech będzie waszym sługą.

Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

Oto słowo Pańskie.

3 stycznia

3 stycznia

Najświętszego Imienia Jezus

Wspomnienie dowolne

Pierwsze czytanie dłuższe

Flp 2, 1-11

krótsze

Flp 2, 1-5

Jezus Chrystus wzorem pokory

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia:

Jeśli jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś

serdeczne współczucie, dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich.

Niech was ożywia to dążenie, które było w Chrystusie.

Koniec krótszej perykopy.

On, istniejąc w postaci Bożej,
nie skorzystał ze sposobności,
aby na równi być z Bogiem,
lecz ogołocił samego siebie,
przyjawszy postać sługi,
stawszy się podobnym do ludzi.

A w tym co zewnętrzne, uznany za człowieka,
uniżył samego siebie,
stawszy się posłusznym aż do śmierci,
i to śmierci krzyżowej.

Dlatego też Bóg wywyższył Go nad wszystko
i darował Mu imię
ponad wszelkie imię,
aby na imię Jezusa
zgięło się każde kolano
istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych,
i aby wszelki język wyznał,
że Jezus Chrystus jest Panem,
ku chwale Boga Ojca.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 2a)

Refren: Jak jest przedziwne imię Twoje, Panie.

- 4 Gdy patrzę na Twoje niebo, dzieło palców Twoich, *
na księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:
5 czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, *
czym syn człowieczy, że troszczysz się o niego?

Refren.

- 6 Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów, *
uwieńczyłeś go czcią i chwałą.
7 Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich, *
wszystko złożyłeś pod jego stopy:

Refren.

- 8 Owce i bydło wszelakie *
i dzikie zwierzęta,
9 ptaki niebieskie i ryby morskie, *
wszystko, co szlaki mórz przemierza.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 1, 21

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło.

Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Łk 2, 21-24

Nadano mu imię Jezus

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie Matki.

Gdy upłynęły dni lch oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Kaźde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu». Mieli również złożyć w ofierze

parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

Oto słowo Pańskie.

7 stycznia
Św. Rojmunda z Penyafort
Prezbitera
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo czytania wspólne o świętych zakonnikach, jak podano w Zestawieniu na s. 272

Pierwsze czytanie

Bóg przekazał nam postługę jednania

2 Kor 5, 14-20

Czytanie z Drugiego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia:

Miłość Chrystusa przynagla nas, pomnych na to, że skoro jeden umarł za wszystkich, to wszyscy pomarli. A właśnie za wszystkich umarł Chrystus po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

Tak więc i my odtąd już nikogo nie znamy według ciała; a jeśli nawet według ciała poznaliśmy Chrystusa, to już więcej nie znamy Go w ten sposób.

Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił nam postługę jednania.

Albowiem w Chrystusie Bóg jednał ze sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania.

Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem.

Psalm responsoryjny

Ps 103 (102), 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 (R.: por. 1a)

Refren: Chwal i błogostaw, duszo moja, Pana.

- 1 Błogostaw, duszo moja, Pana, *
i wszystko, co jest we mnie, święte imię Jego.
- 2 Błogostaw, duszo moja, Pana *
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziej-
stwach.

Refren.

- 3 On odpuszcza wszystkie twoje winy *
i leczy wszystkie choroby.
- 4 On twoje życie ratuje od zguby, *
obdarza cię łaską i zmiłowaniem.

Refren.

- 8 Miłosierny jest Pan i łaskawy, *
nieskory do gniewu i bardzo cierpliwy.
- 9 Nie zapamiętuje się w sporze, *
nie płonie gniewem na wieki.

Refren.

- 13 Jak ojciec lituje się nad dziećmi, *
tak Pan się lituje nad tymi, którzy się Go boją.
- 14 Wie On, z czegośmy powstałi, *
pamięta, że jesteśmy prochem.

Refren.

- 17 Łaska zaś Boga jest wieczna dla Jego wyznawców, *
a Jego sprawiedliwość nad ich potomstwem,
- 18 nad wszystkimi, którzy strzegą Jego przymierza *
i pamiętają, by spełniać Jego przykazania.

Refren.

10 stycznia

W diecezji drohiczyńskiej:

Rocznica poświęcenia Kościoła Katedralnego w Drohiczyźnie

Święto

Czytania wspólne: W rocznicę poświęcenia kościoła, s. 20*.

13 stycznia

Św. Hilarego

Biskupa i Doktora Kościoła

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo Czytania wspólne o doktorach Kościoła, s. 157*.

Pierwsze czytanie

Kto uznaje Syna, ten ma i Ojca

1 J 2, 18-25

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Jana Apostoła

Dzieci, jest już ostatnia godzina, i tak, jak słyszeliście, Antychryst nadchodzi, bo oto teraz właśnie pojawiło się wielu antychrystów; stąd poznajemy, że już jest ostatnia godzina. Wyszli oni z nas, lecz nie byli z nas; bo gdyby byli naszego ducha, pozostaliby z nami; a to stało się po to, aby wyszło na jaw, że nie wszyscy są naszego ducha.

Wy natomiast macie namaszczenie od Świętego i wszyscy jesteście napełnieni wiedzą. Ja wam nie pisałem, jakbyście nie znali prawdy, lecz że ją znacie i że żadna fałszywa nauka z prawdy nie pochodzi.

Któż zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto zaprzecza, że Jezus jest Mesjaszem? Ten właśnie jest Antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna. Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też i Ojca, kto zaś uznaje Syna, ten ma i Ojca.

Wy zaś zachowujecie w sobie to, co słyszeliście od początku. Jeżeli będzie trwało w was to, co słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać w Synu i w Ojcu. A obietnicą tą, daną przez Niego samego, jest życie wieczne.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 110 (109), 1-2. 3-4 (R.: por. 4b)

Refren: Jesteś kapłanem tak jak Melchizedek.

- 1 Rzekł Pan do Pana mego: «Siądź po mojej prawicy, * aż uczynię Twych wrogów podnóżkiem stóp Twoich».
- 2 Pan rozciągnie moc Twego berła z Syjonu. * Panuj wśród Twych nieprzyjaciół.

Refren.

- 3 Przy Tobie panowanie w dniu Twojego triumfu, † w blasku świętości, * z łona jutrzeńki zrodziłem Cię jak rosę.
- 4 Pan przysiągł i nie będzie żałował: * «Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka».

Refren.

Ewangelia, s. 173*, nr 146.

17 stycznia

17 stycznia
Św. Antoniego

Opata

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o świętych zakonnikach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.

Pierwsze czytanie, s. 229*, nr 190.

Pierwsze czytanie

Walka przeciw mocom ciemności

Ef 6, 10-13. 18

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia:

Bądźcie mocni w Panu siłą Jego potęgi.

Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemno-

ści, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich.

Dlatego weźcie na siebie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się przeciwstawić i ostać, zwalczycywszy wszystko wśród wszelakiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu. Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 5b)

Refren: Od wszelkiej trwogi Pan Bóg mnie wyzwolił.

2 Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.

3 Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą pokorni i niech się weselą.

Refren.

4 Wystawiajcie razem ze mną Pana, *
wspólnie wywyższajmy Jego imię.

5 Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał *
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Refren.

6 Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

7 Oto biedak zawołał, a Pan go usłyszał, *
i uwolnił ze wszystkich ucisków.

Refren.

8 Anioł Pański otacza szanćcem bogobojnych, *
aby ich ocalić.

9 Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan, *
szczęśliwy człowiek, który znajdzie w Nim ucieczkę.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

J 8, 31b-32

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Mt 19, 16-21

Jeżeli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Zbliżył się do Jezusa pewien człowiek i zapytał: «Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne»

Odpowiedział mu: «Dlaczego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania».

Zapytał Go: «Które?»

Jezus odpowiedział: «Oto te: nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij ojca i matkę oraz miłuj swego bliźniego jak siebie samego».

Odrzekł Mu młodzieniec: «Przestrzegałem tego wszystkiego, czego mi jeszcze brakuje?» Jezus mu odpowiedział:

«Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną».

Oto słowo Pańskie.

18 stycznia

W archidiecezji warmińskiej:

Bł. Reginy Protmann

Dziewicy

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o dziewicach, s. 180*.

Pierwsze czytanie, s. 181*, nr 153.

19 stycznia

19 stycznia
Św. Józefa Sebastiana Pelczara
Biskupa

Wspomnienie obowiązkowe

W diecezji rzeszowskiej: Głównego Patrona prowincji – Święto

W archidiecezji krakowskiej i przemyskiej:

Wspomnienie obowiązkowe

Pierwsze czytanie

Pan mnie posłał głosić dobrą nowinę ubogim

Iz 61, 1-3a.

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać razy serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski u Pana, i dzień pomsty dla naszego Boga; aby pocieszać wszystkich zasmuconych, by rozweselić płaczących na Syjonie, aby dać im wieniec zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty smutku, pieśń chwały zamiast zgnębienia na duchu.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 89 (88), 2-3. 4-5. 21-22. 25 i 27 (R.: por. 2a)

Refren: Będę na wieki sławił łaski Pana.

- 2 Będę na wieki śpiewał o łasce Pana, *
moimi ustami Twą wierność będę głosił przez
wszystkie pokolenia.
- 3 Albowiem powiedziałaś: «Na wieki ugruntowana jest
łaska», *
utrwaliłaś swoją wierność w niebiosach.

Refren.

- 4 «Zawarłem przymierze z moim wybranym, *

przysięgłem mojemu słudze Dawidowi:
5 Utrwalę twoje potomstwo na wieki *
i tron twój umocnię na wszystkie pokolenia».

Refren.

21 Znalazłem Dawida, mojego sługę, *
namaściłem go moim świętym olejem,
22 by ręka moja zawsze przy nim była *
i umacniało go moje ramię.

Refren.

25 Z nim moja wierność i łaska, *
a w moim imieniu jego moc wywyższona.
27 On będzie wołał do Mnie: «Ty jesteś moim Ojcem, *
moim Bogiem, Opoką mego zbawienia».

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 15, 15b

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam
wszystko, co usłyszałem od mego Ojca

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

J 15, 9-17

Przeznaczyłem was na to, abyście szli i przynosili owoc

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem.
Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać
moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak
jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w
Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w
was była i aby radość wasza była pełna.

To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół

swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.

Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał, aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go prosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali».

Oto słowo Pańskie.

20 stycznia

20 stycznia Św. Fabiana

Papieża i męczennika
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Albo czytania wspólne o pasterzach (papieżach), jak podano w Zestawieniu na s.

272*.

Pierwsze czytanie, s. 145*, nr 120.

Ewangelia, s. 155*, nr 132.

Również

20 stycznia Św. Sebastiana

Męczennika
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Pierwsze czytanie, s. 104*, nr 86.

Ewangelia, s. 110*, nr 90.

21 stycznia

21 stycznia Św. Agnieszki

Dziewicy i męczennicy
Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Pierwsze czytanie

Bóg wybrał to, co wzgardzone

1 Kor 1, 26-31

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła do Koryntian

Przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu. Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych.

Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców, upodobał sobie w tym, co niemocne, aby mocnych poniżyć; i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, tak by się żadne stworzenie nie chełpiło przed obliczem Boga.

Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem, aby, jak to jest napisane, «w Panu się chlubił ten, kto się chlubi».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 131 (130), 1. 2-3

Refren: Strzeż mojej duszy w Twym pokoju, Panie.

- 1 Panie, moje serce się nie pyszni *
i nie patrzą wyniośle moje oczy.
Nie dbam o rzeczy wielkie *
ani o to, co przerasta me siły.

Refren.

- 2 Lecz uspokoiłem i ucieszyłem moją duszę, †
Jak dziecko na łonie swej matki, *
jak ciche dziecko, jest we mnie moja dusza.
3 Izraelu, złóż nadzieję w Panu, *
teraz i na wieki.

Refren.

Spie

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Błogostawieni ubodzy w duchu,
Albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Przypowieści o ukrytym skarbie

Mt 5, 3

Mt 13, 44-46

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do tłumów: «Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę.

Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną, drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją».

Oto słowo Pańskie.

22 stycznia

22 stycznia
Św. Wincentego
Diakona i męczennika
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Pierwsze czytanie, s. 97*, nr 81.

Ewangelia, s. 108*, nr 89.

Również
22 stycznia
Św. Wincentego Pallottiego
Prezbitera
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Pierwsze czytanie, s. 209*, nr 175.

Ewangelia, s. 152*, nr 128.

23 stycznia

23 stycznia

Bł. Wincentego Lewoniuka i towarzyszy

Męczenników

W diecezji siedleckiej: **Wspomnienie obowiązkowe**

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Pierwsze czytanie, s. 96*, nr 80.

Ewangelia, s. 113*, nr 95.

24 stycznia

24 stycznia

Św. Franciszka Salezego

Biskupa i doktora Kościoła

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo Czytania wspólne o doktorach Kościoła, s. 157*.

Pierwsze czytanie, s. 168*, nr 142.

Ewangelia, s. 269*, nr 225.

Pierwsze czytanie

Pierwsze czytanie

Zwiastować poganom niezgłębione bogactwa Chrystusa

Ef 3, 8-12

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia:

Mnie, zgoła najmniejszemu ze wszystkich świętych, została dana ta łaska: ogłosić poganom jako Dobrą Nowinę niezgłębione bogactwo Chrystusa i wydobyć na światło, czym jest wykonanie tajemniczego planu, ukrytego przed wiekami w Bogu, Stwórcy wszechrzeczy. Przez to teraz wieloraka w przejawach mądrość Boga poprzez Kościół stanie się jawna Zwierzchnościom i Władzom na wyżynach niebieskich, zgodnie z planem wieków, jaki powziął Bóg w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. W Nim mamy śmiały przystęp do Ojca z ufnością dzięki wierze w Niego.

Oto słowo Boże.

Psalm

Psalm responsoryjny

Ps 37 (36), 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30a)

Refren: Słowa mądrości głosi sprawiedliwy.

- 3 Miej ufność w Panu i czyń to co dobre, *
a będziesz mieszkał na ziemi i żył bezpiecznie.
- 4 Raduj się w Panu, *
a On spełni pragnienia twego serca.

Refren.

- 5 Powierz Panu swą drogę, *
zaufaj Mu, a On sam będzie działał.
- 6 On sprawi, że twa sprawiedliwość zabłyśnie jak
światło, *
a prawość twoja jak blask południa.

Refren.

- 30 Usta sprawiedliwego głoszą mądrość, *
a język jego mówi to, co słuszne.
- 31 Prawo Boże jest w jego sercu *
i nie chwieją się jego kroki.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 15, 15b

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Nazwałem was przyjaciółmi,
albowiem oznajmiłem wam wszystko,
co usłyszałem od Ojca mego.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Prawa przyjaźni z Chrystusem

J 15, 9-17

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Trwajcie w miłości mojej. Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał, aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje.

To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali».

Oto słowo Pańskie.

25 sty

25 stycznia
Nawrócenie św. Pawła
Apostoła
Święto

Pierwsze czytanie

Święty Paweł opowiada o swoim nawróceniu

Dz 22, 3-16

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Paweł powiedział do ludu:

«Ja jestem Żydem, urodzonym w Tarsie w Cylicji. Wychowałem się jednak w tym mieście, u stóp Gamaliela otrzymałem staranne wykształcenie w Prawie ojczystym. Gorliwie służyłem Bogu, jak wy wszyscy dzisiaj służycie. Prześladowałem tę drogę, głosując nawet za karą śmier-

ci, wiążąc i wtrącając do więzienia mężczyzn i kobiety, co może poświadczyć zarówno arcykapłan, jak cała starszyzna. Od nich otrzymałem też listy do braci i udałem się do Damaszku z zamiarem uwięzienia tych, którzy tam byli, i przyprowadzenia do Jerozolimy dla wymierzenia kary.

W drodze, gdy zbliżałem się do Damaszku, nagle około południa otoczyła mnie wielka jasność z nieba. Upadłem na ziemię i posłyszałem głos, który mówił do mnie: „Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?”

Odpowiedziałem: „Kto jesteś, Panie”.

Rzekł do mnie: „Ja jestem Jezus Nazarejczyk, którego ty prześladujesz”.

Towarzysze zaś moi widzieli światło, ale głosu, który do mnie mówił, nie słyszeli.

Powiedziałem więc: „Co mam czynić, Panie?”

A Pan powiedział do mnie: „Wstań, idź do Damaszku, tam ci powiedzą wszystko, co masz czynić”.

Ponieważ zaniewidziałem od blasku owego światła, przyszedłem do Damaszku prowadzony za rękę przez moich towarzyszy.

Niejaki Ananiasz, człowiek przestrzegający wiernie Prawa, o którym wszyscy tamtejsi Żydzi wydawali dobre świadectwo, przyszedł, przystąpił do mnie i powiedział: „Szawle, bracie, przejrzyj!” W tejże chwili spojrzałem na niego.

On zaś powiedział: „Bóg naszych ojców wybrał cię, abyś poznał Jego wolę i ujrzał Sprawiedliwego i Jego własny głos usłyszał. Bo wobec wszystkich ludzi będziesz świadczył o tym, co widziałeś i słyszałeś. Dlaczego teraz zwlekasz? Ochrzcij się i obmyj z twoich grzechów, wzywając Jego imienia!”»

Oto słowo Boże.

Albo:

Pierwsze czytanie

Nawrócenie św. Pawła w Damaszku

Dz 9, 1-22

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Szaweł ciągle jeszcze siał grozę i dyszał żądzą zabijania uczniów Pańskich. Udał się do arcykapłana i poprosił go o listy do synagog w Damaszku, aby mógł uwięzić i przyprowadzić do Jerozolimy mężczyzn i kobiety, zwolenników tej drogi, jeśliby jakichś znalazł.

Gdy zbliżał się już w swojej podróży do Damaszku, olśniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos, który mówił: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?»

Powiedział: «Kto jesteś, Panie?»

A On: «Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić».

Ludzie, którzy mu towarzyszyli w drodze, oniemieli ze zdumienia, słyszeli bowiem głos, lecz nie widzieli nikogo. Szaweł podniósł się z ziemi, a kiedy otworzył oczy, nic nie widział. Wprowadzili go więc do Damaszku, trzymając za ręce. Przez trzy dni nic nie widział i ani nie jadł, ani nie pił.

W Damaszku znajdował się pewien uczeń, imieniem Ananiasz. Pan przemówił do niego w widzeniu: «Ananiaszu!»

A on odrzekł: «Jestem, Panie!»

A Pan do niego: «Idź na ulicę Prosta i zapytaj w domu Judy o Szawła z Tarsu, bo właśnie się modli». (I ujrzał w widzeniu, jak człowiek imieniem Ananiasz wszedł i położył na nim ręce, aby przejrzeć).

Odpowiedział Ananiasz: «Panie, słyszałem z wielu stron, jak dużo złego wyrządził ten człowiek świętym Twoim w Jerozolimie. I ma on także władzę od arcykapłanów więzić tutaj wszystkich, którzy wzywają Twego imienia.

Odpowiedział mu Pan: «Idź, bo wybrałem sobie tego człowieka za narzędzie. On zanieś imię moje do pogan i królów, i do synów Izraela. I pokażę mu, jak wiele będzie musiał wycierpieć dla mego imienia».

Wtedy Ananiasz poszedł. Wszedł do domu, położył na nim ręce i powiedział: «Szawle, bracie, Pan Jezus, który ukazał ci się na drodze, którą szedłeś, przysłał mnie, abyś przejrzął i został napełniony Duchem Świętym». Na-

tychmiast jakby łuski spadły z jego oczu i odzyskał wzrok, i został ochrzczony. A gdy go nakarmiono, odzyskał siły.

Jakiś czas spędził z uczniami w Damaszku i zaraz zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym.

Wszyscy, którzy go słyszeli, mówili zdumieni: «Czy to nie ten sam, który w Jerozolimie prześladował wyznawców tego imienia i po to tu przybył, aby ich uwięzić i zaprowadzić do arcykapłana?» A Szaweł występował coraz odważniej, dowodząc, że Ten jest Mesjaszem, i szerzył zamieszanie wśród Żydów mieszkających w Damaszku.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 117 (116), 1-2 (R.: por. Mk 16, 15)

Refren: Idźcie i głóście światu Ewangelię.

Albo: Alleluja.

- 1 Chwalcie Pana, wszystkie narody,
wystawiajcie Go, wszystkie ludy,
- 2 bo potężna nad nami Jego łaska,
a wierność Pana trwa na wieki.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 15, 16

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem,
abyście szli i owoc przynosili.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Idźcie na cały świat i głóście Ewangelię

Mk 16, 15-18

✠ Słowa Ewangelii według świętego Marka

Po swoim zmartwychwstaniu Jezus ukazał się Jedena-
stu i powiedział do nich:

«Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.

Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: W imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie».

Oto słowo Pańskie.

26 stycznia
Św. Biskupów Tymoteusza i Tytusa
Wspomnienie obowiązkowe

Pierwsze czytanie tego wspomnienia jest własne.
Albo Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.
Ewangelia, s. 152*, nr 128.

Pierwsze czytanie
Żywa wiara Tymoteusza

2 Tm 1, 1-8

Czytanie z Drugiego Listu świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza

Paweł, z woli Boga apostoł Chrystusa Jezusa, posłany dla głoszenia życia obiecane w Chrystusie Jezusie, do Tymoteusza, swego umiłowanego dziecka. Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, naszego Pana.

Dziękuję Bogu, któremu służę jak moi przodkowie z czystym sumieniem, gdy zachowuję nieprzerwaną pamięć o tobie w moich modlitwach. W nocy i we dnie pragnę cię zobaczyć, pomny na twoje łzy, by napełniła mnie radość na wspomnienie wiary bez obłudy, jaka jest w tobie; ona to zamieszkała pierwaj w twojej babce Lois i w twojej matce Eunice, a pewien jestem, że mieszka i w tobie.

Z tej właśnie przyczyny przypominam ci, abyś rozpałił na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie przez włożenie moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydź się

zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga.

Oto słowo Boże.

Albo:

Pierwsze czytanie

Tytus synem Pawła w wierze

Tt 1, 1-5

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Tytusa

Paweł, sługa Boga i apostoł Jezusa Chrystusa, posłany do szerzenia wśród wybranych Bożych wiary i poznania prawdy wiodącej do życia w pobożności, w nadziei życia wiecznego, jakie przyobiecał przed wiekami prawdomówny Bóg, a we właściwym czasie objawił swe słowo przez nauczanie powierzone mi z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego, do Tytusa, dziecka mego prawdziwego we wspólnej nam wierze. Łaska i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Zbawiciela naszego.

W tym celu zostawiłem cię na Krecie, byś należycie załatwił zaległe sprawy i ustanowił w każdym mieście prezbiterów, jak ci poleciłem.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 96 (95), 1-2. 3. 7-8a i 10 (R.: por. 3)

Refren: Głoście cześć Pana wśród wszystkich narodów.

- 1 Śpiewajcie Panu pieśń nową *
śpiewaj Panu, ziemio cała.
- 2 śpiewajcie Panu, stawcie Jego imię, *
każdego dnia głoście Jego zbawienie.

Refren.

- 3 Głoście Jego chwałę *
wśród wszystkich narodów,
rozgłaszajcie Jego cuda *

pośród wszystkich ludów.

Refren.

- 7 Oddajcie Panu, rodziny narodów, †
oddajcie Panu chwałę i uznajcie Jego potęgę. *
- 8 Oddajcie Panu chwałę należną Jego imieniu.
- 10 Głoście wśród ludów, że Pan jest królem. †
On utwierdził świat tak, że się nie zachwieje, *
będzie sprawiedliwie sądził ludy.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Łk 4, 18

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Pan mnie posłał, abym ubogim głosił dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Rozesłanie uczniów

Łk 10, 1-9

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Spośród swoich uczniów wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał.

Powiedział też do nich: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie.

Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: „Pokój temu domowi!” Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was.

W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę.

Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: „Przybliżyło się do was królestwo Boże”».

Oto słowo Pańskie.

27 stycznia
Bł. Jerzego Matulewicz
Biskupa
Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Pierwsze czytanie, s. 129*, nr 108.

Ewangelia, s. 146*, nr 121.

Pierwsze czytanie
Różne dary w Kościele

Rz 12, 3-13

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Mocą łaski, jaka została mi dana, mówię każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo, według miary, jaką Bóg każdemu w wierze wyznaczył.

Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność, podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami.

Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar prorocтва — do stosowania zgodnie z wiarą; bądź to urząd diakona — dla wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd nauczyciela — dla wypełniania czynności nauczycielskich; bądź dar upominania — dla karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, niech to czyni ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym, niech działa z gorliwością; kto pełni uczynki miłosierdzia, niech to czyni ochoczo.

Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem. W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali. Zarządzajcie potrzebom świętych. Przestrzegajcie gościnności.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 16 (15), 1-2a i 5. 7-8. 11 (R.: 5a)

Refren: Pan mym dziedzictwem, moim przeznaczeniem.

- 1 Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się do Ciebie, *
- 2 mówię do Pana: «Tyś jest Panem moim».
- 5 Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.

Refren.

- 7 Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, *
bo serce napomina mnie nawet nocą.
- 8 Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mnie nie zachwieje.

Refren.

- 11 Ty ścieżkę życia mi ukazesz, *
pełnię Twojej radości
i wieczną rozkosz *
po Twojej prawicy.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

J 10, 14

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ja jestem dobrym pasterzem
i znam owce moje, a moje Mnie znają.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewa

Ewangelia

Żniwo wielkie, ale robotników mało

Mt 9, 35-38

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękani i porzuceni, jak owce nie mające pasterza.

Wtedy rzekł do swych uczniów: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo».

Oto słowo Pańskie.

28 stycznia

Św. Tomasza z Akwinu

Prezbitera i doktora Kościoła

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o doktorach Kościoła, s. 157*.

Albo Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo czytania wspólne o świętych zakonnikach, jak podano w Zestawieniu na s. 272

Pierwsze czytanie, s. 158*, nr 134.

Ewangelia, s. 176*, nr 149.

Pierwsze czytanie

Mądrość skarb najcenniejszy

Mdr 7, 7-10. 15-16

Czytanie z Księgi Mądrości

Modliłem się i dano mi zrozumienie,
przyzywałem, i przyszedł na mnie duch Mądrości.
Przeniosłem ją nad berła i trony
i w porównaniu z nią za nic miałem bogactwa.
Nie porównałem z nią drogich kamieni,
bo wszystko złoto wobec niej jest garścią piasku,

a srebro przy niej ma wartość błota.
Umiłowałem ją nad zdrowie i piękność
i wolałem mieć ją aniżeli światło,
bo nie zna snu blask od niej bijący.
Oby mi Bóg dał słowo odpowiednie do myśli
i myślenie godne tego, co mi dano,
On jest bowiem i przewodnikiem mądrości,
i Tym, który mędrcom nadaje kierunek.
W rękę Jego i my, i nasze słowa,
roztropność wszelka i umiejętność działania.
Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 19 (18), 8-9. 10-11 (R.: por. 10b)

Refren: Prawe i słuszne wszystkie sądy Pańskie.

- 8 Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
świadeństwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.
9 Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Refren.

- 10 Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne,
11 cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
słodsze od miodu płynącego z plastra.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 23, 9a. 10b

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.
Jeden jest Ojciec wasz w niebie
i jeden jest wasz Nauczyciel, Chrystus.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swych uczniów: «Nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście.

Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

Nie chcecie również, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus.

Największy z was niech będzie waszym sługą.

Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

Oto słowo Pańskie.

29
29 stycznia

Bł. Bolesławy Lament

Dziewicy

Wspomnienie dowolne

W archidiecezji białostockiej: **Wspomnienie obowiązkowe**

Czytania wspólne o dziewicach, s. 180*.

Pierwsze czytanie, s. 185*, nr 156.

Ewangelia, s. 190*, nr 160.

Również

29 stycznia

Św. Anieli Merici

Dziewicy

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o dziewicach, s. 180*.

Albo czytania wspólne o świętych wychowawcach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.

Pierwsze czytanie, s. 239*, nr 197.

Ewangelia, s. 259*, nr 215.

31 stycznia

Św. Jana Bosko

Prezbitera

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo czytania wspólne o świętych wychowawcach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.

Pierwsze czytanie, s. 232*, nr 192.

Ewangelia, s. 250*, nr 207.

Pierwsze czytanie

Radość w Panu

Flp 4, 4-9

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia:

Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech wasza łagodność będzie znana wszystkim ludziom: Pan jest blisko.

O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebny, to miejcie na myśli.

Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 19 (18), 8-9. 10 i 15 (R.: por. 9a)

Refren: Nakazy Pana są radością serca.

8 Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *

świadcstwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.

9 Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśniej przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Refren.

10 Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.

15 Niech znajdą uznanie przed Tobą †
słowa ust moich i myśli mego serca, *
Panie, moja Opoko i mój Zbawicielu.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 18, 5

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Kto przyjmuje dziecko w imię moje,
Mnie przyjmuje.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Mt 18, 1-5

Kto przyjmuje dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

W tym czasie uczniowie przystąpili do Jezusa z zapytaniem: «Kto właściwie jest największy w królestwie niebieskim?». On przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł:

«Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Kto się więc unży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. I kto by przyjął jedno takie dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje».

Oto słowo Pańskie.

11 lutego

Najświętszej Maryi Panny z Lourdes

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o Najświętszej Maryi Pannie, s. 40*.

Ewangelia, s. 74*, nr 61.

Pierwsze czytanie

Skieruję do niej narody jak strumień wezbrany

Iz 66, 10. 12-14c

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Radujcie się wraz z Jerozolimą, weselcie się w niej wszyscy, co ją miłujecie. Cieszcie się z nią bardzo wy wszyscy, którzyście się nad nią smucili.

Tak bowiem mówi Pan: «Oto skieruję do niej pokój jak rzekę i chwałę narodów jak strumień wezbrany. Ich niemowlęta będą noszone na rękach i na kolanach będą pieszczone. Jak kogo pociesza własna matka, tak Ja was pocieszać będę; w Jerozolimie doznacie pociechy.

Na ten widok rozraduje się serce wasze, a kości wasze nabiorą świeżości jak murawa. Ręka Pana da się poznać Jego sługom».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Jdt 13, 18bcde. 19 i 20a (R.: por. 15, 9d)

Refren: Tyś wielką chlubą Kościoła świętego.

- 18 Błogostawiona jesteś, córko, przez Boga Najwyższego *
spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi,
i niech będzie błogostawiony Pan Bóg, *
Stwórca nieba i ziemi.

Refren.

- 19 Twoja ufność nie zatrze się aż na wieki *
w sercach ludzkich wspominających moc Boga.
- 20 Niech Bóg to sprawi, *

abyś była wywyższona na wieki.

Refren.

Spiew przed Ewangelią

Łk 1 28

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą,
błogosławionaś Ty między niewiastami.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Wesele w Kanie Galilejskiej

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

W Kanie Galilejskiej odbywało się wesele i była tam Matka Jezusa.

Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: «Nie mają już wina».

Jezus Jej odpowiedział: «Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?»

Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie».

Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary.

Rzekł do nich Jezus: «Napełnijcie stągwie wodą». I napełnili je aż po brzegi.

Potem do nich powiedział: «Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu». Oni zaś zanieśli.

A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem, i nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli, przywołał pana młodego i powiedział do niego: «Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory».

Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

Oto słowo Pańskie.

14 lutego
Świętych Cyryla, mnicha,
i Metodego, biskupa, patronów Europy
Święto

Pierwsze czytanie

Apostołowie zwracają się do pogan

Dz 13, 46-49

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Paweł i Barnaba powiedzieli do Żydów: «Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan. Tak bowiem nakazał nam Pan: „Ustanowiłem Cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi”».

Poganie słysząc to radowali się i wielbili słowo Pańskie, a wszyscy, przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. Słowo Pańskie rozszerzało się po całym kraju.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny Ps 117 (116), 1-2 (R.: por. Mk 16, 15)

Refren: Idźcie i głoscie światu Ewangelię.

Albo: Alleluja.

- 1 Chwalcie Pana, wszystkie narody,
wystawiajcie Go, wszystkie ludy,
- 2 bo potężna nad nami Jego łaska,
a wierność Pana trwa na wieki.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Łk 4, 18

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Słowo Boże.

Pan mnie posłał, abym ubogim głosił dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Słowo Boże.

Ewangelia

Rozesłanie uczniów

Łk 10, 1-9

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Spośród swoich uczniów wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał.

Powiedział też do nich: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie.

Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: „Pokój temu domowi!” Jeśli tam mieszka człowiek godny pokój, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was.

W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę.

Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: „Przybliżyło się do was królestwo Boże”».

Oto słowo Pańskie.

17 lutego

Świętych siedmiu założycieli Zakonu Serwitów NMP

Czytania wspólne o świętych zakonnicach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.

Pierwsze czytanie, s. 220*, nr 183.

Ewangelia, s. 251*, nr 209.

21 lutego

21 lutego

Św. Piotra Damiana

Biskupa i doktora kościoła

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo Czytania wspólne o doktorach Kościoła, s. 157*.

Albo czytania wspólne o świętych zakonnicach, jak podano w Zestawieniu na s. 272

*

Pierwsze czytanie, s. 172*, nr 145.

Ewangelia, s. 268*, nr 224.

22 lutego

22 lutego

Katedry św. Piotra, Apostoła

Święto

Pierwsze czytanie

Pierwsze czytanie

Starszy, a przy tym świadek cierpień Chrystusa

1 P 5, 1-4

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Piotra Apostoła

Najmilsi:

Starszych, którzy są wśród was, proszę ja, również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemiężą gminy, ale jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiednący wieniec chwały.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Psalm responsoryjny

Ps 23 (22), 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6 (R.: por. 1)

Refren: Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego.

1 Pan jest moim pasterzem, *
niczego mi nie braknie.

2 Pozwala mi leżeć *
na zielonych pastwiskach.

Refren.

3 Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę.

Refren.

4 Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, *
zła się nie ulękne, bo Ty jesteś ze mną.

Kij Twój i laska pasterska *
są moją pociechą.

Refren.

5 Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów.

Namaszczasz mi głowę olejkiem, *
a kielich mój pełny po brzegi.

Refren.

6 Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni życia

i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Mt 16, 18

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków.
Ty jesteś Piotr — Opoka
i na tej opoce zbuduję mój Kościół,
a bramy piekielne go nie przemogą.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.
(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia
Tobie dam klucze królestwa niebieskiego

Mt 16, 13-19

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?»

A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków».

Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego».

Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam Ty jesteś Piotr — Opoka i na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie».

Oto słowo Pańskie.

23 lutego
Św. Polikarpa
Biskupa i męczennika
Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Albo Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Ewangelia, s. 112*, nr 94.

Pierwsze czytanie
List do biskupa Smyrny

Ap 2, 8-11

Czytanie z Apokalipsy świętego Jana Apostoła

Ja, Jan, słyszałem Pana, który mówił do mnie: «Aniołowi Kościoła w Smyrnie napisz: „To mówi Pierwszy i Ostatni, który był martwy, a ożył: Znam twój ucisk i ubóstwo, ale ty jesteś bogaty, i znam obelgę doznaną od tych, co samych siebie zowią Żydami, a nie są nimi, lecz synagogą szatana. Przestań się lękać tego, co będziesz cierpieć. Oto diabeł ma niektórych spośród was wtrącić do więzienia, abyście próbie zostali poddani, a znosić będziecie ucisk przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci wieniec życia.

Kto ma uszy, niechaj posłyszy, co mówi Duch do Kościołów. Zwycięzcy śmierć druga na pewno nie wyrządzi szkody"»).

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 31 (30), 3cd-4. 6 i 8ab. 16-17 (R.: por. 6a)

Refren: W ręce Twe, Panie, składam ducha mego.

- 3 Bądź dla mnie skałą schronienia, *
warownią, która ocala.
- 4 Ty bowiem jesteś moją skałą i twierdzą, *
kieruj mną i prowadź przez wzgląd na swe imię.

Refren.

- 6 W ręce Twoje powierzam ducha mego: *
Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.
- 8 Weselę się i cieszę Twoim miłosierdziem, *
boś wejrzał na moją nędzę.

Refren.

- 16 W Twoim ręku są moje losy, *
wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.
- 17 Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą: *
wybaw mnie w swym miłosierdziu.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Por 2 Kor 1, 3b-4a

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków.

Błogostawiony Ojciec miłosierdzia
i Bóg wszelkiej pociechy,
który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

J 15, 18-21

Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeżeli was świat nienawidzi, wiedzcie, że Mnie pierwaj znenawidził. Gdybyście byli ze świata, świat by was miłował jako swoją własność. Ale ponieważ nie jesteście ze świata, bo Ja was wybrałem sobie ze świata, dlatego was świat nienawidzi.

Pamiętajcie na słowo, które do was powiedziałem: „Sługa nie jest większy od swego pana”.

Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować. Jeżeli moje słowo zachowali, to i wasze będą zachowywać. Ale to wszystko wam będą czynić z powodu mego imienia, bo nie znają Tego, który Mnie posłał».

Oto słowo Pańskie.

Również 23 lutego

W diecezji toruńskiej:

Bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego,

Prezbitera i męczennika

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Albo Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Pierwsze czytanie, s. 120*, nr 101, albo s. 141*, nr 117.

Ewangelia, s. 110*, nr 91.

24 lutego

W diecezji toruńskiej:

Św. Polikarpa

Biskupa i męczennika

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania jak 23 lutego.

Marzec

4 marca

Św. Kazimierza

królewicza

Święto

W metropolii w Białymstoku i diecezji radomskiej:

Głównego Patrona metropolii i diecezji – Uroczystość

W archidiecezji krakowskiej: Patrona archidiecezji – Święto

W kościołach, w których nie obchodzi się uroczystości, przed Ewangelią jest jedno czytanie.

Pierwsze czytanie

Szukanie prawdziwej mądrości

Syr 51, 13-20

Czytanie z Księgi Syracydesa

Będąc jeszcze młodym, zanim zacząłem podróżować, szukałem jawnie mądrości w modlitwie. U bram świątyni prosiłem o nią i aż do końca szukać jej będę.

Z powodu jej kwiatów, jakby dojrzewającego winogrona, serce me w niej się rozradowało, noga moja wstąpiła na prostą drogę, od młodości mojej idę jej śladami. Nakłoniłem tylko trochę ucha mego, a już ją otrzymałem i znalazłem dla siebie rozległą wiedzę.

Postąpiłem w niej, a Temu, który dał mi mądrość, chcę oddać cześć. Postanowiłem bowiem wprowadzić ją w czyn, zapłonąłem gorliwością o dobro i nie doznałem wstydu.

Dusza moja walczyła o nią i z całą starannością usiłowałem zachować Prawo. Ręce wyciągałem w górę, a błędy przeciwko niej opłakiwałem.

Skierowałem ku niej moją duszę i znalazłem ją dzięki czystości. Z nią od początku zyskałem rozum, dlatego nie będę opuszczony.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 16 (15), 1-2a i 5. 7-8. 11 (R.: 5a)

Refren: Pan mym dziedzictwem, moim przeznaczeniem.

- 1 Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się do Ciebie, *
- 2 mówię do Pana: «Tyś jest Panem moim».
- 5 Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.

Refren.

- 7 Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, *
bo serce napomina mnie nawet nocą.
- 8 Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mnie nie zachwieje.

Refren.

- 11 Ty ścieżkę życia mi ukażesz, *
pełnię Twojej radości
i wieczną rozkosz *
po Twojej prawicy.

Refren.

Drugie czytanie

Nieustanne dążenie do doskonałości

Flp 3, 8-14

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia:

Wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego.

Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa i znalazł się w Nim, nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze, przez poznanie Jego: zarówno mocy zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach, w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci, dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych.

Nie mówię, że już to osiągnąłem i już się stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też to zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa.

Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno czynię: zapominając o tym, co za mną, a wyścążając siły ku temu, co przede mną, pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

Spiew przed Ewangelią

J 15, 16

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków
Ja was wybrałem ze świata,
abyście szli i owoc przynosili i aby trwał wasz owoc.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków

Ewangelia

Największy dowód miłości

J 15, 9-17

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Trwajcie w miłości mojej. Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w

Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.

Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał, aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali».

Oto słowo Pańskie.

7 marca

Świętych męczennic Perpetuy i Felicyty

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o męczennikach, s. 80*.

Pierwsze czytanie, s. 96*, nr 80.

Ewangelia, s. 110*, nr 91.

Pierwsze czytanie

Rz 8, 31b-39

Ani śmierć, ani życie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł za nas śmierć, co więcej, zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? Jak to jest napisane: «Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź».

Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 116B (115), 12-13. 15 i 16bc. 17-18 (R.: por. 15)

Refren: Cenna przed Panem śmierć Jego wyznawców.

12 Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?

13 Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana.

Refren.

15 Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego świętych.

16 Jam sługa Twój, syn Twej służebnicy. *
Ty rozerwałeś moje kajdany.

Refren.

17 Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.

18 Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.

Refren.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków.

Ciebie, Boże, chwalimy, Ciebie, Panie, wystawiamy,
Ciebie wychwala Męczenników zastęp świetlany.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje

Mt 10, 34-39

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich Apostołów: «Nie sądzicie, że przyszedłem pokój przynieść na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. Bo przyszedłem poróżnić syna z jego ojcem, córkę z matką, synową z teściową; i będą nieprzyjaciółmi człowieka jego domownicy.

Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien.

Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je».

Oto słowo Pańskie.

8 marca

8 marca
Św. Jana Bożego
zakonnika
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o świętych (zakonnikach lub o tych, którzy pełnili dzieła miłosierdzia), jak podano w Zestawieniu na s. 272*.

Pierwsze czytanie, s. 241*, nr 198.

Ewangelia, s. 256*, nr 213 (wersja krótsza).

Również 8 marca

W diecezji pelplińskiej:

Rocznica poświęcenia Bazyliki Katedralnej w Pelplinie

Święto

Czytania wspólne W rocznicę poświęcenia kościoła, s. 20*.

9 marca

9 marca Św. Franciszki Rzymskiej zakonnicy

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o świętych zakonnicach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.

Pierwsze czytanie, s. 204*, nr 171.

Ewangelia, s. 252*, nr 210.

12 marca

12 marca W diecezji połowej: Rocznica poświęcenia Kościoła Katedralnego w Warszawie

Święto

Czytania wspólne W rocznicę poświęcenia kościoła, s. 20*.

15 marca

15 marca W archidiecezjach krakowskiej i warszawskiej oraz w diecezji warszawsko-praskiej: Św. Klemensa Marii Hofbauera prezbitera

Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo czytania wspólne o świętych zakonnikach, jak podano w Zestawieniu na s. 272

*

Pierwsze czytanie, s. 137*, nr 114.

Ewangelia, s. 154*, nr 131.

17 marca

17 marca Św. Patryka biskupa

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach (misjonarzach), jak podano w Zestawieniu na s. 272

Pierwsze czytanie, s. 239*, nr 197.

Ewangelia, s. 151*, nr 127.

18 marca

18 marca

Św. Cyryla Jerozolimskiego

Biskupa i doktora Kościoła

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

Albo Czytania wspólne o doktorach Kościoła, s. 157*.

Pierwsze czytanie, s. 244*, nr 200.

Ewangelia, s. 268*, nr 224.

19 marca

19 marca

Św. Józefa

Oblubieńca NMP

Uroczystość

W archidiecezji łódzkiej i diecezji włocławskiej:

Głównego Patrona archidiecezji i diecezji – Uroczystość

W diecezji kaliskiej: Św. Józefa, Oblubieńca NMP, Opiekuna Zbawiciela: Głównego Patrona diecezji – Uroczystość

W diecezji legnickiej: Św. Józefa, Oblubieńca NMP, Opiekuna Zbawiciela: Patrona diecezji – Uroczystość

Pierwsze czytanie

Pierwsze czytanie

Mesjasz będzie potomkiem Dawida

2 Sm 7, 4-5a. 12-14a. 16

Czytanie z Drugiej Księgi Samuela

Pan skierował do Natana następujące słowa: «Idź i powiedz mojemu słudze, Dawidowi: To mówi Pan: Kiedy wypełnią się twoje dni i spoczniesz obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twojego, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzę jego królestwo. On zbuduje dom imieniu memu, a Ja utwierdzę tron jego królestwa na wieki. Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem.

Przedemną dom twój i twoje królestwo będzie trwać na wieki. Twój tron będzie utwierdzony na wieki».

Oto słowo Boże.

Refren: Jego potomstwo będzie trwało wiecznie.

- 2 Będę na wieki śpiewał o łasce Pana, *
moimi ustami Twą wierność będę
głosił przez wszystkie pokolenia.
- 3 Albowiem powiedziałaś:
«Na wieki ugruntowana jest łaska», *
utrwaliłeś swoją wierność w niebiosach.

Refren.

- 4 «Zawarłem przymierze z moim wybranym, *
przysiągłem mojemu słudze, Dawidowi:
- 5 Utrwalę twoje potomstwo na wieki *
i tron twój umocnię na wszystkie pokolenia».

Refren.

- 27 «On będzie wołał do Mnie: „Tyś jest Ojcem moim, *
moim Bogiem, Opoką mego zbawienia”.
- 29 Na wieki zachowam dla niego łaskę *
i trwałe z nim będzie moje przymierze».

Refren.

Drugie czytanie

Rz 4, 13. 16-18. 22

Wbrew nadziei uwierzył nadziei

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Nie od wypełnienia Prawa została uzależniona obietnica dana Abrahamowi i jego potomstwu, że będzie dziedzicem świata, ale od usprawiedliwienia z wiary.

I stąd to dziedzictwo zależy od wiary, by było z łaski i aby w ten sposób obietnica pozostała nienaruszona dla całego potomstwa, nie tylko dla potomstwa opierającego się na Prawie, ale i dla tego, które ma wiarę Abrahama. On to jest ojcem nas wszystkich, jak jest napisane: «Uczyliem cię ojcem wielu narodów» przed obliczem Boga.

Jemu on uwierzył jako Temu, który ożywia umarłych i to, co nie istnieje, powołuje do istnienia.

On to wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co było powiedziane: «takie będzie twoje potomstwo».

Dlatego też poczytano mu to za sprawiedliwość.

Oto słowo Boże.

Spiew przed Ewangelią

por. Ps 84 (83), 5

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, będą Ciebie wychwalali na wieki.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Józef poznaje tajemnicę Wcielenia

Mt 1, 16. 18-21. 24a

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jakub był ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wprawdzie w nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego.

Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie.

Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów».

Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański.

Oto słowo Pańskie.

Albo:

Ewangelia

Maryja i Józef znajdują Jezusa w świątyni

Łk 2, 41-51a

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami.

Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie».

Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.

Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany.

Oto słowo Pańskie.

23 marca

Św. Tyburcjusza z Mongrovejo

biskupa

Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach, s. 114*.

25 marca

Zwiastowanie Pańskie

Uroczystość

Pierwsze czytanie

Panna pocznie i porodzi Syna

Iz 7, 10-14

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan przemówił do Achaza tymi słowami: «Proś dla siebie o znak od Pana, Boga twego, czy to głęboko w Otchłani, czy to wysoko w górze».

Lecz Achaz odpowiedział: «Nie będę prosił i nie będę wystawiał Pana na próbę».

Wtedy rzekł Izajasz: «Słuchajcie więc, domu Dawidowy: Czyż mało wam naprzykrzać się ludziom, iż naprzykrzacie się także mojemu Bogu? Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel, albowiem Bóg z nami».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 40 (39), 7-8a. 8b-10. 11 (R.: 8a i 9a)

Refren: Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

- 7 Nie chciałeś ofiary krwawej ani płodów ziemi, *
lecz otwarłeś mi uszy:
nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy. *
- 8 Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę.

Refren.

W zwoju księgi jest o mnie napisane: †

- 9 Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże,
*
a Twoje prawo mieszka w moim sercu».

10 Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu *
i nie powściągałem warg moich, o czym Ty wiesz, o Panie.

Refren.

11 Sprawiedliwości Twojej nie kryłem w głębi serca, *
głosiłem Twoją wierność i pomoc.
Nie tałem Twojej łaski ani Twej wierności *
przed wielkim zgromadzeniem.

Refren.

Drugie czytanie

Chrystus przychodzi pełnić wolę Ojca

Hbr 10, 4-10

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Bracia:

Nieemożliwe jest to, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy. Przeto Chrystus przychodząc na świat, mówi:

«Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: „Oto idę, w zwoju księgi napisano o Mnie, abym spełniał wolę Twoją, Boże”».

Wyżej powiedział: «ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś, i nie podobały się Tobie», choć składa się je na podstawie Prawa. Następnie powiedział: «Oto idę, abym spełniał wolę Twoją». Usuwa jedną ofiarę, aby ustanowić inną. Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

Oto słowo Boże.

Śpiew przed Ewangelią

J 1, 14ab

(O. W.): Alleluja, alleluja, alleluja.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami,
i widzieliśmy jego chwałę.

Aklamacja: Chwata Tobie, Królu wieków.
(O. W.): Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia

Maryja pocznie i porodzi Syna

Łk 1, 26-38

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja.

Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogostawiona jesteś między niewiastami».

Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie.

Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazywany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca».

Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?»

Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego».

Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa! Wtedy odszedł od Niej anioł».

Oto słowo Pańskie.

26 marca

W diecezji przemyskiej:

Św. Dobrego Łotra

Wspomnienie dowolne

Ewangelia tego wspomnienia jest własna.

Pierwsze czytanie Lb 21, 4b-9 i psalm responsoryjny, jak w święto Podwyższenia Krzyża Świętego, s. 315.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Witaj, nasz Królu i Zbawicielu,
Ty sam zlitowałeś się nad grzesznymi.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Ewangelia

Maryja pocznie i porodzi Syna

Łk 23, 33. 39-43

✠ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Gdy żołnierze przyszedli na miejsce, zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jezusa i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie.

Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu: «Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas».

Lecz drugi, karcąc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił».

I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa».

Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę powiadam ci: dziś ze Mną będziesz w raju».

Oto słowo Pańskie.

Kwiecień

2 kwietnia
Św. Franciszka z Pauli
pustelnika
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o świętych zakonnikach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.
Pierwsze czytanie, s. 231*, nr 191.
Ewangelia, s. 226*, nr 221.

4 kwietnia
Św. Izydora
biskupa i doktora kościoła
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o pasterzach, s. 126*.
Albo czytania wspólne o doktorach kościoła, s. 162*.
Pierwsze czytanie, s. 136*, nr 113.
Ewangelia, s. 178*, nr 151.

5 kwietnia
Św. Wincentego Ferreriusza
prezbitera
Wspomnienie dowolne

Czytania wspólne o misjonarzach lub o świętych zakonnikach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.
Pierwsze czytanie, s. 144*, nr 119.
Ewangelia, s. 266*, nr 222.

7 kwietnia
Św. Jana Chrzyciela de la Salle
prezbitera
Wspomnienie obowiązkowe

Czytania wspólne o pasterzach, s. 126*.
Albo czytania wspólne o świętych wychowawcach, jak podano w Zestawieniu na s. 272*.
Pierwsze czytanie, s. 142*, nr 118.
Ewangelia, s. 250*, nr 207.

Pierwsze czytanie

2 Tm 1, 13-14; 2, 1-3

Czytanie z Drugiego Listu świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza

Najmilszy:

Zdrowe zasady, któreś postyszał ode mnie, miej za wzorzec w wierze i miłości w Chrystusie Jezusie. Dobrego depozytu strzeż z pomocą Ducha Świętego, który w nas mieszka.

Ty więc, moje dziecko, nabieraj mocy w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie, a to, co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków, przekaż zasługującym na wiarę ludziom, którzy też będą zdolni nauczać i innych. Weź udział w trudach i przeciwnościach jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

Ps 16 (15), 1-2a i 5. 7-8. 11 (R.: 5a)

Refren: Pan mým dziedzictwem, moim przeznaczeniem.

- 1 Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się do Ciebie, *
- 2 mówię do Pana: «Tyś jest Panem moim».
- 5 Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
- to On mój los zabezpiecza.

Refren.

- 7 Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, *
- bo serce napomina mnie nawet nocą.
- 8 Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
- On jest po mojej prawicy, nic mnie nie zachwieje.

Refren.

- 11 Ty ścieżkę życia mi ukażesz, *
- pełnię Twojej radości
- i wieczną rozkosz *
- po Twojej prawicy.

Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków
Kto przyjmuje dziecko w imię moje,
Mnie przyjmuje.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

(W.P.): Chwała Tobie, Królu wieków

Ewangelia

Kto przyjmuje dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje

Mt 18, 5

Mt 18, 1-5

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

W tym czasie uczniowie przystąpili do Jezusa z zapytaniem: «Kto właściwie jest największy w królestwie niebieskim?». On przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł:

«Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Kto się więc unży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. I kto by przyjął jedno takie dziecko w imię moje, Mnie przyjmuje».

Oto słowo Pańskie.